

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2023/111

2023 m. sausio 18 d.

kuriuo importuojamai Indonezijos kilmės riebalų rūgščiai nustatomas galutinis antidempingo muitas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ⁽¹⁾ (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

- (1) 2021 m. lapkričio 30 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl importuojamos Indonezijos (toliau – nagrinėjamoji šalis) kilmės riebalų rūgšties. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie inicijavimą ⁽²⁾ (toliau – pranešimas apie inicijavimą).
- (2) Komisija tyrimą inicijavo gavusi 2021 m. spalio 18 d. Koalicijos prieš nesąžiningą prekybą riebalų rūgštimi (toliau – skundo pateikėjas arba CUTFA) pateiktą skundą. Skundas pateiktas Sąjungos riebalų rūgšties pramonės vardu, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje. Skunde pateikta dempingo ir jo daromos materialinės žalos įrodymų, kurių pakako tyrimo inicijavimui pagrįsti.
- (3) 2022 m. gegužės 13 d. Komisija inicijavo antisubsidijų tyrimą dėl importuojamos Indonezijos kilmės riebalų rūgšties. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽³⁾ paskelbė pranešimą apie inicijavimą.

1.2. Suinteresuotosios šalys

- (4) Pranešime apie inicijavimą suinteresuotosios šalys paragintos susisiekti su Komisija, kad galėtų dalyvauti tyrime. Be to, Komisija apie tyrimo inicijavimą konkrečiai pranešė skundo pateikėjui, kitiems žinomiems Sąjungos gamintojams, žinomiems eksportuojantiems gamintojams bei Indonezijos valdžios institucijoms, žinomiems importuotojams bei naudotojams ir paragino juos dalyvauti tyrime.
- (5) Suinteresuotosios šalys turėjo galimybę teikti pastabas dėl tyrimo inicijavimo ir pateikti prašymą išklausti dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui.
- (6) Buvo surengti klausymai su biodyzelino gamintoju „Campa Iberia SAU“ (toliau – „Campa“) ir su jo susijusia bendrove „IM Biofuel Italy S.r.l.“ (toliau – „IMBI“; toliau kartu – „Campa/IMBI“) ir atrinktu Sąjungos gamintoju „AAK AB“ (toliau – „AAK“).

⁽¹⁾ OL L 176, 2016 6 30, p. 21.

⁽²⁾ Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl importuojamos Indonezijos kilmės riebalų rūgšties inicijavimą (OL C 482, 2021 11 30, p. 5).

⁽³⁾ Pranešimas apie antisubsidijų tyrimo dėl importuojamos Indonezijos kilmės riebalų rūgšties inicijavimą (OL C 195, 2022 5 13, p. 11).

1.3. Pastabos dėl inicijavimo

- (7) Pastabų dėl inicijavimo Komisija gavo iš eksportuojančių gamintojų „P.T. Musim Mas“ (toliau – „Musim Mas“) ir su juo susijusio eksportuotojo „P.T. Intibenua Perkasatama“ (toliau – „IBP“; toliau kartu – bendrovių grupė „Musim Mas“), „P.T. Wilmar Nabati Indonesia“ (toliau – „Wilmar“), „P.T. Nubika Jaya“ ir „P.T. Permata Hijau Palm Oleo“ (toliau kartu – bendrovių grupė „Permata“) ir Indonezijos Vyriausybės.
- (8) Bendrovių grupė „Musim Mas“, bendrovė „Wilmar“ ir Indonezijos Vyriausybė tvirtino, kad skunde pateikta tiriamojo produkto apibrėžtis yra per plati, nes ji apima riebalų rūgštis, kurios nebuvo nurodytos skunde (kaip antai biodyzelinui gaminti naudojama riebalų rūgštis, pašarams gaminti naudojamos palmitino rūgštys, maistui naudojama augalinė oleino rūgštis ir iš kokosų aliejaus gaunamos riebalų rūgštys). Indonezijos Vyriausybė tvirtino, kad skundo pateikėjui skunde neteisingai apibrėžus produkto apibrėžtą sritį būtų padarytas poveikis skundo pagrįstumui ir tyrimo inicijavimo pagrindimui.
- (9) Taip pat buvo teigiama, kad dėl plačios tiriamojo produkto apibrėžties skunde pateikti duomenys (kaip antai gamyba, gamybos pajėgumai, užimtumas, pardavimas, rinkos dalis, pelnas, priežastinis ryšys ir Sąjungos pramonė) buvo neišsamūs, nes jie buvo susiję tik su tomis riebalų rūgštimis, dėl kurių kreipėsi skundo pateikėjas.
- (10) Be to, bendrovių grupė „Musim Mas“ ir bendrovė „Wilmar“ tvirtino, kad skunde nurodytas importas iš Indonezijos buvo per didelis, nes jis apėmė ir riebalų rūgštį, kuri į Sąjungą importuojama biodyzelino gamybai, ir kitas maistui, kosmetikos gaminiam, asmens higienos ir medicinos produktams gaminti nenaudojamas riebalų rūgštis, kaip antai palmitino rūgštis. Todėl skunde nurodytas suvartojimas ir rinkos dalys buvo neteisingi.
- (11) Be to, tvirtinta, kad skunde buvo nurodyta per maža importo iš Indonezijos kaina, nes į ją buvo įtraukta pigesnė riebalų rūgštis, gaunama iš atliekų ir šalutinių produktų, naudojamų biodyzelino gamybai. Dėl šios priežasties priverstinio kainų mažinimo skirtumai taip pat buvo neteisingi.
- (12) Galiausiai bendrovių grupė „Musim Mas“ ir Indonezijos Vyriausybė tvirtino, kad dėl problemų, susijusių su nagrinėjamoju produktu ir panašiu produktu, tyrimo inicijavimas buvo grindžiamas nepatikima, neišsamia ir netikslia informacija. Todėl tyrimui poveikį darytų tos pačios problemos, kaip ir skundai, ir dėl šių priežasčių tyrimas turėtų būti nutrauktas.
- (13) Skunde ir pranešime apie inicijavimą pateikta produkto apibrėžtis buvo grindžiama informacija, kuri skundo pateikėjui buvo žinoma tuo metu, kai buvo rengiamas ir teikiamas skundas. Tuo metu nebuvo jokios informacijos apie tai, kad apibrėžtas produktas galėtų apimti tas riebalų rūgščių rūšis, kurių negamina skundą pateikusi pramonė. Šis klausimas buvo iškeltas po inicijavimo, kuomet jis buvo tinkamai išnagrinėtas, kaip paaiškinta 91–102 ir 108–124 konstatuojamosiose dalyse. Kalbant apie skunde pateiktus duomenis apie žalą, pažymėtina, kad 9 konstatuojamojoje dalyje apibendrinti įtarimai yra faktiškai neteisingi arba buvo netinkamai suprasti. Skunde pateikti duomenys apie žalą iš tikrųjų yra susiję su nagrinėjamoju produktu. Produkto apibrėžtis buvo grindžiama skundo pateikėjo gaminamu produktu ir atspindėjo tikslinę produkto apibrėžtą sritį. Žalos analizė buvo grindžiama tikslinio produkto, kuris buvo tikrasis produktas, dėl kurio norėjo kreiptis skundo pateikėjas, apibrėžtą sritimi. Todėl skunde pateikti duomenys, susiję su žalos analize, buvo išsamūs, ir tai buvo patvirtinta atlikus tyrimą.
- (14) Skunde nurodyti importo iš Indonezijos duomenys buvo pagrįsti tuo metu skundo pateikėjui žinoma informacija. Komisija atidžiai išnagrinėjo skundo pateikėjo pateiktos informacijos tikslumą ir pakankamumą ir padarė išvadą, kad skirtingų rūšių riebalų rūgštys pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis savybėmis, o tai reiškia, kad jos priskiriamos tai pačiai produktų kategorijai. Be to, pagal pagrindines nagrinėjamojo produkto savybes buvo galima atskirti jį nuo kitų rūšių produktų tiek, kiek galima laikyti, kad produktai yra skirtingi ir turi būti priskiriami kitai riebalų rūgščių kategorijai. Todėl inicijavimo etape buvo manoma, kad skundo pateikėjo pasiūlyta produkto apibrėžtis atitinka visus susijusius teisės aktų reikalavimus.
- (15) Abejonių dėl tokio vertinimo nesukelia ir tai, kad po inicijavimo remiantis surinkta informacija ir įrodymais buvo galima patikslinti produkto apibrėžtą sritį ir atitinkamai neįtraukti tam tikrų produktų, kaip nurodyta 94–124 konstatuojamosiose dalyse. Skunde pateikti duomenys atitiko Komisijos paaiškinimus, pateiktus 91 konstatuojamojoje dalyje. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

- (16) Bendrovė „Wilmar“ tvirtino, kad skunde pateikta nepakankamai įrodymų išvadai dėl materialinės žalos arba jos grėsmės Sąjungos gamintojams pagrįsti. Visų pirma buvo teigiama, kad nebuvo požymių, jog gamybai ir pajėgumų naudojimui buvo daroma žala. Taip pat buvo teigiama, kad užimtumas ir investicijos padidėjo ir žalos neatspindi. Be to, buvo tvirtinama, kad skunde pateikti teiginiai dėl priverstinio kainų mažinimo nebuvo galutiniai, nes Sąjungos gamintojai gerokai padidino savo pardavimo kainas. Taip pat buvo teigiama, kad skunde nebuvo pateikti skundo pateikėjo pelningumo duomenys. Be to, buvo teigiama, kad žalos grėsmės taip pat nebuvo, nes Indonezijos pajėgumai buvo pervertinami, ir kad vidaus paklausa augo.
- (17) Komisija priminė, kad pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2 dalį skunde turi būti pateikta informacija, jei ji yra prieinama skundo pateikėjui, apie įtariamo importo dempingo kaina apimties pokyčius, tokio importo poveikį panašaus produkto kainoms Sąjungos rinkoje ir jo poveikį Sąjungos pramonei pagal Sąjungos pramonės būklę rodančius atitinkamus (nebūtinai visus) veiksnius ir rodiklius, pavyzdžiui, išvardytus pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 ir 5 dalyse. Nebūtinai visi rodikliai turi blogėti, kad būtų įrodyta materialinė žala.
- (18) Šiuo atžvilgiu skunde buvo nurodyta bendra žalinga tendencija, tiek pagal makroekonominčius, tiek pagal mikroekonominčius rodiklius. Atlikus analizę nustatyta, kad gamyba ir pajėgumų naudojimas sumažėjo. Dėl Sąjungos gamintojų pardavimo kainų padidėjimo Komisija laikėsi nuomonės, kad tokio padidėjimo nepakanka, kad būtų galima suabejoti skundo pateikėjų tvirtinimais dėl priverstinio kainų mažinimo, ir kad jis iš dalies atspindėjo padidėjusias žaliavų sąnaudas. Bendrovės „Wilmar“ tvirtinimas dėl informacijos apie skundo pateikėjo pelningumą buvo faktiškai neteisingas. Skunde naudojant indeksus pateikta pakankamai informacijos apie neigiamą Sąjungos pramonės pelno dydžio raidą. Informacija laikyta konfidencialia dėl nedidelio skundą pateikusių ir juos remiančių Sąjungos gamintojų skaičiaus, o tokie verslo duomenys yra itin saugotini. Skunde taip pat nurodyta, kad investicijų padidėjimo priežastis buvo susijusi ne su pajėgumų didinimu, o su nacionaliniais aplinkosaugos reikalavimais. Nors užimtumas šiek tiek padidėjo, Komisija laikėsi nuomonės, kad apskritai skunde pateikta pakankamai įrodymų dėl žalingos Sąjungos pramonės padėties. Galiausiai, kalbant apie Indonezijos pajėgumus ir vidaus paklausą, skundo pateikėjas pateikė įrodymų, kad Indonezijos gamyba buvo didesnė už vietos paklausą ir suvaržymą. Be to, mažesnis pajėgumų lygis ir didėjanti vidaus paklausa nebūtų pakankami argumentai, kuriais būtų galima paneigti materialinę žalą. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.
- (19) Bendrovių grupė „Musim Mas“ ir bendrovė „Wilmar“ taip pat tvirtino, kad skunde nebuvo atspindėta Sąjungos riebalų rūgšties gamyba, nes į jo duomenis nebuvo įtraukti jokie Sąjungos biodyzelino gamintojų, kurie taip pat pagamina didelius riebalų rūgščių kiekius, duomenys.
- (20) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad riebalų rūgštis, gaminama kaip šalutinis biodyzelino gamybos produktas, nebuvo įtraukta į tyrimo aprėptį. 2022 m. sausio 21 d. Komisija į bylą įtraukė pastabą, kuria paaiškino šį klausimą. Todėl skunde klausimai dėl Sąjungos pramonės tipišumo nebuvo keliami. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (21) Bendrovių grupė „Musim Mas“ ir bendrovė „Wilmar“ taip pat tvirtino, kad su Indonezijos riebalų rūgšties gamintojais susiję Sąjungos gamintojai arba Malaizijos riebalų rūgšties eksportuotojai į Sąjungą neturėtų būti įtraukiami į Sąjungos pramonės apibrėžtį, nes tokios bendrovės patiria interesų konfliktą, ir šiuo atveju buvo nurodyta, kad Komisija turėtų iš naujo įvertinti, ar likę skundo pateikėjai atitinka skundui pateikti reikalingą ribą.
- (22) Komisija pažymi, kad atliekant analizę prieš inicijavimą nenustatyta jokių priežasčių neištraukti kurių nors Sąjungos gamintojų. Kalbant apie Sąjungos gamintojus, susijusius su Malaizijos riebalų rūgšties eksportuotojais, bendrovių grupė „Musim Mas“ ir bendrovė „Wilmar“ nepaaiškino, koks yra tokio įtariamo interesų konflikto pobūdis, kodėl dėl jo šie gamintojai turėtų būti neištraukiami į Sąjungos pramonės apibrėžtį ir koks būtų tokio neištraukimo teisinis pagrindas. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (23) Bendrovių grupė „Musim Mas“ taip pat tvirtino, kad Malaizijos ir Indonezijos Vyriausybės laikosi panašios politikos dėl nerafinuoto alyvpalmių aliejaus (toliau – NAA) ir nerafinuoto alyvpalmių sėklų aliejaus (NASA) eksporto maito ir, jeigu dėl šios politikos iš tiesų buvo padaryta žala Sąjungos pramonei, į tyrimą turėtų būti įtraukta ir Malaizija. Taip pat buvo tvirtinama, kad skundo pateikėjo tikslas buvo blokuoti importą iš Indonezijos Malaizijos bendrovių, susijusių su Sąjungos gamintojais, naudai.

- (24) Skunde buvo įvertintas importas iš Malaizijos. Tačiau, remiantis skundo pateikėjo turima informacija, importo iš Malaizijos apimtis buvo daug mažesnė nei importo iš Indonezijos apimtis, o nuo 2018 m. iki 2021 m. kovo mėn. ji šiek tiek sumažėjo. Be to, importo iš Malaizijos kaina buvo didesnė už tikslinę Sąjungos pramonės kainą, todėl žala negalėjo būti daroma. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (25) Bendrovių grupė „Musim Mas“ ir bendrovė „Wilmar“ taip pat tvirtino, kad skundo pateikėjas visą įtariamą žalą, kurią patyrė Sąjungos pramonė, klaidingai priskyrė importui iš Indonezijos. Bendrovių grupė „Musim Mas“ taip pat tvirtino, kad įtakos bet kokiam priežastiniam ryšiui tarp įtariamą Sąjungos pramonės patirtos žalos ir importo iš Indonezijos turėjo ir 8 konstatuojamojoje dalyje minėti klausimai. Bendrovė „Wilmar“ tvirtino, kad dėl kitų žalos priežasčių, kaip antai 1) Sąjungos gamintojų pagrindinių žaliavų, taukų, biodegalų gamybos padidėjimo, 2) COVID-19 pandemijos poveikio automobilių pramonės sektoriams, 3) Sąjungos pramonės neefektyvumo, atsiradusio dėl nepakankamų investicijų į naują ir geresnę įrangą, 4) Sąjungos pramonės veiklos rezultatų punktualumo ir kokybės požiūriu, 5) pernelyg didelių gamybos sąnaudų, patiriamų dėl išpūstų darbo sąnaudų, 6) geografiškai nepalankios gamybos infrastruktūros objektų vietos, dėl kurios padidėja žaliavų sąnaudos ir daromas poveikis eksporto galimybėms, ir 7) reglamentavimo pokyčių, įskaitant išgaliojusius teisinius reikalavimus dėl 3-MCPD, skunde nurodytas priežastinis ryšys buvo nutrauktas.
- (26) Skunde buvo pateikta ir kitų veiksmų, kurie galėjo daryti poveikį įtariamo importo dempingo kaina iš Indonezijos ir Sąjungos pramonei daromos žalos, priežastiniam ryšiui (t. y. kito importo, žaliavų sąnaudų ir Sąjungos pramonės eksporto), analizė. Tačiau nė vienas iš kitų veiksmų skunde nurodyto priežastinio ryšio nesumažino. Šių pagrindai turimų įrodymų skundo pateikėjui pakako parodyti, kad akivaizdi materialinė žala nebuvo padaryta dėl kitų veiksmų. Atliekant tyrimą suinteresuotosioms šalims suteikiama galimybė pateikti išsamesnius tvirtinimus dėl kitų veiksmų, kurie galėjo turėti įtakos priežastiniam ryšiui ir kuriuos įvertina Komisija.
- (27) Bendrovių grupė „Musim Mas“ taip pat teigė, kad dėl neteisingos nagrinėjamojo produkto ir atitinkamo panašaus produkto apibrėžties skunde nebuvo atsižvelgta į Sąjungos interesus, turint omenyje riebalų rūgščių, dėl kurių nekonkuruojama su skundo pateikėjo gaminamomis riebalų rūgštimis, gamintojus, naudotojus ir importuotojus (kaip antai Sąjungos biodyzelino pramonę ir importuojamą maistui, kosmetikos gaminiams, asmens higienos ir medicinos produktams nenaudojamų riebalų rūgščių, kaip antai palmitino rūgščių ir riebalų rūgščių, gaminamų iš kokosų aliejaus, vartotojus).
- (28) Pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2 dalyje nereikalaujama, kad skundo pateikėjas skunde pateiktą informaciją apie Sąjungos interesus, o Sąjungos interesų patikrinimas inicijuojant tyrimą nėra svarbus. Bet kuriuo atveju, kaip nurodyta 20 konstatuojamojoje dalyje, riebalų rūgštis, gaunama kaip šalutinis biodyzelino gamybos produktas, nebuvo įtraukta į skundo ir (arba) tyrimo aprėptį.
- (29) Bendrovė „Wilmar“ tvirtino, kad skunde nepateikta pakankamai įrodymų, kuriais būtų galima pagrįsti pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalies taikymą. Visų pirma bendrovė nurodė, kad eksporto mokestis, nustatytas siekiant finansuoti alyvpalmių plantacijų fondą, buvo teisėtas mokestis, iš kurio gaunamos pajamos už konkurencingas prekes, o skundo pateikėjo tvirtinimas, kad eksporto mokestis turėjo iškreipiamąjį poveikį NAA ir NASA kainoms, buvo nepagrįstas. Be to, bendrovė tvirtino, kad skunde nebuvo įrodyta, jog eksporto maitas ir eksporto mokestis veikia kaip dvejopa eksporto ribojimo sistema ir kad dėl įtariamą maksimalios NAA ir NASA kainos bei valstybės valdomų bendrovių „P.T. Perkebunan Nusantara“ (toliau kartu – „PTPN“) organizuojamų konkursų sistemos NAA vidaus kainos nenuvertėjo. „PTPN“ tinkamos kainos nustatomos konkurso būdu, o konkursų sistemoje naudojamas skaidrus kainų mechanizmas, panašus į kitose biržinės rinkose naudojamus mechanizmus. Jų teigimu, nebuvo įrodymų, kad „PTPN“ apgalvotai nustato dirbtinai žemas kainas. „PTPN“ parduoda didžiausią kainą pasiūlantiesiems pirkėjams, o kainos, dėl kurių „PTPN“ gali sutarti viešuosiuose konkursuose, priklauso ne tik nuo kainos, už kurią „PTPN“ norėtų parduoti, bet ir nuo kainos, kurią nori mokėti pirkėjai. Todėl bendrovė „Wilmar“ tvirtino, kad kaina, dėl kurios „PTPN“ galiausiai sutiko, buvo rinkos kaina, atspindinti pasiūlą ir paklausą Indonezijoje. Be to, tai, kad NAA kainos Indonezijoje buvo mažesnės nei kitose tarptautinėse rinkose, nėra aplinkybė, įrodanti, kad kainos buvo dirbtinai žemos, nes Indonezija buvo didžiausia NAA gamintoja pasaulyje. Galiausiai buvo teigiama, kad įtariamą NAA ir NASA vidaus rinkos kainų ir tarptautinių kainų skirtumai buvo neteisingi, nes skundo pateikėjas naudojo du skirtingus ir nenuoseklius lyginamuosius dydžius: NAA atveju Malaizijos vidaus rinkos kainą, o NASA atveju – CIF kainas Roterdamo uoste. Bendrovė „Wilmar“ ir

bendrovių grupė „Musim Mas“ teigė, kad skundo pateikėjas tiek NAA, tiek NASA atžvilgiu turėjo naudoti vieną lyginamąjį dydį. Bendrovė „Wilmar“ teigė, kad įtariamai 14 % NAA ir 11 % NASA kainų skirtumai nesiekė „žymiai mažesnės kainos“ ribos, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje.

- (30) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Skundo pateikėjas neprivalėjo įrodyti, kad eksporto muitais ir eksporto mokesčiai taikomi kaip dvejojama eksporto ribojimo sistema. Eksporto muitais yra vienas iš žaliavų rinkos iškreipimų, nurodytų pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje. Kalbant apie lyginamuosius dydžius, skundo pateikėjas naudojo jam prieinamą tipiškiausią lyginamąjį dydį, kurį Komisija laikė tinkamu skundo nagrinėjimo etape. Be to, Komisija nustatė, kad šiuo atveju skunde nurodytas kainų skirtumas, buvo „žymiai mažesnis“, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (31) Bendrovių grupė „Permata“ tvirtino, kad skundo pateikėjas klaidingai teigė, jog eksporto muito tikslas buvo prisidėti prie Indonezijos politikos, kuria siekiama pereiti prie didelės vertės prekių, kaip antai oleocheminių produktų, gamybos. Bendrovių grupė „Permata“ teigimu, eksporto muitas buvo nustatytas siekiant konkretaus tikslo – užtikrinti kepinui skirtą aliejaus vietinę paklausą ir kainų stabilumą. Todėl bendrovių grupė „Permata“ tvirtino, kad žaliavų rinkos iškreipimų, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje, nėra, nes eksporto muitas nebuvo sukurtas ar nustatytas siekiant išlaikyti dirbtinai žemą NAA ir NASA kainų lygį oleocheminių produktų naudai.
- (32) Komisija pažymėjo, kad analizuojant, ar esama žaliavų rinkos iškreipimų, atsižvelgiama į iškreipimų poveikį žaliavų kainai, nepriklausomai nuo iškreipimus sukeliančių priemonių tikslo. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (33) Apibendrinama Komisija priminė, kad skunde reikalaujamas teisinis įrodymų standartas aiškiai rodo, kad skunde pateiktos informacijos kiekis ir kokybė skiriasi nuo informacijos, kuri reikalinga norint priimti galutinį sprendimą tyrimo pabaigoje, kiekio ir kokybės. Kaip paaiškinta 13 konstatuojamojoje dalyje, inicijavimo etape laikyta, kad skundo pateikėjo pasiūlyta produkto apibrėžtis atitinka visus susijusius teisės aktais nustatytus reikalavimus. Atliekant tyrimą, palaipsniui patvirtinami elementai, būtini priemonei nustatyti arba tyrimui nutraukti. Todėl neatmetama galimybė, kad nuo skundo pateikimo iki tyrimo pabaigos bus pokyčių. Atsižvelgdama į tai, Komisija nesutinka, kad buvo kokių nors su skunde pateikta informacija susijusių problemų, dėl kurių tyrimą reikėtų nutraukti.
- (34) Apskritai atlikus Komisijos analizę buvo patvirtinta, kad nė vieno iš pirmiau minėtų elementų, nesvarbu, ar jie faktiškai teisingi, ar ne, nepakako, kad būtų galima suabejoti išvada, jog skunde buvo pakankamai įrodymų, patvirtinančių, kad riebalų rūgštys iš Indonezijos buvo importuojamos dempingo kaina ir kad dėl to buvo daroma žala Sąjungos pramonei. Šie aspektai buvo nustatyti remiantis geriausiais įrodymais, kuriuos skundo pateikėjas turėjo tuo metu, kai pateikė skundą, ir buvo pakankamai tipiški ir patikimi, kad būtų galima pradėti tyrimą.

1.4. Atranka

- (35) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį gali vykdyti suinteresuotųjų šalių atranką.

1.4.1. Sąjungos gamintojų atranka

- (36) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė preliminariai atrinkusi Sąjungos gamintojus. Komisija bendrovės atrinko pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį ir kaip pagrindinį kriterijų vertino panašaus produkto gamybos ir pardavimo apimtį Sąjungoje nuo 2020 m. spalio 1 d. iki 2021 m. rugsėjo 30 d. tipiskumą. Atrinkti keturi Sąjungos gamintojai, kuriems teko 61 % visos apskaičiuotos gamybos apimtys ir 63 % pardavimo apimtys. Komisija paragino suinteresuotąsias šalis teikti pastabas dėl preliminariai atrinktų bendrovių, tačiau jokių pastabų negavo. Atrinktos bendrovės buvo patvirtintos ir laikomos tipiškomis Sąjungos pramonės bendrovėmis.

1.4.2. Importuotojų atranka

- (37) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina, ir, jei būtina, kad galėtų atrinkti bendroves, Komisija paragino nesusijusius importuotojus pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją.

- (38) Nė vienas iš nesusijusių importuotojų nepateikė prašomos informacijos ir nesutiko būti atrenkamas. Atsižvelgdama į tai, kad atsakymų negauta, Komisija nusprendė, kad atranka nebūtina.

1.4.3. Indonezijos eksportuojančių gamintojų atranka

- (39) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina (o jeigu būtina – kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė visų Indonezijos eksportuojančių gamintojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją. Be to, Komisija paprašė Indonezijos atstovybės nurodyti kitus eksportuojančius gamintojus, jei tokių yra, kurie galbūt norėtų dalyvauti atliekant tyrimą, ir (arba) su jais susisiekti.
- (40) Prašomą informaciją pateikė ir sutiko būti atrinkti šešiolika nagrinėjamosios šalies eksportuojančių gamintojų, priklausančių aštuonioms grupėms. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį Komisija atrinko tris eksportuojančius gamintojus, priklausančius dviem grupėms, remdamasi didžiausia tipiška eksporto į Sąjungą apimtimi, kurią būtų galima išnagrinėti per turimą laikotarpį. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalį dėl atrinktų bendrovių konsultuotasi su visais žinomais susijusiais eksportuojančiais gamintojais ir nagrinėjamosios šalies valdžios institucijomis. Pastabų negauta.

1.5. Individualus nagrinėjimas

- (41) Devyni Indonezijos eksportuojantys gamintojai, priklausantys septynioms grupėms, pateikė prašymus atlikti individualų nagrinėjimą pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį. Komisija neatrinktiems eksportuojantiems gamintojams pranešė, kad, jeigu jie norėtų individualaus nagrinėjimo, jie turėtų pateikti klausimyno atsakymus. Klausimyno atsakymus pateikė dvi neatrinktos eksportuojančių gamintojų grupės.
- (42) Dėl tyrimo sudėtingumo ir sudėtingos atrinktų eksportuojančių gamintojų ⁽⁴⁾ struktūros (vieną iš dviejų eksportuojančių gamintojų grupių sudarė du Indonezijos gamintojai ir prekyautojas Singapūre, o kita priklausė tarptautinei įmonei, turinčiai sudėtingus platinimo kanalus) Komisija padarė išvadą, kad atlikti individualų nagrinėjimą ir užbaigti tyrimą per teisės aktuose nustatytą terminą nebuvo įmanoma.
- (43) Pastabose po galutinio faktų atskleidimo (kaip apibrėžta 57 konstatuojamojoje dalyje) bendrovių grupė „Permata“ teigė, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalies ir PPO Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 10 dalies 2 punkto nuostatas. Visų pirma bendrovių grupė „Permata“ teigė, kad Komisija atmetė jos individualaus nagrinėjimo prašymą remdamasi tyrimo sudėtingumu ir sudėtinga atrinktų eksportuojančių gamintojų struktūra, o ne prašančių atlikti individualų nagrinėjimą eksportuotojų ar gamintojų skaičiumi, dėl kurio individualus nagrinėjimas pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų jį užbaigti laiku. Be to, bendrovių grupė „Permata“ teigė, kad jos individualus nagrinėjimas neužkrautų pernelyg didelės naštos ir netrukdytų laiku užbaigti tyrimo, nes Komisija iki galutinių priemonių nustatymo termino vis dar turėjo penkis mėnesius. Bendrovių grupė „Permata“ taip pat pridūrė, kad pradinis tyrimo vilkinimas dėl produkto apibrėžtosios srities nebuvo susijęs su bendrovių grupe „Permata“ ir dėl to negalėjo būti atimtos bendrovių grupės „Permata“ procesinės teisės.
- (44) Komisija pažymėjo, kad ji iš tiesų atmetė du individualaus nagrinėjimo prašymus remdamasi tuo, kad šie individualūs tyrimai būtų pernelyg apsunkinantys. Iš tiesų, nepaisant klaidingos nuorodos į „atrinktus eksportuojančius gamintojus“ 42 konstatuojamojoje dalyje, iš konteksto ir iš prieš ir po esančių sakinių buvo aišku, kad teisinga nuoroda buvo į du *neatrinktus* eksportuojančius gamintojus, prašiusius atlikti individualų nagrinėjimą, todėl 42 konstatuojamąją dalį reikia skaityti. Tos pačios konstatuojamosios dalies skliausteliuose pateiktame sakinyje paaiškinta, kad nurodyti eksportuojantys gamintojai iš tiesų buvo bendrovių grupė „Permata“ („vieną iš dviejų eksportuojančių gamintojų grupių sudarė du Indonezijos gamintojai ir prekyautojas Singapūre“) ir „P. T. Unilever Oleochemical Indonesia“ (toliau – „Unilever Indonesia“) („kita priklausė tarptautinei įmonei, turinčiai sudėtingus platinimo kanalus“), kurios abi prašė atlikti individualų nagrinėjimą. Todėl atlikdama vertinimą Komisija taikė tinkamą teisinį kriterijų ir patvirtino, kad nebuvo įmanoma atlikti individualaus nagrinėjimo dėl tyrimo sudėtingumo ir sudėtingos neatrinktų eksportuojančių gamintojų, prašančių atlikti individualų nagrinėjimą, struktūros, dėl kurių individualus nagrinėjimas būtų pernelyg apsunkinantis ir trukdytų užbaigti tyrimą laiku.
- (45) Iš tiesų Komisija taip pat pažymėjo, kad, nepaisant to, kad individualiam nagrinėjimui klausimyno atsakymus pateikė tik dvi eksportuojančių gamintojų grupės, jų sudėtinga struktūra būtų susijusi su kelių subjektų patikrinimu. Kad galėtų atlikti individualų nagrinėjimą, Komisija būtų turėjusi patikrinti visus gamintojus, susijusius prekyautojus ir importuotojus, susijusius su nagrinėjamojo produkto pardavimu Sąjungai, ir išnagrinėti visus jų platinimo kanalus, kaip ir atrinktų eksportuojančių gamintojų atveju. Nepaisant pradinio delsimo atlikti tyrimą dėl

⁽⁴⁾ Formuluoatė „atrinkti eksportuojantys gamintojai“ turėtų būti „neatrinkti eksportuojantys gamintojai, prašantys atlikti individualų nagrinėjimą“, kaip paaiškinta 44 konstatuojamojoje dalyje.

produkto apibrėžtosios srities apibrėžties, toks tikrinimas ir analizė, visų pirma susiję su daugiau nei viena sudėtingos struktūros grupe, būtų nepagrįstai apsunkinantys. Iš tiesų, 43 konstatuojamojoje dalyje bendrovių grupės „Permata“ nurodyti penki mėnesiai nėra visiškai skirti tyrimo ir išvadų etapui, nes tokios procedūros apima kelis administracinių procedūrų mėnesius (pastabų tvarkymą, klausimų rengimą, vidaus patvirtinimus, konsultacijas su kitomis Komisijos tarnybomis, vertimą ir t. t.). Reikėtų kartu atsižvelgti į visus šiuos veiksnius ir susijusių bendrovių sudėtingumą (dėl to reikėtų laiko tinkamai kiekvieno eksportuojančio gamintojo analizei atlikti). Be to, šiuo atveju reikia atsižvelgti į tai, kad dviejų atrinktų bendrovių struktūros buvo labai sudėtingos, todėl šioms bendrovėms atrinkti ir tiksliais rezultatais gauti reikėjo skirti didelius tyrimo ir administracinius išteklius. Taigi negalima kaltinti Komisijos dėl to, kad ji nusprendė neįtraukti dviejų papildomų grupių ir nerizikuoti nesugebėti laiku užbaigti ir paskelbti tyrimų rezultatų. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

- (46) Pastabose po papildomo galutinio faktų atskleidimo (kaip apibrėžta 58 konstatuojamojoje dalyje) bendrovių grupė „Permata“ pakartojė ankstesnes pastabas ir teigė, kad „Unilever Indonesia“ nebesiekė individualaus nagrinėjimo. Todėl Komisijos darbo krūvis būtų dar mažesnis.
- (47) Komisija pažymėjo, kad šis tvirtinimas buvo faktiškai neteisingas ir todėl buvo atmestas, nes „Unilever Indonesia“ pakartojė savo prašymą iki klausymo po galutinio faktų atskleidimo, kaip primenama tolesnėje konstatuojamojoje dalyje.
- (48) Per klausymą po galutinio faktų atskleidimo „Unilever Indonesia“ ir „Unilever Europe BV“ (toliau – „Unilever“) teigė, kad tyrimo laikas negali būti priežastis atmesti „Unilever Indonesia“ prašymą atlikti individualų nagrinėjimą, atsižvelgiant į žalingą poveikį, kurį antidempingo priemonės galėtų turėti „Unilever“ verslui Europoje.
- (49) Komisija pažymėjo, kad ji turi teisę atmesti individualaus nagrinėjimo prašymus, kai jie pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų laiku užbaigti tyrimą. Kaip paaiškinta pirmiau, individualaus bendrovių grupės „Permata“ ir bendrovės „Unilever Indonesia“ nagrinėjimas iš tiesų būtų pernelyg apsunkinantis, todėl būtų sutrukdyta laiku užbaigti tyrimą.

1.6. Klausimyno atsakymai ir tikrinamieji vizitai

- (50) Skundo pateikėjas skunde pateikė pakankamai įrodymų, kad Indonezijoje esama su nagrinėjamoju produktu susijusių žaliavų rinkos iškraipymų. Todėl, kaip paskelbta pranešime apie inicijavimą, atliekant tyrimą buvo nagrinėjami minėti žaliavų rinkos iškraipymai, kad būtų galima nustatyti, ar Indonezijai reikia taikyti pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a ir 2b dalių nuostatas. Dėl šios priežasties Komisija Indonezijos Vyriausybei išsiuntė papildomus klausimynus.
- (51) Inicijavimo dieną Komisija internete ⁽⁵⁾ paskelbė Sąjungos gamintojams, importuotojams, naudotojams ir eksportuojantiems gamintojams skirtus klausimynus. Be to, Komisija nusiuntė klausimyną CUTFA.
- (52) Komisijai klausimyno atsakymus pateikė CUTFA, Indonezijos Vyriausybė, keturi Sąjungos gamintojai: „Oleon N.V.“ (toliau – „Oleon“), „KLK Emmerich GmbH“ (toliau – „KLK“), „AAK“, „Cailà & Parés S.A.“ (toliau – „Cailà & Parés“), keturi naudotojai: „Peter Greven Nederlands C.V.“, „Peter Greven GmbH & Co. KG“ (toliau kartu – grupė „Greven“), „Schill + Seilacher „Struktol“ GmbH“ ir „Schill + Seilacher GmbH“ (toliau kartu – grupė „Schill + Seilacher“), trys atrinkti eksportuojantys gamintojai: „Musim Mas“, „IBP“ ir „Wilmar“, su jais susiję prekyautojai: „Inter-Continental Oils & Fats Pte. Ltd.“ (toliau – „ICOF Singapore“), „Wilmar Trading Pte. Ltd.“, „Volac Wilmar Feed Ingredients Ltd.“, ir su jais susiję importuotojai: „ICOF Europe GmbH“, IMBI ir „Wilmar Europe Trading B.V.“ (toliau – WETBV).
- (53) Komisija rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą išvadoms dėl dempingo, jo daromos žalos ir Sąjungos interesų padaryti. Pagal pagrindinio reglamento 16 straipsnį tikrinamieji vizitai buvo surengti šių bendrovių arba organizacijų patalpose:

Sąjungos gamintojų asociacijos

— Koalicijos prieš nesąžiningą prekybą riebalų rūgštimi;

⁽⁵⁾ https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2564

Sąjungos gamintojų

- „Oleon N.V.“ (Ertveldėje, Belgijoje),
- „KLK Emmerich GmbH“, (Emeriche prie Reino, Vokietijoje),
- „AAK AB“ (Malmėje, Švedijoje),
- „Cailà & Parés S.A.“, (Barselonoje, Ispanijoje);

Indonezijos eksportuojančių gamintojų

- „P.T. Musim Mas“ ir „P.T. Intibenua Perkasatama“ (Medane ir Dumajuje),
- „P.T. Wilmar Nabati Indonesia“ (Medane);

susijusių prekyautojų Singapūre

- Inter-Continental Oils & Fats Pte. Ltd. (Singapūre)
- „Wilmar Trading Pte. Ltd.“ (Singapūre);

susijusių prekyautojų Jungtinėje Karalystėje

- „Volac Wilmar Feed Ingredients Ltd.“ (Roistone);

susijusių Sąjungos importuotojų

- „ICOF Europe GmbH“ (Hamburge, Vokietijoje),
- „Wilmar Europe Trading B.V.“ (Roterdame, Nyderlanduose).

1.7. Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamas laikotarpis

- (54) Atliekant dempingo ir žalos tyrimą buvo nagrinėjamas 2020 m. spalio 1 d. – 2021 m. rugsėjo 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2018 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamas laikotarpis).

1.8. Laikinių priemonių nenustatymas

- (55) Dėl bylos techninio sudėtingumo Komisija nusprendė nenustatyti laikinųjų priemonių ir tęsti tyrimą.
- (56) 2022 m. liepos 1 d. pagal pagrindinio reglamento 19a straipsnio 2 dalį Komisija pranešė valstybėms narėms ir visoms suinteresuotosioms šalims, kad importuojamai Indonezijos kilmės riebalų rūgščiai laikinieji muitai nebus nustatyti ir kad tyrimas bus tęsiamas.

1.9. Atskleidimas

- (57) 2022 m. rugpjūčio 1 d. Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino nustatyti galutinį antidempingo muitą importuojamai Indonezijos kilmės riebalų rūgščiai (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo. Komisija gavo pastabų iš Indonezijos Vyriausybės, eksportuojančių gamintojų – bendrovių grupės „Musim Mas“, „Wilmar“, „P.T. Ecogreen Oleochemicals“ (toliau – „Ecogreen“), „Unilever Indonesia“, naudotojų – IMBI, „Procter & Gamble International Operations SA“ (toliau – „P&G“), bendrovių grupės „Greven“, bendrovių grupės „Schill + Seilacher“, „Henkel Global Supply Chain B.V.“ (toliau – „Henkel“), „Kapachim S.A.“ (toliau – „Kapachim“), „Evonik Industries AG“ (toliau – „Evonik“), „Quaker Chemical Corporation“ (toliau – „Quaker Houghton“), „Omya GmbH“ (toliau – „Omya“), „Stéarinerie Dubois Fils“ (toliau – „Stéarinerie Dubois“), bendrovių grupės „NYCO“ (toliau – „NYCO“), „DHW Deutsche Hydrierwerke GmbH Rodleben“ (toliau – DHW), „E&S Chemie SAS“ (toliau – „E&S“) ir „Unilever“.
- (58) Remdamasi šiomis pastabomis Komisija pakoregavo kai kuriuos argumentus, kurių pagrindu ji ketino nustatyti galutinį antidempingo muitą, ir 2022 m. spalio 4 d. ir 2022 m. lapkričio 28 d. visoms suinteresuotosioms šalims apie tai pranešė (toliau – papildomas galutinis faktų atskleidimas ir antrasis papildomas galutinis faktų atskleidimas).

- (59) Pastabų dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo pateikė „Wilmar“, „Musim Mas“, bendrovių grupė „Permata“, „Stéarinerie Dubois“ ir „Henkel“, o dėl antrojo papildomo galutinio faktų atskleidimo – „Wilmar“, „Musim Mas“ ir bendrovių grupė „Permata“. Nors Komisija paprašė suinteresuotųjų šalių pateikti pastabų tik dėl papildomų galutinio faktų atskleidimų, „Musim Mas“, bendrovių grupė „Permata“, „Wilmar“, „Henkel“ ir „Stéarinerie Dubois“ pakartojo savo teiginius, pateiktus po galutinio faktų atskleidimo.
- (60) Po galutinio faktų atskleidimo suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė būti išklaustyms pagal pranešimo apie inicijavimą 5.7 punkto nuostatas. Klausymai dėl galutinio faktų atskleidimo vyko su bendrovių grupe „Musim Mas“, „Wilmar“, „Ecogreen“, „Unilever“, bendrovių grupe „Greven“, bendrovių grupe „Schill + Seilacher“ ir AAK. Be to, bendrovių grupės „Greven“ prašymu buvo surengtas klausymas dalyvaujant prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui. Prekybos bylas nagrinėjantis pareigūnas nustatė, kad šiame tyrime buvo atsižvelgta į suinteresuotųjų šalių teises į gynybą.

1.10. Skundo atsiėmimas

- (61) 2022 m. rugpjūčio 24 d. CUTFA atsiėmė skundą.
- (62) Pastabas dėl skundo atsiėmimo pateikė Indonezijos Vyriausybė, „Musim Mas“, „Wilmar“, „P.T. Soci Mas“ ir „P.T. Energi Sejahtera Mas“ (toliau kartu vadinamos SOCI/ESM), „Ecogreen“, „P&G“, „Omya“ ir „Stéarinerie Dubois“.
- (63) Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad, atsiėmus skundą, Komisija turėtų nedelsdama nutraukti tyrimą dėl teisės pateikti ieškinį nebuvimo. Šiuo atžvilgiu Indonezijos Vyriausybė nurodė PPO Antidempingo susitarimo 5 straipsnio 4 dalį, kurioje, kaip teigiama, reikalaujama, kad tyrimas būtų pagrįstas teise pateikti ieškinį. Be to, Indonezijos Vyriausybės teigimu, atsižvelgiant į tai, kad skundas buvo atsiimtas, ir į tai, kad „KLK“, kuris yra vienas didžiausių Sąjungos gamintojų, 2022 m. rugpjūčio 15 d. pirmajame rašte teigė, kad dėl siūlomų antidempingo muitų gali atsirasti riebalų rūgšties tiekimo iš Azijos sutrikimų, o 2022 m. rugpjūčio 19 d. antrajame rašte apskritai prieštaravo antidempingo priemonių nustatymui, tyrimui pritariančių gamintojų dalis nesudarytų nei 50 % Sąjungos pramonės gaminamo panašaus produkto gamybos apimties, nei 25 % visų panašaus produkto Sąjungos gamintojų.
- (64) Pirmiausia Komisija pažymi, kad PPO Antidempingo susitarimo 5 straipsnio 4 dalyje kalbama apie tyrimo inicijavimą. Todėl Komisija turi turėti teisę pateikti ieškinį tik inicijuodama tyrimą. Be to, PPO Antidempingo susitarimo 5 straipsnio 4 dalyje nustatyta 50 % riba ir 25 % riba taikomos skirtingoms Sąjungos gamintojų grupėms. Priešingai, nei savo pastabose nurodė Indonezijos Vyriausybė, 50 % riba susijusi tik su skundui pritariančių Sąjungos gamintojų santykine svarba ji remiančių arba jam prieštaraujančių Sąjungos gamintojų grupėje. Kita vertus, 25 % riba taikoma „bendrai vidaus pramonės pagaminto panašaus produkto gamybai“ ir yra susijusi su skundui pritariančių Sąjungos gamintojų procentine dalimi, palyginti su visa Sąjungos gamyba. Be to, Komisija priminė, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką⁽⁶⁾ PPO Antidempingo susitarimo 5 straipsnio 4 dalimi šalies narės tyrimą atliekančioms institucijoms, šiuo atveju Komisijai, nenustatyta jokios pareigos nutraukti vykdomą antidempingo tyrimą, kai pritarimo skundui lygis nesiekia minimalios 25 % vidaus gamybos ribos. Iš tikrųjų šis straipsnis yra susijęs tik su Komisijos tyrimui pradėti būtinu skundo palaikymo lygiu. *A fortiori* tai taikoma ir 50 % ribai. Ši aiškinimą patvirtina pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalies formuluotė, susijusi su skundo atsiėmimu, kurioje vartojamas veiksmažodis „gali“. Taigi, net jei Sąjungos pramonė atsiima skundą, Komisija neprivalo užbaigti procedūros, o tik turi tokią teisę. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (65) Be to, Indonezijos Vyriausybė teigė, kad, atsižvelgiant į skundo atsiėmimą ir „KLK“ prieštaravimą priemonėms, Komisijos atlikta žalos analizė neapėmė Sąjungos pramonės, kuri suprantama kaip vidaus pramonė, kuri pagal PPO antidempingo susitarimo 4 straipsnio 1 dalį turėtų būti susijusi su viso panašaus produkto vidaus gamintojais arba didžiąja viso panašaus produkto vidaus gamybos dalimi.

⁽⁶⁾ Kolegijos ataskaita „Mexico – Steel Pipes and Tubes“, WT/DS331/R, priimta 2007 m. liepos 24 d., DSR 2007:IV, p. 1207, 7.347 punktas. Laikydami PPO teismų praktikos, ES teismai laikėsi tokios pačios pozicijos dėl analogiškos nuostatos, įtvirtintos pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje, visų pirma 2009 m. kovo 10 d. Sprendimo *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP prieš Tarybą*, T-249/06, EU:T:2009:62, 139 punkte.

- (66) Komisija pažymėjo, kad žalos nustatymo tikslais vartojama sąvoka „vidaus pramonė“ nebūtinai turi apimti tuos pačius vidaus gamintojus, kurie sudaro vidaus pramonę kai siekiama nustatyti, ar skundas buvo pakankamai pagrįstas pagal PPO Antidempingo susitarimo 5 straipsnio 4 dalį. Iš tiesų PPO Antidempingo susitarimo 5 straipsnio 4 dalis susijusi su teise pateikti ieškinį ir joje nenagrinėjamas atskiras klausimas, kas sudaro didžiąją dalį pagal PPO Antidempingo susitarimo 4 straipsnio 1 dalį⁽⁷⁾. Be to, PPO Antidempingo susitarimo 4 straipsnio 1 dalis nedraudžia įtraukti skundo nepalaikančių arba tyrime nebendradarbiavusių gamintojų į vidaus pramonės apibrėžimą⁽⁸⁾. Be to, Komisijos atlikta žalos analizė apėmė visą Sąjungos pramonę, neatsižvelgiant į kiekvieno atskiros Sąjungos gamintojo paramą ar bendradarbiavimą. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (67) Indonezijos Vyriausybė, „Wilmar“, „Musim Mas“, „SOCI/ESM“, „Stéarinerie Dubois“, „P&G“ ir „Omya“ tvirtino, kad dėl „KLK“ raštų ir skundo atsiėmimo matyti, kad antidempingo muitų nustatymas prieštarautų Sąjungos interesams. Visų pirma, „Wilmar“, „P&G“ ir „Stéarinerie Dubois“ tvirtino, kad atsiėmus skundą Komisija turėtų nutraukti tyrimą pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalį, nes priemonių nustatymas prieštarautų Sąjungos interesams. Be to, „Wilmar“ nurodė du tyrimus⁽⁹⁾, kuriuos Komisija nutraukė atsiėmus skundą, taip pat *Polyester staple fibres (PSF)* (liet. poliesterio kuokštelinių pluoštų) bylą⁽¹⁰⁾, kurioje Komisija išnagrinėjo penkis veiksnius ir padarė išvadą, kad tolesnis tyrimas neatitiktų Sąjungos interesų. „Ecogreen“ teigė, kad atsiėmus skundą paaiškėjo, jog tyrimo nutraukimas atitiktų Sąjungos interesus. „Musim Mas“ teigė, kad skundo atsiėmimas ir 63 konstatuojamojoje dalyje minėti du „KLK“ raštai, kuriais patvirtinama, kad importas iš Indonezijos nepadarė žalos „KLK“, patvirtina, kad importas iš Indonezijos Sąjungos pramonei žalos nepadarė.
- (68) Komisija priminė, kad antidempingo skundo atsiėmimas reglamentuojamas pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalimi, kurioje nustatyta, kad „atsiėmus skundą, tyrimo procedūros gali būti baigtos, jeigu toks baigimas neprieštarauja Sąjungos interesams“ (išskirta papildomai). Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalies nuostatas Bendrasis Teismas aiškino, *inter alia*, sprendime *Philips Lighting Poland ir Philips Lighting prieš Tarybą*, kuris nebuvo apskūstas apeliacine tvarka⁽¹¹⁾. Bendrasis Teismas pripažino, kad Sąjungos institucijos turėjo didelę veiksmų laisvę tęsti arba nutraukti tyrimą po skundo atsiėmimo, ir paaiškino, kad iš esmės į Sąjungos interesus reikia atsižvelgti tik tuo atveju, jei Komisija svarsto galimybę nutraukti tyrimą; tokiu atveju Komisija turi patikrinti, ar nutraukimas neprieštarauja Sąjungos interesams. Atsižvelgiant į tai, neseniai atlikti tyrimai, kuriuos Komisija nusprendė nutraukti atsiėmus skundą, neturi bendros privalomo precedento vertės ir veikia atitinka kiekvieno konkretaus atvejo analizę. Be to, atliekant PSF (liet. poliesterio kuokštelinių pluoštų) tyrimą Komisijos atlikta Sąjungos interesų analizė buvo susijusi ne su bylos tęsimu, o su jos nutraukimu. Be to, šiame tyrime Komisija atliko visos Sąjungos pramonės žalos analizę ir atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonė patyrė materialinę žalą, kurią lėmė importas iš Indonezijos dempingo kainomis, kaip nurodyta 180–372 konstatuojamosiose dalyse. Paprastas vieno Sąjungos gamintojo rašte pateiktas pareiškimas be jokių patvirtinamųjų įrodymų neprieštarauja Komisijos tyrimo išvadoms. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.
- (69) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija nusprendė tęsti tyrimą, nepaisant to, kad skundas buvo atsiimtas, ir išnagrinėti, ar dėl pastabų, pateiktų po galutinio faktų atskleidimo, jos išvados, kad priemonių nustatymą pateisinančios sąlygos buvo įvykdytos, būtų paneigtos. Kaip paaiškinta toliau šiame reglamente, Komisija padarė išvadą, kad galutinių priemonių nustatymo sąlygos tebėra tenkinamos.

⁽⁷⁾ Apeliacinio komiteto ataskaita „EC – Fasteners (China)“, WT/DS397/AB/R, priimta 2011 m. liepos 28 d., DSR 2011:VII, p. 3995, 425 punktas.

⁽⁸⁾ *Idem*, 430 ir 454 punktai.

⁽⁹⁾ 2019 m. liepos 4 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2019/1146, kuriuo nutraukiamas antidempingo tyrimas dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės karštai valcuotų plieninių įlaidinių polių (OL L 181, 2019 7 5, p. 89) ir 2019 m. vasario 14 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2019/266, kuriuo nutraukiamas antidempingo tyrimas dėl importuojamo Malaizijos kilmės soliarinio stiklo (OL L 44, 2019 2 15, p. 31).

⁽¹⁰⁾ 2007 m. birželio 19 d. Komisijos sprendimas 2007/430/EB, baigiantis antidempingo tyrimą dėl importuojamų Malaizijos ir Taivano kilmės sintetinių kuokštelinių poliesterių pluoštų (KPP) ir atleidžiantis nuo garantijomis užtikrintų laikinųjų muitų sumų rinkimo (OL L 160, 2007 6 21, p. 30) (KPP sprendimas).

⁽¹¹⁾ 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Philips Lighting Poland ir Philips Lighting prieš Tarybą*, T-469/07, EU:T:2013:370, 87 punktas. Šiuo atveju prašymas nebuvo atsiimtas. Priešingai, kai kurie Sąjungos gamintojai, kurie pritarė prašymui, kai su jais buvo susisiekta prieš inicijuojant tyrimą (toliau – padėties vertinimas), vėliau nusprendė pakeisti poziciją ir per patį tyrimą pareikšti prieštaravimą dėl priemonių. Todėl prieštaravimo šiam atvejui lygis tapo aukštesnis nei paramos Sąjungos gamybai lygis. Galiausiai Komisija nusprendė, kad ji turi teisę tęsti tyrimą ir tokiomis aplinkybėmis nustatyti priemones pagal analogiją su skundo atsiėmimu pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalį.

2. TIRIAMASIS PRODUKTAS, NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

2.1. Tiriamasis produktas

- (70) Tiriamasis produktas – Indonezijos kilmės riebalų rūgštys, kurių grandinę sudaro C6, C8, C10, C12, C14, C16 arba C18 anglies atomų, kurių jodo kiekis mažesnis kaip 105 g/100 g, o laisvųjų riebalų rūgščių ir trigliceridų santykis (skaidymo laipsnis, toliau – SL) yra ne mažiau kaip 97 %, įskaitant:

- grynąją riebalų rūgštį (dar vadinamą grynąja frakcija) ir
- mišinius, sudarytus iš dviejų ar daugiau anglies atomų grandinių ilgių,

išskyrus riebalų rūgštį, sertifikuojamą pagal savanorišką tausių biodegalų, skystųjų bioproduktų ir biomasės kuro gamybos schemą⁽¹²⁾, nustatytą pagal Europos Komisijos pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2018/2001⁽¹³⁾ 30 straipsnio 4 dalį, arba nacionalinę sertifikavimo schemą, nustatytą pagal tos direktyvos 30 straipsnio 6 dalį, kurios KN kodai šiuo metu yra ex 2915 70 40, ex 2915 70 50, ex 2915 90 30, ex 2915 90 70, ex 2916 15 00, ex 3823 11 00, ex 3823 12 00, ex 3823 19 10 ir ex 3823 19 90 (TARIC kodai: 2915 70 40 95, 2915 70 50 10, 2915 90 30 95, 2915 90 70 95, 2916 15 00 10, 3823 11 00 20, 3823 11 00 70, 3823 12 00 20, 3823 12 00 70, 3823 19 10 30, 3823 19 10 70, 3823 19 90 70 ir 3823 19 90 95).

- (71) Pranešime apie inicijavimą terminas „SL“ nebuvo įtrauktas į tiriamojo produkto apibrėžtį. Tačiau 2022 m. sausio 21 d. gavusi šalių pastabas, kaip paaiškinta 80–90 konstatuojamosiose dalyse, Komisija, pateikdama pastabą dėl bylos patvirtino pranešime apie inicijavimą nustatytą produkto apibrėžtą sritį, paaiškindama, kad į tyrimą buvo įtrauktos tik tos riebalų rūgštys, kurių SL yra ne mažiau kaip 97 %.

- (72) Riebalų rūgštys – bet kokio aliejaus, įskaitant alyvpalmių sėklų aliejų ir alyvpalmių aliejų arba gyvūninius riebalus, cheminio virsmo produktai. Todėl gamtoje jos retai aptinkamos kaip laisvos molekulės ir gaunamos distiliuojant bei frakcionuojant aliejų ir riebalus.

- (73) Riebalų rūgštis naudojama įvairiai, todėl ją galima rasti daugelyje įprastų produktų, kaip antai įvairiuose maisto produktuose, pašaruose, muiluose, valikliuose, vaistuose, kosmetikos gaminiuose ir kituose asmens higienos ir namų priežiūros produktuose.

2.2. Nagrinėjamas produktas

- (74) Nagrinėjamas produktas – Indonezijos kilmės tiriamasis produktas (toliau – nagrinėjamas produktas).

2.3. Panašus produktas

- (75) atlikus tyrimą nustatyta, kad tokias pačias pagrindines fizines, chemines ir technines savybes ir tokią pačią naudojimo paskirtį turi šie produktai:

- nagrinėjamas produktas;
- nagrinėjamosios šalies vidaus rinkoje gaminamas ir parduodamas tiriamasis produktas ir
- Sąjungos pramonės gaminamas ir Sąjungoje parduodamas tiriamasis produktas.

- (76) Todėl Komisija šiuo etapu nusprendė, kad šie produktai yra panašūs produktai, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje.

- (77) Pastabose po galutinio faktų atskleidimo „Stéarinerie Dubois“ tvirtino, kad nagrinėjamas produktas ir Sąjungos pramonės gaminamas ir Sąjungos rinkoje parduodamas produktas nėra panašūs produktai, visų pirma dėl to, kad nėra Sąjungos rinkos Sąjungos pramonės pagamintam tiriamajam produktui, atitinkančiam REACH⁽¹⁴⁾, košerinių ir chalalinių produktų reikalavimus.

⁽¹²⁾ Komisijos pripažintų savanoriškų arba nacionalinių sertifikavimo schemų sąrašas pateikiamas adresu https://energy.ec.europa.eu/topics/renewable-energy/bioenergy/voluntary-schemes_en

⁽¹³⁾ 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2001 dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją (nauja redakcija) (OL L 328, 2018 12 21, p. 82), paskelbta adresu <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/?uri=CELEX%3A02018L2001-20220607&qid=1657211934884>

⁽¹⁴⁾ REACH teisės aktai. Į konsoliduotą Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH) redakciją įtraukti visi REACH pakeitimai ir klaidų ištaisymai iki pirmame reglamento puslapyje nurodytos datos.

- (78) Pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad panašus produktas – tai produktas, kuris yra identiškas arba kurio savybės labai panašios į nagrinėjamojo produkto savybes. Komisija nustatė, kad nagrinėjamojoje šalyje gaminamas ir parduodamas produktas ir Sąjungos pramonės Sąjungoje gaminamas ir parduodamas produktas pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis, cheminėmis ir techninėmis savybėmis. Be to, Sąjungos pramonė gamina didelį kiekį riebalų rūgšties, kuri atitinka REACH teisės aktus ir (arba) košerinių ir (arba) chalalinių produktų reikalavimus, kaip nurodyta 337 konstatuojamojoje dalyje. Todėl Komisija patvirtina, kad nagrinėjamas produktas ir Sąjungos pramonės gaminami ir Sąjungos rinkoje parduodami produktai yra panašūs produktai.

2.4. Tvirtinimai dėl produkto apibrėžtosios srities

- (79) Komisijai pastabų dėl produkto apibrėžtosios srities pateikė bendrovių grupė „Musim Mas“, bendrovė „Wilmar“, AAK, „Campa/IMBI“, EBB (Europos biodyzelino taryba), „ASSITOL“ (Italijos biodyzelino gamintojų asociacija), „APPA Biocarburantes“ (Ispanijos biodegalų gamintojų asociacija), bendrovė „Neste“ (dyzelino iš atsinaujančiųjų energijos išteklių gamintoja) ir dvi su „Ecogreen“, Indonezijos riebalų alkoholio gamintoja, susijusios bendrovės: „DHW“, poliolių, riebalų esterių, riebalų aminių ir nesočiųjų riebalų alkoholių gamintoja, ir „E&S“, riebalų esterių, etoksilatų ir sulfonatų gamintoja. Šiuo klausimu pastabų pateikė ir skundo pateikėjas.

2.4.1. Alyvpalmių riebalų rūgšties distiliatas, alyvpalmių aliejaus spaudyklų nuotekos, alyvpalmių rūgščioji alyva ir riebalų rūgštis, gaminami kaip šalutiniai produktai

- (80) Bendrovė „Neste“ paprašė Komisijos patvirtinti, kad alyvpalmių riebalų rūgšties distiliatas (toliau – ARRD) tyrime nenagrinėjamas. ARRD yra biologinės atliekos ir žaliavų liekanos, gaunamos rafinuojant maistinį alyvpalmių aliejų, naudojamą dyzelinui iš atsinaujančiųjų energijos išteklių ir kitiems produktams iš atsinaujančiųjų energijos išteklių gaminti.
- (81) Bendrovė „Wilmar“ paprašė paaiškinti, ar į tiriamojo produkto apibrėžtąją sritį buvo įtrauktos ir alyvpalmių aliejaus spaudyklų nuotekos (toliau – AASN). AASN yra nuotekų srautas, atsirandantis alyvpalmių aliejaus gamybos fizinio smulkinimo proceso metu, ir jos yra žaliava, naudojama biodegalams gaminti. AASN daugiausia sudarytos iš vandens ir nedidelės aliejaus ir kietųjų medžiagų procentinės dalies.
- (82) „AAK“ paprašė į tyrimą neįtraukti alyvpalmių rūgščiosios alyvos, kai kalbama apie KN kodą 3823 19 90. Visų pirma ši bendrovė teigė, kad alyvpalmių rūgščioji alyva, kuriai taikomas šis KN kodas, nėra tapati riebalų rūgščiai, ir kad jos sudėtyje yra daug aliejaus, dėl kurio jis negali būti naudojamas kaip riebalų rūgštis. Buvo paaiškinta, kad alyvpalmių rūgščioji alyva yra pradinės perdirbimo operacijų grandies šalutinis produktas, naudojamas kaip žaliava gaminant stearino rūgštis, kurios buvo įtrauktos į tyrimą.
- (83) „Campa/IMBI“ ir EBB teigė, kad biodyzelino gamintojai yra ir riebalų rūgšties gamintojai, nes jie gamina riebalų rūgštį kaip šalutinį produktą, atsirandantį biodyzelino gamybos proceso metu. Visų pirma buvo nurodyta, kad rafinuojant žaliavinį aliejų susidaro atliekos, vadinamos riebalų rūgšties distiliatu. Be to, riebalų rūgštis gaunama kaip liekana, kai biodyzelinas gaminamas peresterinant rafinuotą aliejų ir metanolį.
- (84) Atsakydamas į šiuos tvirtinimus skundo pateikėjas patvirtino, kad gaminant biodyzeliną naudojamos riebalų rūgštys neturėjo būti įtrauktos į tyrimą. Šiuo atžvilgiu skundo pateikėjas teigė, kad šios riebalų rūgštys gali būti diferencijuojamos dėl gamybos procesų skirtumų (gaminami oleocheminiai produktai, o ne biodyzelinas). Skundo pateikėjo teigimu, abiejų rūšių riebalų rūgštys yra skirtingi produktai, kurie tarpusavyje nekonkuruoja ir negali būti laikomi to paties nagrinėjamojo produkto dalimis.
- (85) Be to, skundo pateikėjas paaiškino, kad gaminant oleochemines riebalų rūgštis vyksta pagrindinis procesas, būtinas trigliceridams suskaidyti, kad būtų išskiriami ir atskiriami riebalų rūgštys ir gliceriniai, ir gaunamas labai grynas produktas, kurio sudėtyje yra ne mažiau kaip 97 % riebalų rūgščių ir ne daugiau kaip 3 % nesuskaidytų riebalų. Šis procesas vadinamas skaidymu. Siekiant gauti beveik 100 % gryną produktą, riebalų rūgštis toliau distilijuojama arba frakcionuojama, kol pašalinami likę nesuskaidyti riebalai ir visos likusios priemaišos. Tiek distiliuota, tiek frakcionuota riebalų rūgštis priskiriamos produkto apibrėžtajai sričiai, jeigu šie produktai atitinka 105 g/100 g jodo kiekio ribą.
- (86) Skundo pateikėjas taip pat paaiškino, kad biodyzelino gamybos proceso metu aliejus rafinuojamas siekiant pašalinti priemaišas, tačiau skaidymas nevykdomas. Biodyzelino gamybos metu kaip šalutiniai produktai gaunami keli riebalų rūgščių distiliato produktai, kaip antai RRD (riebalų rūgšties distiliatas), ARRD, ASRRD (alyvpalmių sėklų riebalų rūgšties distiliatas).

- (87) Todėl skundo pateikėjas teigė, kad SL arba skaidymo vertė, rodanti atskirtos riebalų rūgšties procentinę dalį aliejuje, yra aiški ir objektyvi skiriamoji linija, kuria vadovaujantis tiriamąjį produktą galima atskirti nuo kitų tyrime nenagrinėjamų riebalų rūgščių. SL apskaičiuojamas rūgšties vertę padalijant iš muilinimo vertės. Skunde buvo nustatyti rūgšties kiekis (arba neutralizavimo vertė) ir muilinimo vertė. Skundo pateikėjas paaiškino, kad nors skundo nagrinėjimo etape buvo svarstoma galimybė taikyti SL kriterijų, priešastis, dėl kurios jis nebuvo išlaikytas (t. y. išreikštas reikšme, gauta rūgšties vertę padalijus iš muilinimo vertės), buvo ta, kad visų produkto apibrėžtajai sričiai priskiriamų oleocheminių riebalų rūgščių riebalų rūgšties kiekis buvo ne mažiau kaip 97 %.
- (88) Skundo pateikėjo teigimu, gaminant biodyzeliną naudojamų riebalų rūgščių SL yra daug mažesnis (81–97 %). Remdamasis tuo, kas išdėstyta, skundo pateikėjas tvirtino, kad 97 % SL vertė turėtų būti laikoma ribiniu kriterijumi, kuriuo vadovaujantis diferencijuojamos riebalų rūgštys.
- (89) „AAK“ pritarė tokiam skundo pateikėjo požiūriui.
- (90) Bendrovė „Wilmar“ tvirtino, kad tinkamiausias kriterijus diferencijuojant riebalų rūgštis būtų rūgšties kiekis, naudojamas skaičiuojant SL. Bendrovė teigė, kad SL nėra toks tikslus, kaip rūgšties kiekiu grindžiama fiksuota ribinė vertė. Bendrovė „Wilmar“ paprašė Komisijos įtraukti rūgšties kiekį į gaminio kontrolės numerį (toliau – GKN).
- (91) Kaip nurodyta 71 konstatuojamojoje dalyje, Komisija atsižvelgė į suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas dėl produkto apibrėžtosios srities ir pranešimu dėl bylos paaiškino, kad į tyrimą buvo įtrauktos tik tos riebalų rūgštys, kurių SL yra ne mažiau kaip 97 %. Todėl ARRD, AASN, alyvpalmių rūgščioji alyva, kurios KN kodas yra 3823 19 90, ir riebalų rūgštis, gaunama kaip šalutinis biodyzelino gamybos produktas, į tyrimą nebuvo įtraukti, nes jų SL yra mažesnis nei 97 %. Komisija taip pat paragino suinteresuotąsias šalis nustatyti biodyzelinui gaminti importuojamos riebalų rūgšties, kurios SL yra ne mažiau kaip 97 %, kiekį ir nurodyti visas būdingas šios riebalų rūgšties fizines, chemines ir (arba) technines savybes, dėl kurių ši rūgštis skiriasi nuo kitais tikslais naudojamų riebalų rūgščių.
- (92) Bendrovė „Wilmar“ tvirtino, kad nustačius 97 % SL ribą labai pasikeitė produkto apibrėžtoji sritis, todėl skundas turėtų būti atmetas, nes jame pateikta nepakankamai dempingo arba žalos įrodymų. Be to, bendrovė teigė, kad skunde pateikti duomenys buvo grindžiami kitokia produkto apibrėžtimi nei ta, kuri buvo naudojama atliekant šį tyrimą.
- (93) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Atlikus patikslinimą ir, kaip paaiškinta 71 konstatuojamojoje dalyje, į produkto apibrėžtają sritį buvo įtraukus 97 % SL kriterijų, nebuvo pakeista nei produkto apibrėžtoji sritis, nei skundas, nes buvo tik paaiškintas ir geriau apibūdintas skunde nurodytas produktas. Todėl šis tvirtinimas buvo atmetas.

2.4.2. Riebalų rūgštis, gaminama iš alyvpalmių atliekų ir naudojama biodyzelino gamybai

- (94) EBB, bendrovių grupė „Musim Mas“ ir „Campa/IMBI“ teigė, kad biodyzelino gamintojai biodyzelino gamybai naudojo iš atliekų gaminamą riebalų rūgštį. „Campa/IMBI“ ir bendrovių grupė „Musim Mas“ teigė kad riebalų rūgštis, kurią naudojant biodyzelinas gaminamas esterinimo⁽¹⁵⁾ įmonėje, pagrindinės žaliavos turi būti riebalų rūgštys, kurių SL yra ne mažiau kaip 97 %, todėl nepaisant 91 konstatuojamojoje dalyje pateikto Komisijos patikslinimo, riebalų rūgštis, kurią „Campa/IMBI“ naudoja biodyzelinui gaminti, vis tiek būtų įtraukta į tyrimą. „Campa/IMBI“, bendrovių grupė „Musim Mas“ ir EBB nurodė, kad galutinis naudojimo būdas yra vienintelis svarbus kriterijus, pagal kurį galima atskirti riebalų rūgštis, dėl kurių atliekamas tyrimas, ir riebalų rūgštis, naudojamas biodyzelinui gaminti. Be to, buvo nurodyta, kad siekiant suprasti galutinį produkto naudojimo būdą, labai svarbus yra sertifikavimo dokumentas. Visų pirma, riebalų rūgštys, naudojamos kosmetikos, farmacijos, chemijos ar maisto pramonės sektoriuose, kuriamos taip, kad atitiktų įvairius sertifikavimo reikalavimus (kaip antai košerinių, chalalinių produktų, GGP+, FSSC 22000, RSPO sertifikavimo, ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001), o biodyzelino gamintojai reikalauja tik sertifikato, kuriuo patvirtinama, jog laikomasi Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvos (ES) 2018/2001 (AIED II) (pagal savanorišką schemą, kurią Europos Komisija pripažįsta pagal AIED II, pavyzdžiui, ISCC ES arba 2BSVS, arba nacionalinę sertifikavimo schemą, nustatytą pagal AIED II). Taip pat buvo teigiama, kad Sąjungos pramonė negamino ir negalėjo gaminti didelių SL pasižyminčios riebalų rūgšties, skirtos biodyzelinui, kuriam taikoma AIED II, gaminti, todėl šiuo tikslu pradėta naudoti pažangias žaliavas. „Campa/IMBI“ taip pat teigė, kad bendrovė šios rūšies riebalų rūgštį importuoja pagal TARIC kodą 3823 19 30 89, kuris nebuvo nurodytas nei skunde, nei pranešime apie inicijavimą.

⁽¹⁵⁾ Procesas, kurio metu, naudojant katalizatorių, biodyzelinui gaminti tiesiogiai naudojamos riebalų rūgštys (o ne aliejus) ir metanolis.

- (95) „Campa/IMBI“ ir EBB paprašė Komisijos patvirtinti, kad biodyzelinui gaminti naudojamos riebalų rūgštys nebuvo įtrauktos į tyrimą. Visų pirma buvo nurodyta, kad produkto apibrėžtoji sritis apima riebalų rūgštį, kurią „Campa/IMBI“ naudoja biodyzelinui gaminti. Taip pat buvo nurodyta, kad skunde nebuvo nurodyta, kad Sąjungos biodyzelino gamintojai yra riebalų rūgšties importuotojai arba naudotojai, ir kad biodyzelinas nebuvo įtrauktas į skunde nurodyto nagrinėjamojo produkto naudojimo sritį.
- (96) „ASSITOL“ ir „APPA Biocarburantes“ taip pat nepritarė dėl SL vertės naudojimo apibrėžiant riebalų rūgštis, dėl kurių vykdomas tyrimas, nes skaičiuojant šią vertę neatmetamos visos biodyzelinui gaminti naudojamos riebalų rūgštys. Šios asociacijos teigė, kad turėtų būti priimtas kitas mechanizmas, t. y. toks, kuris būtų grindžiamas produkto galutinio naudojimo būdu pagal Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnį.
- (97) Šiuo atžvilgiu „ASSITOL“ ir „Campa/IMBI“ paprašė Komisijos paskelbti pranešimą, kuriuo būtų iš dalies pakeistas pranešimas apie inicijavimą.
- (98) Komisija negalėjo patvirtinti, ar riebalų rūgštis, kurios SL yra ne mažiau kaip 97 %, yra nagrinėjamas produktas, neįvertinusi, ar ši rūgštis pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis, techninėmis ir cheminėmis savybėmis, ar jos naudojamo paskirtis tokia pati ir ar ji konkuruoja su panašiu produktu. Be to, žaliavos nėra lemiamas veiksnys, dėl kurio tam tikros rūšies produkto būtų galima neįtraukti į tyrimo produkto apibrėžtąją sritį, jeigu galutiniai produktai yra tie patys ir pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis, techninėmis ir cheminėmis savybėmis.
- (99) Atlikus tikrinamąją vizitą eksportuojančio Indonezijos gamintojo patalpose iš tikrųjų buvo nustatyta, kad „IMBI“ importuojamos distiliuotos riebalų rūgštys buvo gaminamos arba iš šalutinių produktų, kaip antai ARR, arba iš skirtingų alyvpalmių atliekų žaliavų.
- (100) Tikrinamojo vizito Indonezijoje metu Komisija įvertino iš atliekų gaminamos distiliuotos riebalų rūgšties fizines savybes (kaip antai išvaizdą, kvapą, tūrį, spalvą), technines savybes (kaip antai rūšį ir grynumą, kokybę, medžiagų formą, spalvos stabilumą) ir chemines savybes (kaip antai rūgšties kiekį, muilinimo vertę, jodo kiekį ir riebalų rūgšties sudėtį), palygindama jas su kitų riebalų rūgščių savybėmis. Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad iš atliekų gaminamų distiliuotų riebalų rūgščių fizinės, techninės ir cheminės savybės labai panašios į riebalų rūgščių, gaunamų iš NAA ir NASA, savybes. Todėl atlikus tyrimą nenustatyta jokių pagrindinių fizinių, techninių ar cheminių savybių, pagal kurias būtų galima atskirti distiliuotą riebalų rūgštį, gaminamą iš atliekų nuo kitos rūšies riebalų rūgšties.
- (101) Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad iš atliekų gaminamai distiliuotai riebalų rūgščiai taikomi Sąjungos teisės aktai dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją (AIED II⁽¹⁶⁾), kuriuose nustatyta, kad ES valstybės narės, siekdamos AIED II nustatytų tikslų, gali naudoti biodyzeliną, gaminamą iš riebalų rūgšties, gaunamos iš atliekų arba šalutinių produktų⁽¹⁷⁾. Pagal AIED II⁽¹⁸⁾, tam, kad ES valstybės narės galėtų apskaityti biodyzeliną siekdamos savo tvarumo tikslų, jo žaliava, šiuo atveju distiliuotos riebalų rūgštys, turi būti sertifikuotos, taip užtikrinant, kad būtų laikomasi tvarumo ir cheminių medžiagų standartų.
- (102) Tuo remdamasi Komisija nustatė, kad nepaisant to, jog riebalų rūgštys, kurių SL yra ne mažiau kaip 97 % ir kurios gaminamos iš atliekų bei sertifikuojamos pagal savanorišką schemą, kurią Europos Komisija pripažįsta pagal AIED II⁽¹⁹⁾ 30 straipsnio 4 dalį, arba nacionalinę sertifikavimo schemą, nustatytą pagal AIED II⁽²⁰⁾ 30 straipsnio 6 dalį, pasižymi tomis pačiomis savybėmis kaip ir kitos riebalų rūgštys, jos naudojamos skirtingai ir nekonkuruoja su panašiu produktu. Komisija taip pat patvirtino, kad šios iš atliekų gaminamos riebalų rūgštys į skundą nebuvo įtrauktos. Todėl Komisija padarė išvadą, kad šios riebalų rūgštys nėra nagrinėjamojo produkto dalis, todėl jos nebuvo įtrauktos į tyrimą. Todėl buvo nustatyta, kad tokių riebalų rūgščių importas iš, *inter alia*, bendrovių grupei „Musim Mas“ priklausančio atrinkto eksportuojančio gamintojo „IBP“, kurį vykdė „IMBI“, šiame tyrime neturėjo būti nagrinėjamas.
- (103) Šie papildomi produkto apibrėžtosios srities patikslinimai, be 71 konstatuojamojoje dalyje nurodytu pranešimu dėl bylos paskelbtų patikslinimų, atsispindėti 70 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje tiriamojo produkto apibrėžtyje.

⁽¹⁶⁾ Žr. Direktyvą (ES) 2018/2001.

⁽¹⁷⁾ Žr. Direktyvą (ES) 2018/2001.

⁽¹⁸⁾ Žr. Direktyvą (ES) 2018/2001.

⁽¹⁹⁾ Žr. Direktyvą (ES) 2018/2001.

⁽²⁰⁾ Žr. Direktyvą (ES) 2018/2001.

2.4.3. Kitos riebalų rūgštys

- (104) „Ecogreen“ dukterinės bendrovės „DHW“ ir „E&S“ paprašė į produkto apibrėžtą sritį neįtraukti riebalų rūgščių C6 (prekybinis pavadinimas „Ecoric 6“), C8–C10 (prekybinis pavadinimas „Ecoric 80“, C16–C18), C18 nesočiosios (prekybinis pavadinimas „Ecoric 68 TA“) ir C18:1 (prekybinis pavadinimas „Ecoric“ 18W). Jos tvirtino, kad šias riebalų rūgštis riebalų alkoholio gamybos proceso metu gamina susijęs eksportuojantis gamintojas „Ecogreen“, jos pasižymi tam tikromis unikaliomis savybėmis, o Sąjungos gamintojai negali pagaminti tokios pačios kokybės rūgščių. Bendrovės „DHW“ ir „E&S“ teigė, kad dėl kokybės stabilumo, tiekimo tęstinumo ir nustatytos sertifikavimo sekos pirmąsias tris riebalų rūgštis „Ecogreen“ eksportuoja tik į savo dukterinės bendrovės Europoje, kur jos toliau perdirbamos šių bendrovių viduje. Visų pirma bendrovės „DHW“ ir „E&S“ nurodė, kad „Ecoric 6“ gali būti gaminama tik iš NASA ir gryno kokosų aliejaus ir kad pagaminamas tik labai nedidelis šios rūgšties kiekis. Bendrovės „DHW“ ir „E&S“ taip pat teigė, kad Sąjungoje yra kitų C6 rūgščių, bet jos gaminamos fermentacijos būdu, o „Ecogreen“ tokios rūgštys netinka. Bendrovės taip pat tvirtino, kad „Ecoric 80“ daugiausia buvo gaminama iš NASA ir kokosų aliejaus ir buvo naudojama riebalų esteriams gaminti, o pagal tam tikrą patentą juos apdorodama „DHW“ gamino skonio, kvapo ir spalvos stabilumo požiūriu ypač kokybiškus esterius. „Ecoric 68 TA“ buvo gaminama iš NASA, jos anglies grandinės atomų išsidėstymas buvo panašus į riebalų rūgštis, gami-namos iš taukų, išsidėstymą ir ši rūgštis buvo naudojama riebalų aminams, kurių sudėtyje nėra taukų, gaminti. „Ecoric 18W“ buvo naudojama esteriams, pasižymintiems geru atsparumu žemai temperatūrai, geresne galutinio produkto spalva ir mažesniu šalutinių produktų kiekiu, gaminti. Galiausiai bendrovės nurodė, kad dėl griežtų košerinių produktų gamybos taisyklių jų esterių gamyklose draudžiama naudoti gyvūninės kilmės oleino rūgštį.
- (105) Atsakydamas skundo pateikėjas nepritarė, kad šių rūšių riebalų rūgštis nebūtų įtraukta į tyrimą, ir teigė, kad tai turėtų įtakos visai tiriamojo produkto apibrėžtajai sričiai, nes „Ecogreen“ dukterinės bendrovės prašo neįtraukti visos nagrinėjamųjų riebalų rūgščių grandinės produktų – nuo C6 iki C18 anglies atomų. Be to, skundo pateikėjas teigė, kad, priešingai, nei teigia bendrovės „DHW“ ir „E&S“, Sąjungos gamintojai galėjo gaminti ir faktiškai tiekė šių rūšių riebalų rūgštis „Ecogreen“ dukterinėms bendrovėms, nes šie produktai nebuvo būdingi tik „Ecogreen“ grupei ir juos iš tiesų buvo galima pakeisti Sąjungos pramonės gaminamomis riebalų rūgštimis.
- (106) Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonė gamino panašias riebalų rūgštis, todėl produktai, kurių bendrovės „DHW“ ir „E&S“ prašė neįtraukti į produkto apibrėžtą sritį, konkuravo su Sąjungos pramonės produktais ir darė žalą. Todėl Komisija atmetė prašymą neįtraukti šių produktų.
- (107) Pastabose po galutinio faktų atskleidimo „Ecogreen“ pakartojo 104 konstatuojamojoje dalyje nurodytą prašymą neįtraukti produkto. „Ecogreen“ tvirtino, kad, priešingai, nei teigia skundo pateikėjas, jo prašymas neįtraukti produkto neapima visos į tyrimą įtrauktų riebalų rūgščių grandinės ilgio, nes C12 (lauro rūgštis), C14 (miristo rūgštis), C16 (palmitino rūgštis), C18 sočioji riebalų rūgštis (stearino rūgštis) ir jų mišinių produktai nebuvo įtraukti į prašymą neįtraukti produktų. Be to, dėl produktų, nurodytų prašyme neįtraukti produktų, „Ecogreen“ tvirtino, kad Sąjungos pramonė panašių produktų negamina. Visų pirma „Ecogreen“ tvirtino, kad jos „Ecoric 6“ produktuose yra tam tikras organinis junginys, kurio negalima rasti Sąjungos pramonės gaminamose C6 rūgštyse. Be to, „Ecogreen“ tvirtino, kad Sąjungos pramonė naudojo visiškai kitokį C6, C8–C10, C16–C18 ir C18 (nesočiąjų) produktų gamybos procesą. Visų pirma dėl C6, „Ecogreen“ teigė, kad Sąjungos pramonė naudojo fermentaciją ir kad nei bendrovių grupė „Ecogreen“, nei jos pirkėjai niekada nepritarė fermentacijai kaip riebalų rūgšties gamybos procesui, nes tai gali turėti įtakos pagrindinėms gaminamų riebalų rūgščių savybėms. Dėl produkto C18:1 „Ecogreen“ tvirtino, kad jis yra ypač aukštos kokybės ir kad šio produkto naudotojai Sąjungoje yra sudarę kokybės susitarimus, pagal kuriuos jie įpareigojami tiekti savo pirkėjams esterius, pagamintus naudojant griežtas specifikacijas atitinkančią C18:1 riebalų rūgštį.
- (108) Komisija sutiko, kad į „Ecogreen“ prašymą neįtraukti produkto nebuvo įtraukti visi galimi atitinkamų riebalų rūgščių anglies grandinės ilgiai, tačiau vis dėlto prašymas apėmė didelę jų dalį. Bet kuriuo atveju, dėl produktų, nurodytų prašyme neįtraukti produktų, „Ecogreen“ nepagrindė savo tvirtinimo, kad Sąjungos pramonė panašių produktų negamina. Dėl organinio junginio, dėl kurio, kaip teigiama, C6 produktas skiriasi nuo atitinkamų Sąjungos pramonės gaminamų produktų, „Ecogreen“ nepateikė įrodymų, įrodančių jo svarbą, be kita ko, apie šios medžiagos koncentraciją produkte ir apie tai, kaip ji daro poveikį pagrindinėms jo savybėms ir naudojimo paskirčiai. Be to, kadangi nekonfidencialioje pastabų versijoje nebuvo atskleista jokios informacijos apie šią medžiagą, įskaitant jos pavadinimą, kitos suinteresuotosios šalys negalėjo pateikti pastabų dėl šių aspektų. Dėl įtariamų gamybos proceso skirtumų Komisija primena, kad iš esmės gamybos procesai nėra svarbūs vertinant, ar

produktai yra panašūs. Šiuo konkrečiu atveju „Ecogreen“ nepateikė konkrečių įrodymų, kaip tai paveiktų pagrindines galutinio produkto savybes. Konkrečiai kalbant apie fermentaciją, pati „Ecogreen“ nurodo įtariamam produkto pagrindinių savybių skirtumus, atsirandančius dėl šio proceso, kaip paprasčiausią galimybę, o ne kaip įrodymais pagrįstą įrodytą faktą. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija atmetė prašymą neįtraukti šių produktų.

- (109) Bendrovė „AAK“ paprašė Komisijos į tyrimo produkto apibrėžtąją sritį neįtraukti maistinės oleino rūgšties. Bendrovė „AKK“ tvirtino, kad nors oleino rūgštis buvo įtraukta į tyrimą, galima atskirti dvi oleino rūgšties rūšis: pramoninę oleino rūgštį ir maistinę oleino rūgštį. „AAK“ teigė, kad nors šių dviejų rūšių pagrindinės cheminės savybės yra tos pačios, bet maisto produktų gamyboje naudojama maistinė rūgštis, kurios gamybos procesas turi atitikti griežtesnius standartus, t. y. teršalų kiekis rūgštyje neturi viršyti tam tikro lygio, kaip nustatyta ES maisto produktų reglamente ⁽²¹⁾. „AAK“ taip pat teigė, kad maistinė oleino rūgštis yra daug brangesnė nei pramoninė, jos negalima pakeisti pramonine oleino rūgštimi, o Sąjungos pramonė negali tiekti didesnio kiekio. „AAK“ teigė, kad iš Indonezijos buvo importuojamas tik nedidelis maistinės oleino rūgšties kiekis, todėl žala Sąjungos pramonei negalėjo būti daroma. „AAK“ teigė, kad ji tikriausiai buvo vienintelė bet kokio didesnio kiekio kitų šalių kilmės maistinės oleino rūgšties importuotoja Sąjungoje. „AAK“ taip pat teigė, kad, remiantis jos turima informacija, Indonezijoje nėra oleino rūgšties gamyklų, atitinkančių griežtus didžiausio leistino teršalų kiekio maisto produktuose reikalavimus. „AAK“ teigė, kad dėl padidėjusios galimo maistinės oleino rūgšties importo iš Indonezijos kainos padidėtų Sąjungos naudotojų mokamos visų kategorijų, taip pat ir Malaizijos kilmės, oleino rūgšties kainos, o tai padarytų neigiamą poveikį bendrovės „AAK“ veiklai. „AAK“ pasiūlė į tyrimą neįtraukti maistinės oleino rūgšties remiantis didžiausiu leidžiamu benzo(a)pireno ir transriebalų kiekiu, t. y. oficialiai patvirtintomis ribomis, nustatytomis ES maisto produktų reglamente.
- (110) Atsakydamas į minėtą tvirtinimą, skundo pateikėjas pareiškė nepritarantis, kad į tyrimą nebūtų įtraukta maistinė oleino rūgštis. Šiuo atžvilgiu skundo pateikėjas tvirtino, kad maistinės oleino rūgšties pagrindinės fizinės, cheminės ir techninės savybės yra tokios pačios, kaip ir kitų į tyrimą įtrauktų produktų, todėl neįtraukus šios produktų grupės kiltų didelė priemonių vengimo rizika. Be to, skundo pateikėjas teigė, kad gamintojai, naudojantys maistinę oleino rūgštį, yra ir pramoninės oleino rūgšties naudotojai, todėl skirstant pagal galutinį naudojimo būdą išliktų priemonių vengimo rizika. Skundo pateikėjas taip pat teigė, kad maistinę oleino rūgštį buvo galima gauti iš kitų importo šaltinių, kurie nebuvo įtraukti į tyrimą, todėl rizikos, kad pritrūks pasiūlos nebuvo.
- (111) Šiuo atžvilgiu Komisija padarė išvadą, kad maistinės oleino rūgšties pagrindinės fizinės, techninės ir cheminės savybės yra panašios į pramoninės oleino rūgšties savybes. Nors maistinei oleino rūgščiai taikomi griežtesni kokybės ir grynumo reikalavimai, jos anglies atomų grandinės ilgis yra toks pat kaip ir pramoniniams tikslams naudojamos oleino rūgšties. Šių dviejų rūšių produktų kainų skirtumas nėra pagrindinis produkto neįtraukimo elementas. Be to, Sąjungos pramonė iš tiesų gamina maistinę oleino rūgštį ir taip pat yra kitų tiekimo šaltinių, kaip antai Malaizija. Atsižvelgdama į tai, Komisija atmetė prašymą neįtraukti šių produktų.
- (112) Pastabose po galutinio faktų atskleidimo „AAK“ pakartotinai paprašė į tyrimo produkto apibrėžtąją sritį neįtraukti maistinės oleino rūgšties. „AAK“ kritikavo Komisiją dėl to, kad ji tinkamai neatsižvelgė į jos tvirtinimus, ir teigė, kad Komisija savo sprendime neįtraukti biodyzelino gamybai skirtos riebalų rūgšties, palyginti su maistine oleino rūgštimi, taikė nenuoseklius kriterijus. Visų pirma „AAK“ tvirtino, kad 102 konstatuojamojoje dalyje Komisijos išvada dėl iš atliekų pagamintos riebalų rūgšties neįtraukimo buvo pagrįsta tuo, kad ši konkreti riebalų rūgštis buvo naudojama skirtingai ir nekonkuravo su panašiu produktu, nors pasižymi tomis pačiomis savybėmis kaip ir kitos riebalų rūgštys. Kita vertus, kad maistinė oleino rūgštis nebūtų išbraukta iš tyrimo produkto apibrėžtosios srities, Komisija 111 konstatuojamojoje dalyje padarė išvadą, kad maistinės oleino rūgšties pagrindinės fizinės, techninės ir cheminės savybės yra panašios į pramoninės oleino rūgšties, kurios anglies grandinė yra tokia pati, savybes. Be to, „AAK“ nurodė, kad maistinė oleino rūgštis ir pramoninė oleino rūgštis naudojama skirtingai ir nekonkuruoja tarpusavyje, ir kad Komisijos teiginys, jog abiejų rūšių fizinės, cheminės ir techninės savybės yra panašios, nebuvo pagrįstas faktais ir nepagrįstas reglamente. Galiausiai „AAK“ tvirtino, kad jei Komisija būtų atlikusi panašią maistinės ir pramoninės oleino rūgšties analizę, ji būtų nustaciusi šių dviejų rūšių produktų tipo, rūšies ir kokybės skirtumų.

⁽²¹⁾ 2006 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1881/2006, nustatantis didžiausias leistinas tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracijas (OL L 364, 2006 12 20, p. 5).

- (113) Komisija su šiais tvirtinimais nesutiko. Pirmą, kalbant apie iš atliekų pagamintą riebalų rūgštį, kaip nurodyta 102 konstatuojamojoje dalyje, iš atliekų pagaminta riebalų rūgštis neturėjo būti įtraukta į tyrimą. Tačiau dėl to, kad ji pasižymi tomis pačiomis fizinėmis, techninėmis ir cheminėmis savybėmis kaip ir kitos riebalų rūgštys, ji netyčia patenka į produkto apibrėžtį. Siekdama užtikrinti, kad tyrimas ir galimos priemonės būtų atlikti ir taikomi teisingai, Komisija nuodugniai išnagrinėjo šį konkretų produktą prieš patvirtindama, kad iš tiesų jis neturėjo būti tiriamas ir (arba) jam neturėtų būti taikomos priemonės, kaip paaiškinta 98–102 konstatuojamosiose dalyse. Tai skiriasi nuo maistui skirtų riebalų rūgščių (pvz., maistinės oleino rūgšties), kurios buvo nurodytos skunde ir dėl kurių skundo pateikėjai pateikė dempingo, žalos ir priežastinio ryšio įrodymų, kurie buvo patvirtinti atliekant tyrimą. Antra, „AAK“ pareikšta kritika grindžiama klaidingu faktinės ir teisinės padėties, susijusios su prašymu neįtraukti maistinės oleino rūgšties, supratimu. NET jei pramoninė ir maistinė oleino rūgštis būtų laikoma dviejų skirtingų rūšių riebalų rūgštimi, kaip teigia „AAK“, tai neturėtų įtakos Komisijos išvadoms. Sąjungos pramonė gamina ir parduoda maistinę oleino rūgštį, o iš Indonezijos gali būti importuojama maistinė oleino rūgštis ⁽²²⁾, kuri galėtų tiesiogiai konkuruoti su Sąjungos pramonės parduodamu produktu ir dėl to padaryti žalą. Todėl nėra jokios priežasties, dėl kurios Komisija padarytų išvadą, kad maistinės oleino rūgšties neįtraukimas yra pagrįstas. Iš tiesų loginė išvada turi būti visiškai priešinga: neįmanoma neįtraukti maistinės oleino rūgšties, nesumažinant taikytinų priemonių taisomojo poveikio.
- (114) „AAK“ taip pat teigė, kad dėl nedidelės maistinės oleino rūgšties gamybos Sąjungoje ir vienos kitos trečiosios šalies, tiekiančios produktą, buvimo negalima pritari tam, kad maistinė oleino rūgštis būtų toliau įtraukta į tyrimo produkto apibrėžtąją sritį. Visų pirma „AAK“ teigė, kad nustatydama produkto apibrėžtąją sritį Komisija anksčiau vertino tai, kad tam tikros rūšies produkto gamyba Sąjungoje buvo ribota. Šiuo atžvilgiu „AAK“ nurodė antidempingo tyrimą dėl importuojamų Malaizijos ir Taivano kilmės sintetinių kuokštelių poliesterių pluoštų (KPP) ⁽²³⁾. „AAK“ taip pat nurodė produkto apibrėžtosios srities peržiūrą, susijusią su antidempingo priemonėmis, taikomomis importuojamiems Jungtinių Amerikos Valstijų (toliau – JAV) ir Rusijos kilmės orientuoto grūdėtumo plokšties valcavimo produktams iš silicinio elektrotechninio plieno, tvirtindama, kad plona šio produkto atmaina neįtraukta, nes nė vienas gamintojas nebuvo tiesiogiai suinteresuotas jo gamyba.
- (115) Be dviejų „AAK“ pateiktoje informacijoje nurodytų bendrovių, trečiasis Sąjungos gamintojas Sąjungos rinkai siūlo maistinę oleino rūgštį ⁽²⁴⁾. Be to, Komisija pažymėjo, kad šio produkto taip pat galima gauti iš Malaizijos tiekėjų. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (116) „AAK“ ir bendrovių grupė „Musim Mas“ paprašė į produkto apibrėžtąją sritį neįtraukti gyvūnų pašarams gaminti naudojamos palmitino rūgšties. „AAK“ yra Sąjungos palmitino rūgšties gamintoja. Tačiau jos gamybos pajėgumų nepakanka jos bendrai paklausai patenkinti. Buvo nurodyta, kad gryna palmitino rūgštis, kurios anglies atomų grandinės ilgis yra C16, gaminama iš NAA ir NASA. Bendrovės „AAK“ ir bendrovių grupės „Musim Mas“ grupės teigimu, taurai negali būti naudojami kaip žaliava gyvūnų pašarams skirtai palmitino rūgščiai gaminti, nes pagal ES gyvūnų pašarų teisės aktus gaminant atrajotojų pašarus draudžiama naudoti gyvūninius riebalus ⁽²⁵⁾. Taip pat teigta, kad palmitino rūgšties produkcija Europoje buvo nedidelė, nes ją gamina tik du kiti Sąjungos palmitino rūgšties gamintojai, t. y. bendrovės „KLK“ ir „IOI Oleo GmbH“. „AAK“ apskaičiavo, kad palmitino rūgšties paklausa Sąjungoje siekė 45 000 tonų per metus. „AAK“ teigė, kad kitų riebalų rūgščių negalima pakeisti gryna palmitino rūgštimi, o palmitino rūgšties negalima pakeisti kitomis riebalų rūgštimis. Be to, buvo nurodyta, kad riebalų rūgštys, gaminamos iš rapsų, kurios, kaip teigiama, yra pagrindinė Sąjungoje naudojama žaliava, nėra tinkamos gyvūnų pašarams gaminti, nes jos neskatina karvių pieno gamybos, kaip palmitino rūgšties. Bendrovės „AAK“ teigimu, Sąjungos gamintojai neturi paskatų gaminti daug palmitino rūgšties, nes stearino rūgšties paklausa yra nedidelė, o šie produktai gaminami tuo pat metu. „AAK“ pasiūlė, kad ši išimtis galėtų būti įgyvendinta iš produkto apibrėžties išbraukiant C16 atomų grandinę.
- (117) Atsakydama į šiuos tvirtinimus bendrovė „Cailà & Parés“ nurodė, kad tuomet, kai Sąjungos rinkoje bus atkurtos vienodos sąlygos, ji galės pagaminti 17 000 tonų palmitino rūgšties per metus, o „Cailà & Parés“ teigimu, šis kiekis sudaro didelę Sąjungos paklausos dalį.

⁽²²⁾ Oleino rūgštis importuojama iš Indonezijos į Sąjungą, bet oleino rūgšties TARIC kodas neskirstomas pagal rūšis.

⁽²³⁾ Sprendimas 2007/430/EB, 40 konstatuojamoji dalis.

⁽²⁴⁾ https://www.ioioleo.de/wp-content/uploads/2021/01/IOI_BASIC_OLEO.pdf

⁽²⁵⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (šalutinių gyvūninių produktų reglamentas) (OL L 300, 2009 11 14, p. 1).

- (118) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija sutiko su argumentu, kad palmitino rūgšties gamybos pelningumas yra susijęs su stearino rūgšties paklausa. Tačiau ji laikėsi nuomonės, kad atkūrus vienodas sąlygas Sąjungoje visoms riebalų rūgštims, įskaitant palmitino ir stearino rūgštis, veikiausiai būtų atkurtos ir Sąjungos gamintojų paskatos gaminti daugiau palmitino rūgšties, įskaitant ir pašarams tinkamą palmitino rūgštį. Be to, yra ir kitų palmitino rūgšties tiekimo šaltinių, kaip antai Malaizija. Tuo remdamasi ir atsižvelgdama į bendrovės „Cailà & Parés“ pateiktą informaciją apie jos gamybos pajėgumus, kurie yra didesni už importo iš Indonezijos apimtį ir taip pat didesni už bendrovės „AAK“ paklausą, Komisija atmetė prašymą neįtraukti palmitino rūgšties.
- (119) Pastabose po galutinio faktų atskleidimo bendrovių grupė „Musim Mas“ ir „AAK“ pakartojo savo prašymą iš produkto apibrėžtosios srities išbraukti palmitino rūgštį. Abi bendrovės abejojo „Cailà & Parés“ pajėgumu padidinti palmitino rūgšties gamybą nustačius antidempingo priemones. Konkrečiai kalbant, bendrovių grupė „Musim Mas“ nurodė, kad tai yra spekuliacinis teiginys, neparemtas jokiais įrodymais. „AAK“ pakartojo, kad palmitino rūgšties gamyba buvo susieta su grynos stearino rūgšties gamyba ir kad Sąjungoje nėra šios rūgšties rinkos, nes pagrindinė grynos stearino rūgšties naudojimo paskirtis yra AKD (alkilketeno-dimero) vaško, kuris Sąjungoje nebegaminamas, gamyba.
- (120) Komisija nepritarė šiems argumentams nei dėl techninių pajėgumų, nei dėl paskatų gaminti palmitino rūgštį. Kalbant apie techninius pajėgumus, Komisija per tikrinamąjį vizitą „Cailà & Parés“ patalpose patvirtino, kad bendri bendrovės pajėgumai riebalų rūgščių gamybai buvo gerokai didesni nei jos nurodyti palmitino rūgšties gamybos pajėgumai (įskaitant atitinkamus bendrus arba šalutinius produktus) ir nenustatė jokių akivaizdžių kliūčių, kurios galėtų būti būdingos didesnei palmitino rūgšties gamybai. Kalbant apie paskatas, kaip nurodyta 118 konstatuojamojoje dalyje, atlikus tyrimą patvirtinta, kad palmitino rūgšties gamyba yra susijusi su stearino rūgšties gamyba. Tačiau, priešingai, nei teigė „AAK“, pastaroji neapsiriboja gryna stearino rūgštimi. Visų pirma „Cailà & Parés“ atveju palmitino rūgšties gamybos šalutiniai produktai yra kitų rūšių stearino rūgštis, kuri Sąjungoje parduodama dideliais kiekiais. Todėl Komisija laikosi nuomonės, kad nustačius priemones riebalų rūgštims, įskaitant palmitino rūgštis ir stearino rūgštis, taip pat veikiausiai būtų atkurtos paskatos gaminti palmitino rūgštį Sąjungoje.
- (121) Bendrovių grupė „Musim Mas“ taip pat teigė, kad palmitino rūgštis nebuvo įtraukta į skundą, nes skunde buvo kalbama apie žmonėms, o ne gyvūnams vartoti skirtas riebalų rūgštis. Be to, bendrovių grupės „Musim Mas“ teigimu, Sąjungoje pagaminta palmitino rūgštis nebuvo tinkama naudoti gyvūnų pašarams, nes jai pagaminti naudoti tūkai, todėl ji negalėjo atitikti tam tikrų reikalavimų, pavyzdžiui, košerinių ir chalalinių produktų reikalavimų. Bendrovių grupė „Musim Mas“ padarė išvadą, kad Komisija atmetė prašymą neįtraukti produkto vien todėl, kad palmitino rūgšties tiekimą galima perkelti į Malaiziją.
- (122) Komisija šių argumentų nepriėmė. Be „maisto“, skunde aiškiai minimas „pašaras“⁽²⁶⁾, kaip produktų, patenkančių į taikymo sritį, paskirtis. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos gamintojai palmitino rūgšties gamybai naudoja augalinį aliejų, įskaitant alyvpalmių aliejų. Galiausiai Komisija pažymi, kad, kaip nurodyta pirmiau, užuot rėmusis vien tik kitais ne Sąjungos gamintojais, ji taip pat įvertino Sąjungos pramonės gebėjimą ir paskatas didinti palmitino rūgšties gamybą.
- (123) Bendrovių grupė „Musim Mas“ teigė, kad dėl to, jog kokosų aliejui netaikomas eksporto muitas arba eksporto mokestis, į skundą neturėtų būti įtraukta iš kokosų aliejaus gaminama riebalų rūgštis.
- (124) Komisija pažymi, kad nors skunde teigiama, kad dėl eksporto muito ir eksporto mokesčio esama NAA ir NASA rinkos iškraipymų, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje, skundas ir tyrimas apima visų rūšių riebalų rūgštis, kurioms taikoma produkto apibrėžtis, o ne tik iš NAA ir NASA gaminamas riebalų rūgštis. Bet kuriuo atveju atlikus tyrimą nenustatyta, kad iš Indonezijos į ES būtų eksportuojamos riebalų rūgštys, gaminamos tik iš kokosų aliejaus. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (125) Pastabose po galutinio faktų atskleidimo „NYCO“ paprašė Komisijos į produkto apibrėžtąją sritį neįtraukti C8–C10 riebalų rūgščių. Šiuo atžvilgiu „NYCO“ nurodė, kad C8–C10 riebalų rūgštys yra labai specifinė Sąjungoje ribotais kiekiais gaminamos riebalų rūgšties forma. Ši riebalų rūgštis taip pat importuota iš Indonezijos ir Malaizijos. „NYCO“ teigė, kad nuo 2021 m. rugsėjo mėn. pasaulinėje rinkoje trūko C8–C10 riebalų rūgšties, todėl šios riebalų rūgšties kainos labai padidėjo. „NYCO“ teigė, kad antidempingo muitų nustatymas šiam produktui turėtų labai neigiamą poveikį jo konkurencingumui ir pelningumui pasaulyje, ir paprašė Komisijos neįtraukti šios riebalų rūgšties į produkto apibrėžtąją sritį.

⁽²⁶⁾ Skundo 41 punktą.

- (126) Komisija pažymėjo, kad pastabos dėl produkto apibrėžtosios srities turėjo būti pateiktos ankstyvaisiais tyrimo etapais, kad būtų pakankamai laiko įvertinti jų privalumus ir suteikti galimybę kitoms suinteresuotosioms šalims į jas atsakyti. Be to, „NYCO“ nepateikė jokių pagrindinių fizinių, cheminių ir techninių savybių, dėl kurių šios rūšies riebalų rūgštis galėtų skirtis nuo kitų į tyrimą įtrauktų riebalų rūgščių rūšių. Esminiai prašymo aspektai, visų pirma susiję su Sąjungos interesais, nagrinėjami 470 konstatuojamojoje dalyje. Atsižvelgiant į šias aplinkybes tvirtinimas buvo atmestas.
- (127) Po galutinio faktų atskleidimo pateiktose pastabose „Wilmar“ nurodė, kad produktas, kuriam taikomos priemonės, turėtų aiškiai neapimti produktų, kuriems taikomi į importo skaičiavimus neįtraukti TARIC kodai.
- (128) Komisija patvirtino, kad pirmiau pateiktas nagrinėjamojo produkto aprašymas yra suderinamas su importo apskaičiavimu. Produktui apibūdinti naudojami TARIC kodai pateikiami tik kaip informacija.

3. DEMPINGAS

3.1. Normalioji vertė

- (129) Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje“.
- (130) Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį pirmiausia nagrinėjo, ar bendra kiekvieno atrinkto bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo pardavimo vidaus rinkoje apimtis buvo tipiška. Tuo remiantis nustatyta, kad kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo visas panašaus produkto pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas.
- (131) Po to Komisija nustatė vidaus rinkoje parduodamo produkto rūšis, kurios buvo tokios pačios arba panašios į abiejų eksportuojančių gamintojų eksportui į Sąjungą parduodamų produktų rūšis.
- (132) Tuomet Komisija išnagrinėjo, ar, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi, kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo vidaus rinkoje parduotas kiekvienos rūšies, kuri buvo tokia pati arba panaši į eksportui į Sąjungą parduoto produkto rūšį, produkto kiekis buvo tipiškas. Komisija nustatė, kad tam tikrų rūšių produktų pardavimas vidaus rinkoje nebuvo tipiškas abiejų atrinktų eksportuojančių gamintojų atveju.
- (133) Vėliau Komisija nustatė kiekvienos rūšies produkto pelningo pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams tiriamuoju laikotarpiu dalį, kad galėtų nuspręsti, ar apskaičiuojant normaliąją vertę remtis faktiniu pardavimu vidaus rinkoje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį.
- (134) Normalioji vertė grindžiama faktine kiekvienos rūšies produkto vidaus rinkos kaina, neatsižvelgiant į tai, ar tas pardavimas buvo pelningas, jeigu:
- a) tam tikros rūšies produkto, parduoto grynąja pardavimo kaina, lygia apskaičiuotoms gamybos sąnaudoms arba už jas didesne, pardavimo apimtis sudarė daugiau kaip 80 % bendros tos rūšies produkto pardavimo apimties ir
 - b) tos rūšies produkto pardavimo vidutinė svartinė kaina yra lygi vieneto gamybos sąnaudoms arba už jas didesnė.
- (135) Šiuo atveju normalioji vertė yra tos rūšies produkto viso pardavimo vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu vidutinė svartinė kaina.
- (136) Normalioji vertė yra kiekvienos rūšies produkto, tik pelningai parduoto vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu, faktinė vidaus rinkos kaina, jeigu:
- a) tam tikros rūšies produkto pelningo pardavimo apimtis sudaro ne daugiau kaip 80 % bendros šios rūšies produkto pardavimo apimties arba
 - b) šios rūšies produkto vidutinė svartinė kaina yra mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas.
- (137) Išanalizavus pardavimą vidaus rinkoje nustatyta, kad pelningo pardavimo dalis sudarė ne mažiau kaip 80 % kiekvienos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje ir kad vidutinė svartinė pardavimo kaina buvo didesnė už gamybos sąnaudas. Atitinkamai, tų rūšių produkto normalioji vertė buvo apskaičiuota kaip svartinis viso pardavimo vidaus rinkoje TL kainų vidurkis.

- (138) Tam tikrų rūšių produktų, į kuriuos panašaus produkto įprastomis prekybos sąlygomis nebuvo parduota arba buvo parduota nepakankamai, arba kai tam tikros rūšies produktas vidaus rinkoje nebuvo parduodamas tipiškais kiekiais, Komisija normaliąją vertę apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalis, išskyrus atvejus, kai buvo nuspręsta, kad tikslingiau naudoti pakankamai panašios rūšies vidaus rinkoje parduodamo produkto kainą, kurią būtų galima pakoreguoti atsižvelgiant į fizinių savybių skirtumus, siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą su atitinkama eksporto kaina, kaip nurodyta 145 konstatuojamojoje dalyje.
- (139) Tam tikrų rūšių produktų normalioji vertė apskaičiuota prie atrinktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų vidutinių panašaus produkto gamybos sąnaudų tiriamuoju laikotarpiu pridėjus:
- a) vidutines svertines pardavimo, bendrąsias ir administracines (PBA) išlaidas, kurias atrinkti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai patyrė TL įprastomis prekybos sąlygomis vidaus rinkoje parduodami panašų produktą, ir
 - b) vidutinį svertinį pelną, kurį atrinkti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai uždirbo TL įprastomis prekybos sąlygomis vidaus rinkoje parduodami panašų produktą.
- (140) Kai tipiškas tam tikrų rūšių produktų kiekis vidaus rinkoje nebuvo parduotas, pridėtos tų rūšių produktų vidutinės PBA išlaidos ir įprastomis prekybos sąlygomis uždirbtas vidaus rinkos sandorių pelnas. Kai tam tikrų rūšių produktų vidaus rinkoje visiškai nebuvo parduota, pridėtos vidutinės svertinės PBA išlaidos ir įprastomis prekybos sąlygomis uždirbtas visų vidaus rinkos sandorių pelnas.

3.2. Eksporto kaina

- (141) Atrinkti eksportuojantys gamintojai į Sąjungą eksportavo per susijusias bendroves, veikiančias kaip Sąjungos importuotojai.
- (142) Todėl pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį eksporto kaina buvo nustatyta remiantis kaina, kuria importuotas produktas buvo pirmą kartą perparduotas nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje. Šiuo atveju kaina buvo koreguojama atsižvelgiant į visas išlaidas, kurios buvo patirtos nuo importo iki perpardavimo, įskaitant PBA išlaidas, ir į gautą pelną.
- (143) Kalbant apie pelno dydį, kadangi nė vienas nesusijęs importuotojas nebendradarbiavo, kaip nurodyta 38 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nusprendė remtis pelno dydžiu, kuris buvo naudojamas ankstesniame tyrime dėl kito panašios pramonės gaminamo ir panašiomis aplinkybėmis importuojamo cheminio produkto, t. y. 6,89 % pelno dydžiu ⁽²⁷⁾, nustatytu neseniai atliktame tyrime dėl PVA.

3.3. Palyginimas

- (144) Komisija atrinktų eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.
- (145) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą, kad būtų atsižvelgta į skirtumus, kurie daro poveikį kainoms ir kainų palyginamumui. Koreguojant atsižvelgta į fizinių savybių, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidų, frachto nagrinėjamojoje šalyje, vidaus draudimo, vidaus jūrų frachto, frachto Sąjungoje, kredito išlaidų, banko mokesčių, jūrų frachto, krovinių gabenimo jūra draudimo, pakavimo išlaidų, garantijų ir užtikrinimų išlaidų ir komisinių skirtumus.
- (146) Pagal 2 straipsnio 10 dalies i punktą buvo atliktas koregavimas atsižvelgiant į pardavimą per susijusias prekybos bendroves. Buvo nustatyta, kad Singapūro ir Jungtinės Karalystės prekyautojų funkcijos buvo panašios į agentų funkcijas. Šie prekyautojai ieškojo klientų, mezgė su jais ryšius, buvo atsakingi už pardavimo procesą, gavo atlygį už savo paslaugas ir prekiaavo įvairiomis prekėmis, išskyrus nagrinėjamąjį produktą. Buvo pakoreguotos prekybos bendrovių PBA išlaidos ir 143 konstatuojamojoje dalyje nurodytas pelnas.

⁽²⁷⁾ 2020 m. rugšėjo 25 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/1336, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės polivinilo alkoholiams nustatomi galutiniai antidempingo muitai (OL L 315, 2020 9 29, p. 1), 352 konstatuojamoji dalis.

- (147) Pastabose po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ tvirtino, kad ji su WTPL, savo susijusiu prekyautoju Singapūre, sudarė vieną ekonominį subjektą, todėl pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą atsižvelgiant į WTPL pardavimą neturėtų būti koreguojama. Konfidencialioje savo pateiktose informacijos versijoje „Wilmar“ išsamiau paaiškino savo tvirtinimą. Be to, „Wilmar“ tvirtino, kad net jei „Wilmar“ ir WTPL nesudarė vieno ekonominio vieneto, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto taikymo sąlygos nebuvo įvykdytos kai „Wilmar“ parduoda per WETBV ir „Volac Wilmar Feed Ingredients Ltd“ (toliau – VWFI). „Wilmar“ nurodė, kad būtent WETBV ir VWFI, o ne WTPL ieškojo klientų, užmezgė ryšius su jais, prisiėmė atsakomybę už pardavimo procesą ir gavo antkainį už savo paslaugas. „Wilmar“ nurodė pardavimo sutartis, pirkimo užsakymus, sąskaitas faktūras, konosamentus, įforminimo dokumentus, įforminimo patvirtinimus ir banko išrašus, kurie visi skirti WETBV ir VWFI, o ne WTPL. Taigi WETBV ir VWFI parduodant nesusijusioms šalims ES WTPL nedalyvavo ir todėl nevykdė jokių funkcijų, panašių į agento funkcijas. Todėl neturėtų būti koreguojama dėl WTPL PBA išlaidų ir pelno už „Wilmar“ pardavimus ES per WETBV ir VWFI. „Wilmar“ taip pat nurodė antidempingo tyrimą dėl importuojamų Rusijos kilmės karbamido ir amonio nitrato mišinių⁽²⁸⁾. Tame tyrime Rusijos eksportuotojas tiriamąjį produktą pirmiausia pardavė susijusiam prekyautojui Šveicarijoje, kuris vėliau jį perpardavė susijusiam importuotojui ES, o Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį pakoregavo pardavimo kainas nesusijusiam pirkėjui ES tik dėl susijusio importuotojo ES PBA išlaidų ir pelno, bet ne dėl susijusio prekyautojo Šveicarijoje pelno. Po papildomo faktų atskleidimo pateiktose pastabose „Wilmar“ tvirtino, kad Komisija, apskaičiuodama „P.T. Musim Mas“ eksporto kainą ir remdamasi nediskriminavimo principu, naudojo *Biodiesel* tyrime taikytą metodiką (nurodyta 163 konstatuojamojoje dalyje), todėl WINA atveju Komisija taip pat turėtų naudoti *Biodiesel* tyrime taikytą metodiką ir visų pirma apskaičiuoti eksporto kainą neatskaičius WTPL PBA ir pelno.
- (148) Komisija atidžiai peržiūrėjo po galutinio ir papildomų faktų atskleidimų „Wilmar“ pateiktas pastabas ir, remdamasi visais susijusiais veiksniais, laikėsi nuomonės, kad „Wilmar“ pateikti įrodymai pateisina „Wilmar“ ir WTPL laikymą vienu ūkio subjektu.
- (149) Be to, „Wilmar“ nesutiko su 143 konstatuojamojoje dalyje nurodyto 6,89 % pelno dydžio naudojimu ir teigė, kad jis yra pasenęs, neatspindėjo pastarojo meto rinkos pokyčių, kaip antai didelių žaliavų kainų ir transporto išlaidų svyravimų, ir nebuvo taikytinas nagrinėjamam produktui.
- (150) Kaip paaiškinta 38 konstatuojamojoje dalyje, atliekant šį tyrimą nebendradarbiavo nė vienas nesusijęs importuotojas. Todėl, kadangi byloje nėra jokių alternatyvių duomenų, kuriuos būtų galima naudoti, Komisija nusprendė naudoti pelno dydį, nustatytą per neseniai atliktą PVA tyrimą. Šis pelno dydis yra objektyviausias turimas pagrindas, norint tinkamai įvertinti eksporto kainą rinkos sąlygomis, taigi ir pagrįstą eksporto kainą, remiantis išsamiais panašaus produkto pardavimo duomenimis. Komisija pažymėjo, kad „Wilmar“ nepasiūlė kitų alternatyvų. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (151) „Wilmar“ taip pat teigė, kad atliekant PVA tyrimą nustatytas pelno dydis buvo susijęs su nesusijusiu importuotoju Sąjungoje, todėl teigė, kad šiuo atveju jis netaikytinas koreguojant prekyautojo trečiojoje šalyje, kurio veikla skiriasi nuo Sąjungos importuotojo veiklos, pelną.
- (152) Komisija paprastai naudoja nesusijusio importuotojo Sąjungoje pelną kaip prekyautojo trečiojoje šalyje pelno pakaitinį rodiklį, jei byloje nėra jokių alternatyvių duomenų, kuriuos būtų galima naudoti. Komisija pažymėjo, kad „Wilmar“ nepasiūlė kitų alternatyvų. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (153) Dėl normaliosios vertės nustatymo pagal PKN (gaminio kontrolės numerį) produktams, kurių pardavimas nebuvo laikomas pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis dėl kainos, „Wilmar“ tvirtino, kad Komisija turėjo apskaičiuoti pelno dydį remdamasi visu pardavimu vidaus rinkoje, įskaitant pardavimą pagal produktą, kurių normaliąją vertę reikėjo apskaičiuoti, PKN. „Wilmar“ teigimu, kadangi bendrai vertinant visus PKN pelningas pardavimas vidaus rinkoje sudaro daugiau kaip 80 % viso pardavimo vidaus rinkoje, visas pardavimas vidaus rinkoje turi būti laikomas pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis.

⁽²⁸⁾ 2019 m. spalio 8 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/1688, kuriuo importuojamiems Rusijos, Trinidado ir Tobago ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės karbamido ir amonio nitrato mišiniams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir jiems nustatyto laikinojo muto galutinis surinkimas (OL L 258, 2019 10 9, p. 21).

- (154) Komisija pažymėjo, kad „Wilmar“ argumentas iš esmės yra prieštaringas ir bet kuriuo atveju painioja dvi pagrindinio reglamento nuostatas. Pirma, dėl esminio prieštaravimo pažymėtina, kad „Wilmar“ argumente neatsižvelgiama į tai, kad įprastų prekybos sąlygų testas atliekamas kiekvieno PKN lygmeniu. Pagal kiekvieną PKN siekiama nustatyti, ar atitinkamas pardavimas vykdomas įprastomis prekybos sąlygomis, palyginti su atitinkamomis sąnaudomis. Nagrinėjamu atveju reikėjo apskaičiuoti to PKN normaliąją vertę dėl to, kad pardavimas pagal tą PKN nebuvo laikomas pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis. Nors „Wilmar“ neginčija šios išvados, padarytos remiantis 2 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa, ji teigia, kad apskaičiuojant pelno dydį įprastomis prekybos sąlygomis pagal 2 straipsnio 6 dalį vis dėlto turėtų būti remiamasi tuo pačiu pardavimu. Komisija su tuo nesutiko. Pardavimas, kuris buvo teisėtai laikomas nevykdytu įprastomis prekybos sąlygomis ir todėl negalėjo būti įtrauktas į normaliosios vertės nustatymą (kurio „Wilmar“ neginčija), vėliau negali būti naudojamas pelno dydžiui įprastomis prekybos sąlygomis apskaičiuoti. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (155) „Wilmar“ taip pat teigė, kad apskaičiuodama normaliąją vertę Komisija turėjo naudoti eksporto gamybos sąnaudų duomenis (EUCOP, o ne DMCOP lentelė). Šiuo atžvilgiu „Wilmar“ nurodė sprendimą sujungtose bylose C-273/85 ir C-107/86, ⁽²⁹⁾ kurio 16 punkte nurodyta, kad „normalioji vertė apskaičiuojama siekiant nustatyti produkto pardavimo kainą, kokia būtų, jei šis produktas būtų parduodamas jo kilmės šalyje arba eksportuojančioje šalyje“.
- (156) Komisija pažymėjo, kad tame pačiame sprendimo punkte nurodyta, jog „todėl reikia atsižvelgti būtent į pardavimo vidaus rinkoje išlaidas“, taigi ir į gamybos sąnaudas vidaus rinkoje. Be to, primenama, kad normalioji vertė yra kaina, kurią įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje šalyje, todėl apskaičiuodama normaliąją vertę Komisija turi naudoti vidaus rinkoje parduodamo, o ne eksportuojamo produkto gamybos sąnaudas. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (157) „Wilmar“ taip pat teigė, kad apskaičiuojant dempingo skirtumą neturėtų būti atsižvelgiama į susijusį jos importuotojo pardavimą Sąjungoje, ir teigė, kad pagal įprastą Komisijos praktiką apskaičiuojant dempingo skirtumą neatsižvelgiama į pardavimą susijusioms šalims uždaramam naudojimui, nes tokiais atvejais neįmanoma nustatyti eksporto kainos remiantis kaina, už kurią importuotas produktas buvo pirmą kartą perparduotas nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį.
- (158) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija tokios praktikos neturi. Iš tiesų, remiantis Apeliacinio komiteto atitiktis ataskaita byloje EC – Fasteners (DS397 ⁽³⁰⁾), dempingo skaičiavimai turi apimti 100 % eksporto sandorių. Be to, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje, jei produktai nėra perparduodami nepriklausomam pirkėjui, kaina gali būti nustatyta bet kuriuo pagrįstu pagrindu. Todėl, atsižvelgdama į tai, kad šio pardavimo apimtis sudaro apie 1 % viso eksporto į Sąjungą, ir į tai, kad susijusi kaina yra šiek tiek mažesnė už nesusijusią kainą, Komisija patikslino eksporto kainos skaičiavimą naudodama kainą nesusijusiems pirkėjams kaip tos pačios rūšies produkto kainos susijusiems pirkėjams pakaitinį rodiklį.
- (159) „Wilmar“ taip pat teigė, kad jos susijusio importuotojo Sąjungoje PBA išlaidos turėtų būti nustatomos be finansinių sąnaudų. Konfidencialioje savo pateiktos informacijos versijoje „Wilmar“ išsamiau paaiškino šį tvirtinimą.
- (160) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Išsamesnė informacija apie Komisijos vertinimą pateikta „Wilmar“ konkrečiame faktų atskleidime, nes jame pateikiama konfidenciali verslo informacija.
- (161) „Wilmar“ taip pat teigė, kad Komisija du kartus išskaičiavo tam tikras WETBV išlaidas – vieną kartą kaip korekciją apskaičiuodama eksporto kainą, o vėliau – įtraukdama jas į PBA išlaidas. Konfidencialioje savo pateiktos informacijos versijoje „Wilmar“ išsamiau paaiškino šį tvirtinimą.
- (162) Nustatyta, kad šis tvirtinimas yra pagrįstas, todėl Komisija sutiko atitinkamai patikslinti eksporto kainos apskaičiavimą.

⁽²⁹⁾ 1988 m. spalio 5 d. Sprendimas *Silver Seiko Limited ir kt. prieš Europos Bendrijų Tarybą*, C-273/85 ir C-107/86, ECLI:EU:C:1988:466, 16 punktas.

⁽³⁰⁾ Apeliacinio komiteto ataskaita „EC – Fasteners (China)(Article 21.5 – China)“, WT/DS397/AB/RW ir 1 papildymas, priimta 2016 m. vasario 12 d., DSR 2016:I, p. 7, 5.260–5.282 punktai.

- (163) Pastabose po galutinio faktų atskleidimo bendrovių grupė „Musim Mas“ teigė, kad atsižvelgiant į tai, jog Komisija 388–400 konstatuojamosiose dalyse padarė išvadą, kad pardavimo vidaus rinkoje gamybos sąnaudos buvo iškraipytos Indonezijos Vyriausybės eksporto muitais ir mokesčiais, nustatytais neapdorotam alyvpalmių aliejui ir neapdorotam alyvpalmių sėklų aliejui, ir didžiausia kaina, tai taip pat reiškia, kad pelno dydis, gautas palyginus pardavimo vidaus rinkoje gamybos sąnaudas su pardavimu vidaus rinkoje, buvo iškraipytas ir negalėjo būti naudojamas kaip pelno dydis apskaičiuojant normaliąją vertę. Šiuo atžvilgiu bendrovių grupė „Musim Mas“ nurodė *Biodiesel* tyrimą⁽³¹⁾, kuriame Komisija nenaudojo faktinio pardavimo vidaus rinkoje pelno. Be to, bendrovių grupė „Musim Mas“ teigė, kad atlikdama Sąjungos pramonės analizę Komisija naudojo 6 % pelną, o normaliajai vertei apskaičiuoti ji naudojo devynis kartus didesnę pelno dydį. Todėl bendrovių grupė „Musim Mas“ teigė, kad normaliajai vertei apskaičiuoti Komisija naudojo nepagrįstą pelno dydį. Be to, bendrovių grupė „Musim Mas“ teigė, kad dėl to iškraipytam pelnui apskaičiuoti Komisija naudojo iškraipytas sąnaudas, todėl buvo iškraipytas dempingo skirtumas, didesnis už žalos skirtumą, todėl Komisija galėjo remtis pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalimi, kad ištirtų tas pačias sąnaudas ir padarytų išvadą, kad tos sąnaudos buvo iškraipytos. Todėl bendrovių grupė „Musim Mas“ teigė, kad apskaičiuodama dempingą Komisija turėtų naudoti neiškraipytą pelno normą, prieš taikydama 7 straipsnio 2a dalį, arba apskritai netaikyti 7 straipsnio 2a dalies.
- (164) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutinka. „Musim Mas“ painioja skirtingas pagrindinio reglamento nuostatas, t. y. 2 straipsnio 1–7 dalis dėl normaliosios vertės nustatymo ir 7 straipsnio 2a dalį dėl priemonių lygio nustatymo. Paprastai Komisija negali neatsižvelgti į faktinį eksportuotojų pardavimo vidaus rinkoje pelną normaliajai vertei šalyje apskaičiuoti, nebent jį būtų galima atmesti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalį arba 2 straipsnio 6a dalį. Be to, pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalis neapima normaliosios vertės apskaičiavimo. Pagal 7 straipsnio 2a dalį Komisija gali nustatyti dempingo skirtumo dydžio priemones tais atvejais, kai skundo pateikėjas teigė, kad esama žaliavų rinkos iškraipymų, o tyrimas patvirtina tokius įtarimus. Normalioji vertė apskaičiuojama atskirai nuo šios nuostatos. Todėl Komisija negali nepaisyti pardavimo vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis pelno dydžio. Dėl metodikos, kurią Komisija naudojo atlikdama *Biodiesel* (liet. biodyzelino) tyrimą, kurį nurodė bendrovių grupė „Musim Mas“, pabrėžiama, kad Bendrasis Teismas atmetė šią metodiką tiek sprendimuose *Musim Mas prieš Tarybą*,⁽³²⁾ *Pelita Agung Agrindustri prieš Tarybą*,⁽³³⁾ *Wilmar Bioenergi Indonesia ir Wilmar Nabati Indonesia prieš Tarybą*⁽³⁴⁾, tiek PPO kolegija byloje *ES – Biodiesel (Indonesia)*⁽³⁵⁾. Kalbant apie bendrovių grupės „Musim Mas“ nurodytą 6 % pelno dydį, tai yra tikslinis Sąjungos pramonės pelnas, kuris skiriasi nuo eksportuotojų pardavimo vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis pelno dydžio. Tikslinis pelnas yra minimalus pelnas, numatytas pagrindiniame reglamente tikslinei kainai ir žalos skirtumui apskaičiuoti. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (165) Bendrovių grupė „Musim Mas“ taip pat nurodė, kad „ICOF Singapore“ veikia kaip „Musim Mas Holdings“ (toliau – MMH) ir jos patrunuojamųjų bendrovių prekybos padalinys. MMH yra pagrindinė įvairių subjektų patrunuojančioji įmonė. Todėl, bendrovių grupės „Musim Mas“ teigimu, MMH yra konsoliduotas juridinis asmuo, sudarantis vieną ekonominę vienetą. Be to, buvo nurodyta, kad 95 % „Musim Mas“ akcijų priklausė „Musim Mas Resources“, o 99,95 % pastarosios akcijų priklausė MMH. „ICOF Europe“ yra 100 % „ICOF Singapore“ patrunuojamoji įmonė. Be to, bendrovių grupė „Musim Mas“ nurodė, kad visos ataskaitos, įskaitant informaciją apie pelną ir nuostolius, buvo konsoliduotos į MMH. Todėl buvo nurodyta, kad kadangi MMH yra vienas ūkio subjektas, apskaičiuojant bendrovių grupės „Musim Mas“ dempingo normą Komisijos naudojamas pelnas turėtų būti apimti visą MMH ir jos patrunuojamosios bendrovės pelną, nes „Musim Mas“, „ICOF Singapore“ ir „ICOF Europe“ yra MMH patrunuojamosios bendrovės. Todėl Komisija neturėtų atskaityti 6,9 % pelno, gauto iš pardavimo per „ICOF Europe“, nes dėl to pelnas būtų dvigubai koreguojamas – pagal pelną apskaičiuotoje normaliojoje vertėje arba pagal pelną, gautą iš pardavimo vidaus rinkoje. Be to, dėl „ICOF Singapore“ buvo nurodyta, kad Komisija neturėjo atimti hipotetinio 6,9 % pelno ir faktinių „ICOF Singapore“ PBA išlaidų. Šiuo atžvilgiu bendrovių grupė „Musim Mas“ nurodė *Biodiesel* tyrimą, kuriame Komisija atskaitė „ICOF Singapore“ faktinį biodyzelino antkainį.

⁽³¹⁾ 2013 m. lapkričio 19 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1194/2013, kuriuo importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas (OL L 315, 2013 11 26, p. 2).

⁽³²⁾ 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Musim Mas prieš Tarybą*, T-80/14, EU:T:2016:504, 94 punktą.

⁽³³⁾ 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Pelita Agung Agrindustri prieš Tarybą*, T-121/14, EU:T:2016:500, 74 punktą.

⁽³⁴⁾ 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Wilmar Bioenergi Indonesia ir Wilmar Nabati Indonesia prieš Tarybą*, T-139/14, EU:T:2016:499, 101 punktą.

⁽³⁵⁾ Kolegijos ataskaita „*ES – Biodiesel (Indonesia)*“, WT/DS480/R ir 1 papildymas, priimta 2018 m. vasario 28 d., DSR 2018:II, p. 605, 8.1 a–d punktai.

- (166) Komisija nesutiko su bendrovių grupės „Musim Mas“ tvirtinimu, kad „Musim Mas“ ir „ICOF Singapore“ sudaro vieną ūkio subjektą. Komisija nemanė, kad „Musim Mas“ įrodė, kad, remiantis visais svarbiais veiksniais, „Musim Mas“ ir „ICOF Singapore“ sudaro vieną ūkio subjektą. Iš tiesų atlikus tyrimą nustatyta, kad „Musim Mas“ ir „ICOF Singapore“ tarpusavio pardavimas buvo reglamentuojamas preliminariuoju susitarimu. Be to, kaip primenama 146 konstatuojamojoje dalyje, „ICOF Singapore“ be nagrinėjamojo produkto prekiaavo plataus asortimento prekėmis ir nedalyvavo „Musim Mas“ pardavime vidaus rinkoje. Išsamesnė informacija apie Komisijos vertinimą pateikta „Musim Mas“ konkrečiame faktų atskleidime, nes jame pateikiama konfidenciali verslo informacija.
- (167) Tačiau, atsižvelgdama į šį preliminarųjį susitarimą, Komisija patikslino pardavimo per „ICOF Singapore“ eksporto kainos apskaičiavimą, iš eksporto kainos atimdama faktinį antkainį, o ne nesusijusio importuotojo ir „ICOF Singapore“ PBA išlaidas.
- (168) Dėl pardavimo eksportui per susijusį importuotoją „ICOF Europe“ Komisija nesutinka su teiginiu, kad nesusijusio importuotojo pelnas ir PBA išlaidos neturėtų būti atskaitomi. Kadangi „ICOF Europe“ yra importuotoja į Sąjungą, jos pardavimo Sąjungoje eksporto kaina turėtų būti nustatyta pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį.

3.4. Dėmpingo skirtumai

- (169) Vertindama atrinktus bendradarbiaujančius eksportuojančius gamintojus Komisija palygino kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.
- (170) Tuo remiantis procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai vidutiniai svertiniai dėmpingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dėmpingo skirtumas
„P.T. Musim Mas“	46,4 %
„P.T. Wilmar Nabati Indonesia“	15,2 %

- (171) Neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams vidutinį svertinį dėmpingo skirtumą Komisija apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį. Todėl tas skirtumas nustatytas remiantis atrinktiems eksportuojantiems gamintojams nustatytais skirtumais.
- (172) Tuo remiantis neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatytas 26,6 % galutinis dėmpingo skirtumas.
- (173) Visiems kitiems eksportuojantiems Indonezijos gamintojams Komisija pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį remdamasi turimais faktais nustatė dėmpingo skirtumą. Šiuo tikslu Komisija nustatė eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimo lygį. Bendradarbiavimo lygis – bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksporto į Sąjungą apimtis, išreikšta viso importo iš nagrinėjamosios šalies į Sąjungą tiriamuoju laikotarpiu dalimi, nustatyta remiantis 195 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta metodika.
- (174) Šiuo atveju bendradarbiavimo lygis buvo aukštas, nes bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksportas TL apėmė visą importą. Tuo remdamasi Komisija nusprendė nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams nustatyti dėmpingo skirtumą, kurio dydis buvo toks pat, kaip atrinktos bendrovės, kuriai buvo nustatytas didžiausias dėmpingo skirtumas.
- (175) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dėmpingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dėmpingo skirtumas
„P.T. Musim Mas“	46,4 %
„P.T. Wilmar Nabati Indonesia“	15,2 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	26,6 %
Visos kitos bendrovės	46,4 %

- (176) Savo pastabose po galutinio faktų atskleidimo bendrovių grupė „Greven“ teigė, kad Komisija nepakankamai skaidriai apskaičiavo dempingo skirtumus ir turėtų atskleisti daugiau informacijos šiuo klausimu.
- (177) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Apskaičiavimo metodika išsamiai paaiškinta 129–175 konstatuojamosiose dalyse. Tačiau Komisija negali atskleisti atrinktų eksportuojančių gamintojų individualių dempingo skirtumų skaičiavimų kitoms suinteresuotosioms šalims, nes šie skaičiavimai apima konfidencialią informaciją. Komisija atrinktiems eksportuojantiems gamintojams atskleidė išsamią informaciją apie skaičiavimus ir jie galėjo pateikti pastabų šiuo klausimu. Komisija į šias pastabas atsakė 147–168 konstatuojamosiose dalyse ir prirėkęs peržiūrėjo skaičiavimus. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (178) Bendrovių grupė „Greven“ taip pat teigė, kad didelis dviejų atrinktų eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumų skirtumas atrodė nepagrįstas.
- (179) Dviejų atrinktų eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumai apskaičiuoti remiantis jų pačių pardavimo ir sąnaudų duomenimis, kurie buvo patikrinti per tikrinamąjį vizitą vietoje jų patalpose. Tai, kad vieno eksportuojančio gamintojo dempingo skirtumas buvo didesnis nei kito eksportuojančio gamintojo, neturi reikšmės. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

4. ŽALA

4.1. Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba

- (180) Atlikus tyrimą nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu panašų produktą gamino 15 Sąjungos gamintojų. Jie sudaro Sąjungos pramonę, apibrėžtą pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje.
- (181) Nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu bendra Sąjungos gamybos apimtis buvo maždaug 872 000 tonų. Komisija šį skaičių nustatė remdamasi CUTFA užpildytame klausimyne pateiktais makroekonominiais duomenimis. Atrinkti Sąjungos gamintojai pagamino apie 61 % viso panašaus produkto Sąjungoje.
- (182) Bendrovė „Wilmar“ ir bendrovių grupė „Musim Mas“ tvirtino, kad tam tikri Sąjungos gamintojai neturėtų būti įtraukti į Sąjungos pramonės apibrėžtį dėl ryšių su Indonezijos ir Malaizijos nagrinėjamojo produkto gamintojais. Visų pirma bendrovė „Wilmar“ ir bendrovių grupė „Musim Mas“ nurodė, kad atrinktas Sąjungos gamintojas „KLK“ priklausė Malaizijos grupei, susijusiai su Indonezijos riebalų rūgšties gamintoju. Bendrovė „Wilmar“ ir bendrovių grupė „Musim Mas“ taip pat nurodė, kad bendrovė „Oleon“ buvo susijusi su Malaizijos riebalų rūgšties gamintojais „Oleon Asia-Pacific Sdn Bhd“ ir „Oleon Port Klang Sdn Bhd“, kurie eksportavo į Sąjungą ir konkuravo su importu iš Indonezijos. Indonezijos Vyriausybė taip pat paprašė Komisijos išnagrinėti šį tvirtinimą.
- (183) Išnagrinėjus minėtą teiginį nustatyta, kad bendrovė „KLK“ iš Indonezijos importavo nedidelį riebalų rūgšties kiekį ir kad mažiau nei 5 % jos Sąjungoje parduodamų produktų buvo perparduodami importuojami produktai. Be to, tai, kad „Oleon“ buvo susijusi su Malaizijos bendrove, nėra aktualu atliekant šį tyrimą, nes šis tyrimas apima importą iš Indonezijos. Todėl Komisija nenustatė priežasčių neįtraukti šios bendrovės į Sąjungos pramonės apibrėžtį, nei dėl to, kad ji yra riebalų rūgšties importuotoja, nei dėl jos ryšių su Indonezijos ar Malaizijos bendrovėmis.
- (184) Bendrovė „Wilmar“ taip pat tvirtino, kad bendrovė „Temix International – Temix Oleo“ priklausė tai pačiai bendrovių grupei, kaip ir Indonezijos eksportuojantis gamintojas „P.T. Sinar Mas Agro Resources and Technology Tbk“. Bendrovei „Golden Agri Resources Ltd“ priklausė 92 % bendrovės „P.T. Sinar Mas“ akcijų ir 25 % bendrovės „Temix Oleo S.r.l.“ akcijų. Todėl bendrovė „Wilmar“ teigė, kad dėl šių ryšių bendrovė „Temix Oleo S.r.l.“ turėtų būti pašalinta iš Sąjungos pramonės apibrėžties.
- (185) Tačiau reikėtų pažymėti, kad „Temix International – Temix Oleo“ nebuvo atrinktas gamintojas, o su šia bendrove susiję duomenys buvo naudojami tik makroekonominėms tendencijoms, kaip antai pardavimo ir gamybos apimtims, nustatyti. Kadangi dėl ryšių su eksportuojančiu gamintoju aplinkybės šių duomenų nebūtų galima iškraipyti, buvo nuspręsta šio klausimo toliau nenagrinėti.

4.2. Sąjungos suvartojimas

- (186) Komisija Sąjungos suvartojimą nustatė remdamasi patikrintais CUTFA pateiktais Sąjungos pramonės duomenimis, susijusiais su pardavimu ES atvirojoje rinkoje ir visų 15 gamintojų, įtrauktų į Sąjungos pramonės apibrėžtį, uždaruoju naudojimu. Importo iš visų šalių duomenys gauti iš Eurostato.
- (187) Riebalų rūgštys paprastai parduodamos atvirojoje rinkoje, tačiau jos taip pat gali būti naudojamos kaip tarpinė medžiaga galutinės grandies produktams gaminti. Komisija nustatė, kad apie 11 % Sąjungos gamintojų gaminamo panašaus produkto buvo skirta uždarajam naudojimui. Šie kiekiai buvo tiesiog perduodami (be sąskaitų faktūrų) ir (arba) pristatomi sandorių kainomis toje pačioje bendrovėje arba bendrovių grupėse tolesniam galutiniam perdirbimui.

- (188) Siekdama susidaryti kuo išsamesnį Sąjungos pramonės vaizdą Komisija surinko duomenis apie visą su produktu susijusią veiklą ir nustatė, kuri produkcijos dalis buvo skirta uždaramam naudojimui ir kuri – atvirajai rinkai.
- (189) 1 lentelėje matyti, kad nagrinėjamoju laikotarpiu tik nedidelė visos Sąjungos pramonės produkcijos dalis buvo skirta uždaramam naudojimui. Lentelėje taip pat matyti, kad uždaroji rinka tuo laikotarpiu buvo stabili ir siekė apie 8 % suvartojimo. Siekiant išsamumo ir prireikus, pateikiami mažos uždarnosios rinkos duomenys ir jie analizuojami atskirai atliekant bendrą atitinkamo žalos rodiklio vertinimą. Kalbant apie kitus rodiklius, kaip antai gamybą, pajėgumus, našumą, užimtumą ir darbo užmokestį, toliau pateikiami skaičiai yra susiję su visa veikla, todėl nuspręsta, kad jų atskirti nereikia.
- (190) Sąjungos suvartojimo raida:

1 lentelė

Sąjungos suvartojimas (tonomis)

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Bendras Sąjungos suvartojimas	1 278 072	1 295 034	1 240 681	1 219 265
<i>Indeksas</i>	100	101	97	95
Uždaroji rinka	92 607	92 409	87 133	94 575
<i>Indeksas</i>	100	100	94	102
Suvartojimas atvirojoje rinkoje	1 185 465	1 202 625	1 153 549	1 124 691
<i>Indeksas</i>	100	101	97	95

Šaltinis: CUTFA ir Eurostatas.

- (191) Nagrinėjamoju laikotarpiu suvartojimas Sąjungos atvirojoje rinkoje sumažėjo 5 %. Iš išsamios analizės matyti, kad 2018–2019 m. Sąjungos rinka padidėjo 1 % nuo maždaug 1,19 iki 1,20 mln. tonų, o 2020 m. sumažėjo 4 % iki maždaug 1,15 mln. tonų. TL suvartojimas atvirojoje rinkoje sumažėjo dar 2,5 % ir pasiekė 1,12 mln. tonų.
- (192) Ši svyravimą ir bendrą sumažėjimą nagrinėjamoju laikotarpiu lėmė tam tikrų naudotojų sektorių, kaip antai namų priežiūros produktų, raida, kuriai poveikį dažnai turėjo veiksniai, susiję su COVID-19 pandemija, ypač 2020 m. ir per TL. Išskyrus šį laikiną reiškinį, Sąjungos gamintojai manė, kad riebalų rūgščių paklausa Sąjungos rinkoje iš esmės buvo stabili.
- (193) Visos rinkos tendencijos ir raida (t.y. įskaitant ir uždarąjį naudojimą) buvo labai panašios į tendencijas ir pokyčius, stebėtus atvirojoje rinkoje.
- (194) Uždarnosios rinkos raida parodyta ir išanalizuota 5 lentelėje.

4.3. Importas iš nagrinėjamosios šalies**4.3.1. Importo iš nagrinėjamosios šalies apimtis ir rinkos dalis**

- (195) Komisija importo apimtį nustatė remdamasi Eurostato duomenimis, surinktais pagal pranešime apie inicijavimą nurodytus KN ir TARIC kodus. Siekiant gauti patikimus nagrinėjamojo produkto importo duomenis, turimi importo duomenys buvo pakoreguoti, nes ne visi kodai buvo visiškai susiję su nagrinėjamoju produktu. Tam tikra importo kodų, iš dalies susijusių su nagrinėjamoju produktu, procentinė dalis gauta pagal TARIC kodus, kurie buvo nustatyti pranešimo apie inicijavimą dieną. Šie duomenys apima laikotarpį nuo 2021 m. gruodžio mėn. iki 2022 m. balandžio mėn. Remiantis šiais kodais apskaičiuota importo iš Indonezijos ir importo iš trečiųjų šalių procentinė dalis. Visų šalių importo apimtis buvo sumažinta dar 2 %, siekiant apimti importuotus produktus, kurie buvo užregistruoti pagal atitinkamus kodus, tačiau kurių SL buvo mažesnis nei 97 %. 2 % dydis buvo apskaičiuotas remiantis bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų atrankos formoje pateiktais atsakymais, peržiūrėtais po to, kai Komisija patikslino produkto apibrėžtąją sritį, kaip nurodyta 71 konstatuojamojoje dalyje.
- (196) Pirmiau minėta importo apskaičiavimo metodika buvo aprašyta 2022 m. birželio 2 d. pranešime dėl bylos, o suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė pateikti pastabas. Į importo apimtį neįtraukta riebalų rūgštis, kuri nebuvo įtraukta į tyrimo produkto apibrėžtąją sritį.

- (197) Kelios suinteresuotosios šalys pateikė pastabų dėl pranešimo, tačiau neprieštaravo dėl pačios metodikos ir nepasiūlė alternatyvios metodikos, kurią taikant būtų galima patikimai nustatyti su tyrimu susijusių riebalų rūgščių importo apimtį.
- (198) CUTFA teigė, kad 2 % korekcija buvo netinkama, nes taikant procentiniais dydžiais grindžiamą Komisijos metodiką jau buvo atsižvelgiama į riebalų rūgštis, kurių SL yra ne mažiau kaip 97 %.
- (199) Komisija pažymėjo, kad bent iki 2022 m. balandžio mėn. pabaigos į skunde išvardytų kodų aprašymą SL kriterijus nebuvo įtrauktas. Todėl siūlymas nenaudoti 2 % korekcijos buvo nepagrįstas ir negalėjo būti priimtas.
- (200) Importo iš visų trečiųjų šalių rinkos dalis buvo nustatyta remiantis bendru kiekvienos šalies importu ir palyginus su 1 lentelėje nurodytu suvartojimu atvirojoje rinkoje.
- (201) Importo į Sąjungą iš nagrinėjamosios šalies raida:

2 lentelė

Importo apimtis (tonomis) ir rinkos dalis

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Importo iš nagrinėjamosios šalies apimtis (tonomis)	202 755	228 139	231 243	228 156
<i>Indeksas</i>	100	113	114	113
Rinkos dalis atvirojoje rinkoje (%)	17,1	19,0	20,0	20,3
<i>Indeksas</i>	100	111	117	119

Šaltinis: Eurostatas ir CUTFA.

- (202) Importo dempingo kaina iš nagrinėjamosios šalies apimtis nagrinėjamoju laikotarpiu padidėjo nuo maždaug 203 000 tonų iki maždaug 228 000 tonų, t. y. iš viso 13 %. 2019 m. importo kiekis padidėjo 11 %, tačiau vėliau išliko stabilus ir siekė apie 230 000 tonų. Iš tyrimo metu surinktos informacijos matyti, kad kai kurie eksportuojantys gamintojai patyrė problemų, susijusių su COVID-19 pandemija, įskaitant tiekimo grandinės problemas (visų pirma žr. 266 konstatuojamąją dalį).
- (203) Nepaisant to, šio importo rinkos dalis kiekvienais metais didėjo – nagrinėjamoju laikotarpiu ji padidėjo nuo 17,1 % iki 20,3 %, t. y. iš viso 3,2 procentinio punkto arba 19 %.

4.3.2. Importo iš nagrinėjamosios šalies kainos ir priverstinis kainų mažinimas/kainų smukdymas

- (204) Komisija importo kainas nustatė remdamasi Eurostato duomenimis. Atitinkamas importas buvo nustatytas taikant 195 konstatuojamojoje dalyje paaiškintą metodiką. Šie skaičiai buvo patikrinti kryžminės patikros būdu, naudojant atrinktų eksportuojančių gamintojų duomenis, ir patvirtino tas pačias tendencijas.
- (205) Importo į Sąjungą iš nagrinėjamosios šalies vidutinės svertinės kainos raida:

3 lentelė

Importo kainos (EUR/t)

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Indonezija	912	765	805	1 023
<i>Indeksas</i>	100	84	88	112

Šaltinis: Eurostatas.

- (206) Importo iš Indonezijos kainos nagrinėjamoju laikotarpiu padidėjo nuo 912 iki 1 023 EUR/t, t. y. 12 %. 2018–2020 m. kainos sumažėjo 12 %, tačiau nuo 2020 m. iki TL jos padidėjo 27 %. Šiuos pokyčius reikėtų vertinti atsižvelgiant į tuo laikotarpiu padidėjusias pasaulines žaliavų kainas, o tai buvo pagrindinė sąnaudų padidėjimo priežastis. Kaip parodyta 7 lentelėje, pagrindinė Sąjungos kainų padidėjimo priežastis buvo žaliavų kainų padidėjimas. Panašiai, palyginti su 2020 m., Indonezijos eksportuotojų vieneto gamybos sąnaudos per TL taip pat padidėjo dėl padidėjusių žaliavų kainų.
- (207) Priverstinį kainų mažinimą tiriamuoju laikotarpiu Komisija nustatė lygindama:
- i) atrinktų Sąjungos gamintojų kiekvienos rūšies produkto vidutines svertines pardavimo kainas, taikytas nesusijusiems pirkėjams Sąjungos rinkoje, pakoreguotas atsižvelgiant į gamintojo kainas EXW sąlygomis;
 - ii) atrinktų Indonezijos eksportuojančių gamintojų kiekvienos rūšies produkto atitinkamas vidutines svertines kainas pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, nustatytas remiantis CIF kaina (kaina, draudimas ir freightas) ir tinkamai pakoreguotas siekiant atsižvelgti į muitus ir išlaidas po importo.
- (208) Tais atvejais, kai atrinkti Indonezijos eksportuojantys gamintojai produktą pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje pardavė per susijusią pardavimo bendrovę, įsikūrusią Sąjungoje, importo kaina buvo nustatyta remiantis CIF kaina, pakoregavus pardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kainą. Buvo atsižvelgta į visas išlaidas, patirtas nuo importo iki perpardavimo, įskaitant susijusio importuotojo PBA išlaidas ir pelno dydį, kaip nustatyta 143 konstatuojamojoje dalyje, analogiškai taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį.
- (209) Lygintos to paties prekybos lygio sandorių kiekvienos rūšies produkto kainos, kurios prirėkus buvo tinkamai pakoreguotos ir apskaičiuotos atėmus lengvatas ir nuolaidas. Palyginus gautas rezultatas išreikštas atrinktų Sąjungos gamintojų apyvartos tiriamuoju laikotarpiu procentine dalimi. Nustatyta, kad priverstinio kainų mažinimo vidutinis svertinis skirtumas buvo didesnis nei 20 %. Dėl konfidencialumo priežasčių apskaičiuoti faktiniai skaičiai čia nenurodomi (nes jie grindžiami tik dvejų bendrovių informacija), tačiau jie buvo atskleisti susijusiems bendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams ir svyruoja nuo 11 % iki 29 %. Atrinkti Sąjungos gamintojai visą savo produkciją pardavė tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams, nedalyvaujant susijusiems parduodantiems subjektams. Vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas taip pat pardavinėjo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje, nedalyvaujant su juo susijusiems parduodantiems subjektams Sąjungoje. Kalbant apie kitą eksportuojantį gamintoją, didžioji dalis jo parduodamo kiekio buvo parduodama per susijusį parduodantįjį subjektą Sąjungoje. Nė viena suinteresuotoji šalis neginčijo didelio priverstinio kainų mažinimo buvimo.
- (210) Komisija taip pat nagrinėjo kitą poveikį kainoms, visų pirma, ar buvo vykdomas didelis kainų smukdymas. Sąjungos pramonės pardavimo kainos ir pelningumas buvo maži jau nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje (žr. 10 lentelėje pateiktus pelningumo duomenis). 2019 m. Sąjungos pramonė buvo priversta toliau mažinti kainas ir patyrė nuostolių. Tačiau, kalbant apie importą dempingo kaina, kuris 2019 m. labiausiai padidėjo ir 2020 m. ir per TL išliko didelis, Sąjungos pramonė veikiausiai būtų galėjusi išlaikyti bent tokio lygio kainas, kurios buvo reikalingos pardavimui be nuostolių 2019 ir 2020 m. 2020 m. ir TL Sąjungos pardavimo kainos padidėjo (kartu su padidėjusiomis gamybos sąnaudomis), tačiau vėl pasiekė tokį lygį, dėl kurio 2020 m. patirta nuostolių, o TL pasiektas tik nežymus pelningumas. Nuo 2019 m. iki TL Sąjungos gamintojai nuolat prarado rinkos dalį. Taigi importas dempingo kaina galėjo daryti didelį spaudimą Sąjungos pardavimo kainoms, todėl Sąjungos gamintojai negalėjo didinti kainų, kad prisitaikytų prie padidėjusių sąnaudų taip, kad galėtų gauti pagrįstą pelną.

4.4. Sąjungos pramonės ekonominė padėtis

4.4.1. Bendrosios pastabos

- (211) Pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį Sąjungos pramonei buvo įvertinti visi ekonominiai rodikliai, nagrinėjamoju laikotarpiu turėję įtakos Sąjungos pramonės būklei.
- (212) Siekdama nustatyti žalą Komisija atskirai nagrinėjo makroekonominius ir mikroekonominius žalos rodiklius. Makroekonominius rodiklius Komisija vertino remdamasi CUTFA užpildytame makroekonominių duomenų klausimyne pateiktais duomenimis. Duomenys buvo susiję su visais Sąjungos gamintojais. Mikroekonominius rodiklius Komisija vertino remdamasi keturių atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymuose pateiktais duomenimis. Nustatyta, kad abu duomenų rinkiniai atspindi Sąjungos pramonės ekonominę padėtį.

- (213) Makroekonominis rodiklis pateikė CUTFA, remdamasi nepriklausomos bendrovės „LMC International Ltd.“⁽³⁶⁾, atliekančios rinkos tyrimus žemės ūkio ir žemės ūkio verslo sektoriuose, įskaitant oleocheminių produktų, kaip antai riebalų rūgštis, srityje, parengta ataskaita (toliau – ataskaitos duomenys). Ataskaitos duomenų apimtis platesnė nei šiame tyrime nagrinėjamų riebalų rūgščių ir jais plačiai naudojami oleocheminių produktų pramonė. Siekdama atskirti panašų produktą nuo kitų produktų, CUTFA naudojo papildomą informaciją apie naudotų žaliavų kiekį, remdamasi tuo, kad panašus produktas buvo gaminamas tik iš konkrečių žaliavų, kaip antai alyvpalmių aliejaus, alyvpalmių sėklų aliejaus arba taukų. Gaminant į tyrimą neįtrauktus produktus naudojamos kitos žaliavos, kaip antai rapsų aliejus arba sojų aliejus. Taikant šią metodiką buvo galima nustatyti tiriamojo produkto ir kitų produktų gamybos ir pardavimo kiekius. Ataskaitoje buvo pateikti 2018–2020 m. laikotarpio duomenys. TL duomenys buvo apskaičiuoti *pro rata*, remiantis bendrovių, kurios savo duomenis pateikė CUTFA, gamybos ir pardavimo pokyčiais. Kitų toliau nurodytų rodiklių duomenys taip pat buvo nustatyti naudojant tų pačių bendrovių duomenis. CUTFA atlikti skaičiavimai buvo patikrinti, o makroekonominiai duomenys buvo kryžminės patikros būdu, naudojant duomenis, kuriuos Komisija surinko iš atrinktų Sąjungos gamintojų, pagaminančių 61 % visos Sąjungos produkcijos.
- (214) Bendrovė „Wilmar“ paklausė, kodėl CUTFA pateiktų makroekonominių duomenų apimtis buvo mažesnė nei ataskaitos duomenų, kurie buvo plačiai prieinami oleocheminių produktų pramonei.
- (215) Taip atsitiko dėl to, kad, kaip paaiškinta 213 konstatuojamojoje dalyje, CUTFA atliko reikiamas korekcijas ir pašalino duomenis, susijusius su produktais, kurie nepriskiriami produkto apibrėžtajai sričiai.
- (216) Makroekonominiai rodikliai: gamyba, gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis, rinkos dalis, augimas, užimtumas, našumas, dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio dempingo.
- (217) Mikroekonominių rodiklių duomenys buvo gauti iš keturių atrinktų gamintojų.
- (218) Mikroekonominiai rodikliai: vidutinės vieneto kainos, vieneto gamybos sąnaudos, darbo sąnaudos, atsargos, pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą.

4.4.2. Makroekonominiai rodikliai

4.4.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

- (219) Visos Sąjungos gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

4 lentelė

Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Gamybos apimtis (tonomis)	936 063	924 837	862 055	872 185
<i>Indeksas</i>	100	99	92	93
Gamybos pajėgumai (tonomis)	1 161 964	1 134 616	1 097 798	1 118 314
<i>Indeksas</i>	100	98	94	96
Pajėgumų naudojimas (%)	80,6	81,5	78,5	78,0
<i>Indeksas</i>	100	101	97	97

Šaltinis: CUTFA.

- (220) Siekiant efektyvumo tiriamojo produkto gamyba Sąjungoje planuojama 24 valandas per dieną, išskyrus įprastos techninės priežiūros laikotarpius. Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad kai kuriais atvejais ir tam tikru mastu tuose pačiuose gamybos infrastruktūros objektuose gali būti gaminami ir kiti produktai. Gamyba vykdoma pagal užsakymus. 4 lentelėje nurodyta, kad kiekvienais metais nepanaudojama apie 20 % pajėgumų.

⁽³⁶⁾ <https://www.lmc.co.uk/oleochemicals/>

- (221) Nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos pramonės gamybos apimtis sumažėjo 7 %. Atlikus išsamią analizę nustatyta, kad šis gamybos sumažėjimas daugiausia vyko 2020 m.
- (222) Sąjungos gamybos pajėgumai buvo apskaičiuoti remiantis didžiausia įmanoma gamyba ilguoju laikotarpiu, atsižvelgiant į techninę priežiūrą. Nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos gamybos pajėgumai sumažėjo 4 %. Šis sumažėjimas atspindi pajėgumų perskirstymą kitiems produktams dėl sumažėjusio riebalų rūgščių užsakymų skaičiaus. Tačiau Sąjungos pramonė negalėjo visiškai pakeisti riebalų rūgščių gamybos kitų produktų gamyba.
- (223) Nepaisant to, kad gamybos pajėgumai sumažėjo 4 %, nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos pajėgumų naudojimas sumažėjo 3 %.

4.4.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

- (224) Sąjungos pramonės pardavimo apimties ir rinkos dalies raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

5 lentelė

Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Bendra pardavimo apimtis Sąjungos rinkoje, įskaitant uždarąjį naudojimą (tonomis)	947 561	943 413	875 893	862 863
<i>Indeksas</i>	100	100	92	91
Rinkos dalis (įskaitant uždarąjį naudojimą) (%)	74,1	72,8	70,6	70,8
<i>Indeksas</i>	100	98	95	95
Uždarasis naudojimas	92 607	92 409	87 133	94 575
<i>Indeksas</i>	100	100	94	102
Uždarasis naudojimas, kaip viso pardavimo rinkoje procentinė dalis	9,8	9,8	9,9	11,0
<i>Indeksas</i>	100	100	102	112
Pardavimas atvirojoje rinkoje	854 953	851 004	788 760	768 288
<i>Indeksas</i>	100	100	92	90
Pardavimo atvirojoje rinkoje rinkos dalis (%)	72,1	70,8	68,4	68,3
<i>Indeksas</i>	100	98	95	95

Šaltinis: CUTFA.

- (225) Sąjungos pramonės pardavimo (įskaitant uždarąjį naudojimą) tendencija nagrinėjamoju laikotarpiu buvo panaši į gamybos tendenciją. Taip buvo todėl, kad šios pramonės gamyba vykdoma pagal pardavimo užsakymus. Sandėliavimo vietų paprastai yra nedaug, o pagamintos produkcijos atsargų kokybė laikui bėgant gali pablogėti arba ji gali nebeatitikti specifikacijų. Todėl atsargų paprastai laikoma labai nedaug.

- (226) Nagrinėjamoju laikotarpiu bendra Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungoje apimtis sumažėjo 9 %.
- (227) Sąjungos pardavimo atvirojoje rinkoje apimtis nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo 10 %. 2018–2019 m. Sąjungos pardavimo apimtis buvo stabilus. Tačiau nuo 2019 m. iki TL ši apimtis sumažėjo 10 %.
- (228) Sąjungos pramonės uždaroji rinka (išreikšta kaip bendro Sąjungos pardavimo, įskaitant uždarąjį naudojimą, procentinė dalis) nagrinėjamoju laikotarpiu siekė apie 10–11 %.
- (229) Sąjungos pardavimo atvirojoje rinkoje rinkos dalis nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo nuo 72,1 % iki 68,3 %, t. y. sumažėjo 3,9 procentinio punkto arba 5 %.

Augimas

- (230) Atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos pramonė nagrinėjamoju laikotarpiu prarado 5 % rinkos dalies, o jos pardavimas atvirojoje rinkoje sumažėjo 10 %, akivaizdu, kad augimo nebuvo ir kad tai buvo nuosmukio laikotarpis, tiek vertinant absoliučiais skaičiais, tiek pagal suvartojimą atvirojoje rinkoje.

4.4.2.3. Užimtumas ir našumas

- (231) Užimtumo ir našumo raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

6 lentelė

Užimtumas ir našumas

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Darbuotojų skaičius (etato ekvivalentais)	945	914	952	898
Indeksas	100	97	101	95
Našumas (tonomis vienam darbuotojui)	990	1 012	906	971
Indeksas	100	102	91	98

Šaltinis: CUTFA.

- (232) Skaičiuojant viso etato ekvivalentais, Sąjungos pramonės užimtumas nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo 5 %.
- (233) Našumas, išreikštas tonomis vienam darbuotojui, 2020 m. sumažėjo, tačiau nagrinėjamoju laikotarpiu apskritai išliko iš esmės stabilus.

4.4.2.4. Dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio dempingo

- (234) Visi dempingo skirtumai gerokai viršijo *de minimis* lygį. Atsižvelgiant į importo iš nagrinėjamosios šalies apimtį ir kainas, laikyta, kad faktinių dempingo skirtumų dydžio poveikis Sąjungos pramonei buvo reikšmingas.
- (235) Tai pirmas su riebalų rūgštimi susijęs antidempingo tyrimas. Taigi, nėra duomenų, kuriais remiantis būtų galima įvertinti galimo buvusio dempingo poveikį.

4.4.3. Mikroekonominiai rodikliai

4.4.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

- (236) Atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje vidutinių svertinių vieneto kainų raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

7 lentelė

Pardavimo kainos ir vieneto gamybos sąnaudos Sąjungoje

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Vidutinė vieneto pardavimo kaina atvirojoje rinkoje (EUR/t)	879	770	861	1 101
<i>Indeksas</i>	100	88	98	125
Vieneto gamybos sąnaudos (EUR/t)	856	764	861	1 056
<i>Indeksas</i>	100	89	101	123

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

- (237) Pardavimas nesusijusiems pirkėjams Sąjungos rinkoje buvo vykdomas tiek nepriklausomiems prekyautojams, tiek įvairių naudotojų sektorių galutiniams naudotojams. Kainos abiejų rūšių pirkėjams ir įvairiems sektoriams buvo nustatomos tokiu pačiu būdu ir jos buvo panašios.
- (238) Pardavimo nesusijusioms šalims kainos Sąjungos rinkoje (atvirojoje rinkoje) nagrinėjamoju laikotarpiu padidėjo nuo 879 EUR/t iki 1 101 EUR/t, t. y. 25 %. Šios pardavimo kainos 2019 m. sumažėjo 12 %, tačiau 2020 m. jos padidėjo 12 %, o TL – 28 %.
- (239) Šią akivaizdžiai teigiamą tendenciją reikėtų vertinti atsižvelgiant į tai, kad labai padidėjo žaliavų sąnaudos. TL šios sąnaudos sudarė daugiau kaip 70 % visų vieneto gamybos sąnaudų. Nagrinėjamoju laikotarpiu šios vieneto gamybos sąnaudos padidėjo 23 %, t. y. panašiai kaip vidutinės pardavimo kainos atvirojoje Sąjungos rinkoje.

4.4.3.2. Darbo sąnaudos

- (240) Atrinktų Sąjungos gamintojų vidutinių darbo sąnaudų raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

8 lentelė

Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos (EUR)	81 344	85 487	89 010	87 188
<i>Indeksas</i>	100	105	109	108

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

- (241) Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos nagrinėjamoju laikotarpiu padidėjo 8 %. Dėl atlyginimų pokyčių buvo susitarta su profesinėmis sąjungomis, o kitas su darbuotojais susijusias išlaidas nustatė nacionalinės administracijos.

4.4.3.3. Atsargos

(242) Atrinktų Sąjungos gamintojų atsargų raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

9 lentelė

Atsargos

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Laikotarpio pabaigos atsargos (tonomis)	21 784	23 066	23 708	19 013
<i>Indeksas</i>	100	106	109	87
Laikotarpio pabaigos atsargos gamybos procentine dalimi	3,8	4,1	4,5	3,6
<i>Indeksas</i>	100	108	116	93

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(243) Nagrinėjamoju laikotarpiu atrinktų Sąjungos gamintojų atsargos sumažėjo 23 %. Tačiau laikotarpio pabaigos atsargos, išreikštos procentine gamybos dalimi, visą laikotarpį buvo nedidelės. Kaip minėta 225 konstatuojamojoje dalyje, taip buvo todėl, kad riebalų rūgšties pramonė gamybą paprastai vykdo pagal užsakymus, o atsargų laikoma nedaug, nes gali pablogėti jų kokybė arba pasikeisti specifikacijos. Todėl šis rodiklis nėra toks svarbus atliekant bendrą žalos analizę.

4.4.3.4. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

(244) Atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumo, pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

10 lentelė

Pelningumas, pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje pelningumas (pardavimo apyvartos %)	1,9	- 0,5	- 2,1	2,5
<i>Indeksas</i>	100	- 27	- 108	128
Pinigų srautas (EUR)	27 037 404	12 370 885	- 1 239 176	22 774 816
<i>Indeksas</i>	100	46	- 5	84
Investicijos (EUR)	7 394 509	11 769 077	10 473 680	8 531 863
<i>Indeksas</i>	100	159	142	115
Investicijų grąža (%)	9,0	0,6	- 4,4	12,1
<i>Indeksas</i>	100	7	- 48	134

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(245) Komisija atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumą nustatė panašaus produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje grynąjį pelną neatskaitant mokesčių išreiškusi šio pardavimo apyvartos procentine dalimi. Atrinktų gamintojų pelningumas nagrinėjamoju laikotarpiu išliko mažas, t. y. mažesnis nei 3 %, ir net sumažėjo nuo 1,9 % 2018 m. iki - 2,1 % 2020 m. Tiriamuoju laikotarpiu pelningumas padidėjo iki 2,5 %, nors ir buvo nedidelis. TL pelningumas šiek tiek pagerėjo todėl, kad Sąjungos rinkos pirkėjai buvo labiau linkę mokėti didesnes Sąjungos gamintojų kainas, nes eksportuojantys gamintojai nukentėjo dėl kilusios tiekimo grandinės krizės per COVID-19 pandemiją.

(246) Pelningumo raida, vertinant kartu su 7 lentelėje nurodytomis pardavimo kainomis ir gamybos sąnaudomis bei mažomis importo iš Indonezijos kainomis, rodo, kad kainos buvo labai smukdomos. Sąjungos pramonė negalėjo padidinti kainų tiek, kad būtų galima pakankamai kompensuoti padidėjusias sąnaudas ir parduoti pakankamai pelningomis kainomis. Tai reiškė, kad Sąjungos pramonės pelningumas nagrinėjamoju laikotarpiu išliko žemas, o Indonezijos importas dempingo kaina, kurio skverbtis jau buvo didelė (17,1 % rinkos), padidėjo 22 % ir pasiekė

20,3 % rinkos dalį, kaip parodyta 2 lentelėje. Be to, nepaisant didelio žaliavų kainų padidėjimo, vidutinė šio importo kaina padidėjo tik 12 %, kaip parodyta 3 lentelėje. Tuo pačiu laikotarpiu vien siekiant padengti sąnaudas, Sąjungos pramonės kainos turėjo padidėti 25 %. Kaip taip pat nustatyta 210 konstatuojamojoje dalyje, dėl importo iš Indonezijos (tiek kalbant apie nuolat didelę jo apimtį, tiek apie žemas kainas) jau nuo nagrinėjamojo laikotarpio pradžios buvo daromas nuolatinis spaudimas mažinti kainas. Iš tiesų nuo 2019 m. ir galbūt anksčiau Indonezijos kainos buvo nuolat mažesnės už Sąjungos pramonės kainas (žr. 302 konstatuojamąją dalį). Dėl to visu nagrinėjamoju laikotarpiu, visu pirma tiriamuoju laikotarpiu, pelno lygis buvo sumažintas ir nepakankamas.

- (247) Bendrovė „Wilmar“ pateikė pastabų dėl to, kad kainos nebuvo smukdomos, tačiau jos išvada buvo grindžiama Sąjungos gamintojų indeksuotomis tendencijomis, o ne faktiniu pelningumo lygiu.
- (248) Komisija nustatė, kad bendrovės „Wilmar“ padarytos išvados buvo neteisingos, nes nebuvo atsižvelgta į importo dempingo kaina skverbtį visu nagrinėjamoju laikotarpiu ir dėl jos buvusį mažą Sąjungos pramonės pelningumo lygį. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (249) Bendrovių grupė „Musim Mas“ pateikė dviejų Sąjungos gamintojų metines ataskaitas ir teigė, kad įvertinus jose pateiktą informaciją, visų pirma pelningumo rodiklius TL, matyti, kad šioms bendrovėms žala nebuvo daroma.
- (250) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad šių dviejų Sąjungos gamintojų ataskaitų apimtis kur kas didesnė ir jos apima nei tik jų verslą, susijusį su tiriamuoju produktu. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (251) Grynasis pinigų srautas atspindi Sąjungos gamintojų pajėgumą patiems finansuoti savo veiklą. Grynasis pinigų srautas kito panašiai, kaip ir apyvartos grąža – 2019 m. ir 2020 m. mažėjo, o TL šiek tiek padidėjo. Apskritai nagrinėjamoju laikotarpiu pinigų srautas buvo neigiamas – jis sumažėjo 16 %.
- (252) Investicijų grąža išreiškiama investicijų grynosios buhalterinės vertės pelno procentiniu dydžiu. Investicijų grąža taip pat kito panašiai, kaip ir apyvartos grąža – 2019 m. ir 2020 m. mažėjo, o TL šiek tiek padidėjo.
- (253) Atrinkti Sąjungos gamintojai nagrinėjamoju laikotarpiu ir toliau investavo, kaip matyti iš pirmiau pateiktų investicijų duomenų. Investicijos siekė 7–12 mln. EUR per metus ir daugiausia buvo skirtos efektyvumui didinti ir esamai infrastruktūrai prižiūrėti. Sąjungos pramonė aptarnauja įvairius pirkėjus, kurių reikalavimai nuolat kinta. Sąjungos pramonė turi išlikti lanksti jos gaminamų ir rinkai siūlomų produktų asortimento bei jų kiekio atžvilgiu. Tokioms investicijoms grėsmę kelia mažėjantis pajėgumas padidinti kapitalą.
- (254) Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad kitos investicijos, skirtos pajėgumams didinti, nagrinėjamoju laikotarpiu nebuvo vykdomos taip, kaip planuota. Nors šios investicijos yra būtinos siekiant užtikrinti pramonės ilgaamžiškumą, visos atrinktos bendrovės, įskaitant tas, kurios priklauso didesnėms grupėms, tuo laikotarpiu investicijas turėjo atidėti. Dėl nepakankamo investicijų grąžos lygio taip pat kyla grėsmė Sąjungos pramonės gebėjimui padidinti kapitalą ateityje, taigi ir jos išlikimui vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu.

4.4.4. Išvada dėl žalos

- (255) Atsargų ir uždarojo naudojimo raida nagrinėjamoju laikotarpiu šiek tiek pagerėjo. Kontroliuojamosios pasiūlos apimtis padidėjo iki 2 %, o atsargų kiekis sumažėjo. Atlikus tyrimą nustatyta, kad importas dempingo kaina neturi tiesioginio poveikio uždaram naudojimui ir kad atsargos yra mažiau svarbios riebalų rūgšties pramonei, kuri daugiausia dirba pagal užsakymus. Tai reiškia, kad atliekant žalos analizę šie veiksniai nėra pagrindiniai.
- (256) Kai kurių kitų rodiklių, kaip antai pardavimo kainų, pelningumo, investicijų grąžos ir investicijų, tendencijos nagrinėjamoju laikotarpiu buvo akivaizdžiai teigiamos. Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad teigiami pardavimo kainų pokyčiai buvo susiję su žaliavų kainų, kurios tuo laikotarpiu labai padidėjo, pokyčiais. Be to, tai, kad pelningumas ir investicijų grąža šiek tiek pagerėjo nepakeitė aplinkybės, kad nagrinėjamoju laikotarpiu veiklos rezultatai buvo nepakankami Sąjungos pramonės gyvybingumui vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu užtikrinti (taip pat žr. 266–269 konstatuojamąsias dalis).
- (257) Iš tikrųjų, vertinant mažą pelningumą kartu su pardavimo kainų ir gamybos sąnaudų tendencijomis, aiškiai matyti, kad buvo vykdomas kainų smukdymas. Konkrečiai, nagrinėjamoju laikotarpiu, kai importo dempingo kaina lygis išliko aukštas, o kainos – mažos, Sąjungos pramonė negalėjo padidinti kainų tiek, kad galėtų padengti sąnaudas ir pasiekti tikslinį pelno dydį (6 %).

- (258) Nepaisant to, kad, siekiant išlaikyti efektyvumą, investicijos buvo kiek įmanoma didesnės, Sąjungos pramonė akivaizdžiai negavo pakankamai pelno, kuris būtų skatinęs investuoti į verslo plėtrą nagrinėjamoju laikotarpiu ir visų pirma – tiriamuoju laikotarpiu. Sąjungos pramonės ekonominė padėtis pablogėjo rinkoje, kurioje suvartojimas yra palyginti stabilus (suvartojimo sumažėjimas 2020 m. ir TL iš esmės buvo laikinas ir įvyko dėl COVID-19 pandemijos). Sąjungos pramonės rinkos dalis nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo 5 % – nuo 72,1 % 2018 m. iki 68,3 % TL.
- (259) Nors atliekant šį tyrimą žala daugiausia buvo susijusi su kainų ir veiklos rodikliais, kaip antai pelningumas ir pajėgumas padidinti kapitalą, sumažėjo ir nagrinėti Sąjungos pramonės apimties rodikliai. Nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo gamyba, pajėgumai, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis ir Sąjungos rinkos dalis. Be to, taip pat pastebėta, kad sumažėjo užimtumas ir našumas, ir šis sumažėjimas buvo susijęs su mažesne gamyba ir pardavimo apimtimi.

Pastabos po faktų atskleidimo

- (260) Pastabose po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė pateikė pastabų dėl tam tikrų žalos rodiklių ir padarė išvadą, kad nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos pramonei žala nebuvo padaryta. Ši nuomonė buvo parengta remiantis tuo, kad: 1) pagal 4 lentelės duomenis nuo 2020 m. iki TL padidėjo gamyba ir pajėgumai; 2) pagal 5 lentelės duomenis nuo 2020 m. iki tiriamojo laikotarpio rinkos dalis, įskaitant uždarąjį naudojimą, padidėjo; 3) pagal 7 lentelės duomenis nagrinėjamoju laikotarpiu pardavimo kainą padidėjo, o pelnas padidėjo nuo – 2,1 % 2020 m. iki 2,5 % per TL; 4) pagal 9 lentelės duomenis nagrinėjamoju laikotarpiu atsargos sumažėjo ir 5) pagal 10 lentelės duomenis pelningumas, pinigų srautas ir investicijų grąža nuo 2020 m. iki tiriamojo laikotarpio padidėjo. Indonezijos Vyriausybė taip pat teigė, kad Komisija savavališkai naudojo 6 % tikslinį pelną be jokio pagrindo ir kad Sąjungos pramonės pelno padidėjimas nuo – 2,1 % 2020 m. iki 2,5 % tiriamuoju laikotarpiu buvo didelis, precedento neturintis ir pasiektas per COVID-19 pandemiją. „Wilmar“ tvirtino, kad Komisija neteisingai išnagrinėjo 10 lentelę, tvirtindama, kad pelningumas nagrinėjamoju laikotarpiu padidėjo ir buvo didelis tiriamuoju laikotarpiu.
- (261) Komisija nesutiko su tvirtinimu, kad atitinkamais duomenimis nebuvo įrodyta materialinė žala. Kaip minėta 202 konstatuojamojoje dalyje, nors per nagrinėjamąjį laikotarpį suvartojimas sumažėjo 5 %, importo iš Indonezijos apimtis padidėjo 13 %. Tokiomis aplinkybėmis importui iš Indonezijos tenkanti rinkos dalis taip pat padidėjo. Be to, kaip paaiškinta 192 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos suvartojimas yra iš esmės pastovus⁽³⁷⁾ ir tikimasi, kad po laikino nuosmukio 2020 m. ir per TL dėl su COVID-19 pandemija susijusių veiksnių suvartojimas vėl padidės⁽³⁸⁾.
- (262) Panašiai, kalbant apie Sąjungos pramonės rinkos dalį, rinkos dalis, įskaitant uždarąjį naudojimą, iš tiesų padidėjo nuo 70,6 % iki 70,8 %. Tačiau Sąjungos pramonės pardavimo atvirojoje rinkoje rinkos dalis, kuri yra svarbus rodiklis, sumažėjo nuo 68,4 % 2020 m. iki 68,3 % tiriamuoju laikotarpiu. Per visą nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonės pardavimo atvirojoje rinkoje rinkos dalis nuolat mažėjo – nuo 72,1 % 2018 m. iki 70,8 % 2019 m., iki 68,4 % 2020 m. ir iki 68,3 % per TL. Priešingai, tuo pačiu metu importo iš Indonezijos rinkos dalis nuolat didėjo – nuo 17,1 % 2018 m. iki 19,0 % 2019 m., iki 20 % 2020 m. ir iki 20,3 % tiriamuoju laikotarpiu.
- (263) Panašiai teiginys dėl vidutinės pardavimo kainos padidėjimo turi būti vertinamas atsižvelgiant į reikšmingą žaliavų sąnaudų padidėjimą, kaip paaiškinta 256 konstatuojamojoje dalyje. Be to, kaip paaiškinta 243 konstatuojamojoje dalyje, laikotarpio pabaigos atsargos, išreikštos gamybos procentine dalimi, nagrinėjamoju laikotarpiu išliko gana stabilios, o pramonė vykdė gamybą pagal užsakymą, todėl atsargos buvo nedidelės.
- (264) Įtarime dėl 10 lentelėje pateiktų veiklos rezultatų rodiklių neatsižvelgiama į visas aplinkybes. Pavyzdžiui, pinigų srauto lygis nagrinėjamoju laikotarpiu nuo 2018 m. iki 2020 m. nuolat mažėjo ir 2020 m. tapo neigiamas. Tiriamuoju laikotarpiu pinigų srautas padidėjo ir tapo teigiamas, nes Sąjungos pramonei pavyko padidinti pelną, kaip paaiškinta 251 ir 266 konstatuojamosiose dalyse. Tačiau pinigų srautas per TL vis dar buvo gerokai mažesnis už pinigų srautą 2018 m. Apskritai pinigų srautas sumažėjo 16 %.

⁽³⁷⁾ *IHS Markit chemical economics handbook*, paskelbta 2021 m. birželio mėn.: „Žemyninė Kinija, Vakarų Europa ir Šiaurės Amerika yra pagrindinės rinkos. Dėl istorinio riebalų rūgščių vartojimo augimo jų vartojimo regionuose BVP didėjo panašiai.“ (<https://ihsmarkit.com/products/natural-fatty-acids-chemical-economics-handbook.html>).

⁽³⁸⁾ *Industry ARC Fatty Acid Market Forecast (2026–2021)*: „Be to, dėl COVID-19 epidemijos taip pat kilo kliūčių riebalų rūgščių gamybai, vartojimui, importui ir eksportui. Šie daugialypiai COVID-19 pandemijos padariniai 2020 m. dar labiau padidino riebalų rūgščių rinkos sunkumus. Tačiau dėl asmeninės priežiūros ir priežiūros namuose sektorių augimo riebalų rūgščių paklausa iki 2021 m. pabaigos turėtų padidėti.“ (<http://www.industryarc.com/Report/15848/fatty-acid-market.html>).

- (265) Dėl tikslinio pelno dydžio Komisija laikėsi nuomonės, kad tikslinga naudoti minimalų 6 % pelno dydį. Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalyje 6 % laikomas minimaliu pelningumo lygiu, kurio galima tikėtis įprastomis konkurencijos sąlygomis apskaičiuojant žalos skirtumą. Šis lygis nustatytas remiantis Sąjungos pramonės šakų ilgalaikio pelningumo duomenimis. Nebuvo pateikta jokių įrodymų, kad toks lygis būtų akivaizdžiai netinkamas nagrinėjamai pramonei (žr. 268 konstatuojamąją dalį). Todėl ši tvirtinimą būtų galima atmesti šiuo pagrindu.
- (266) Vis dėlto Komisija pažymėjo, kad Sąjungos pramonės pelnas šiek tiek viršijo rentabilumo slenkstį tik 2019 m. (1,9 %) ir per TL (2,5 %), o 2018 ir 2020 m. jis buvo neigiamas (atitinkamai – 0,5 % ir – 2,1 %). Be to, 2021 m. pasiektas teigiamas lygis, apimantis devynis tiriomojo laikotarpio mėnesius, turi būti vertinamas atsižvelgiant į didelius tiekimo grandinės sutrikimus rinkoje, kilusius dėl COVID-19 pandemijos ir darančius didelį poveikį Indonezijos eksportui į Sąjungą. Tiekti riebalų rūgštį į Sąjungą trukdė laivų vėlavimas iš Azijos, kuri lėmė krovinių laivų, tanklaivių ir darbuotojų trūkumas dėl COVID-19 ir dėl to labai padidėjusios krovinių vežimo išlaidos⁽³⁹⁾. Šie laikini trikdžiai paveikė pramonės kainas visame pasaulyje, taip pat importą iš Indonezijos, kuris nuo 2020 m. iki TL absoliučiaisiais skaičiais sumažėjo. Todėl Sąjungos pramonė paaiškino, kad ji galėjo pasinaudoti šiais konkrečiais laikiniais rinkos sutrikimais, nes Sąjungos rinkoje padidino kainas iki pelningo lygio neprarasdama savo rinkos dalies. Apskritai Sąjungos pramonės pelningumas per visą nagrinėjamąjį laikotarpį svyravo ties rentabilumo riba, importo iš Indonezijos apimtis buvo didelė, o jos rinkos dalis gerokai padidėjo – nuo 17,1 % iki 20,3 %, nepaisant šiek tiek sumažėjusio suvartojimo. Iš visų veiksmų aiškiai matyti, kad nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos pramonės pelningumui neigiamą poveikį darė importas iš Indonezijos dempingo kaina, o didžiausias pelningumas per TL buvo 2,5 %, atsižvelgiant į Indonezijos eksportuotojų tiekimo problemas, daugiausia dėl COVID-19 padarinių.
- (267) 10 lentelėje nurodytas pelningumas apskaičiuotas remiantis Sąjungos pramonės pagamintų ir Sąjungos rinkoje nesujusiams pirkėjams parduotų riebalų rūgšties produktų sąnaudomis. Nors Sąjungos pramonė paprastai gamina pagal užsakymus, ji tebeturi 9 lentelėje nurodytų nedidelių atsargų. Todėl mažomis atsargomis pasižymintioje pramonės šakoje skirtumas tarp vieneto gamybos sąnaudų ir parduotų prekių vieneto sąnaudų yra nedidelis. Vadinas, nors 2019 ir 2020 m. vidutinė Sąjungos pramonės vieneto pardavimo kaina buvo didesnė arba lygi vidutinėms vieneto gamybos sąnaudoms, Sąjungos pramonė patyrė nuostolių, kaip nurodyta 10 lentelėje.
- (268) Kalbant apie standartinį riebalų rūgšties pelno lygį įprastomis konkurencijos sąlygomis, Indonezijos Vyriausybė nepaaiškino, kodėl pramonės gautas 2,5 % pelnas per TL, kaip teigiama, buvo pakankamas. Be to, kritikuodama Komisijos taikomą teisiškai privalomą 6 % ribą, Indonezijos Vyriausybė nepagrindė, koks pelno lygis turėtų būti naudojamas ir nepaaiškino įtariamo COVID-19 pandemijos poveikio pelningumo lygiui. Komisija pažymėjo, kad byloje nėra jokių kitų įrodymų dėl ankstesnio laikotarpio riebalų rūgšties pramonės pelningumo lygio nesant importo dempingo kaina iš Indonezijos, kuriais būtų galima pagrįsti Indonezijos Vyriausybės tvirtinimą, kad 2,5 % pelningumas buvo pakankamas arba kurie paneigtų pasirinkto 6 % pelno dydžio pasirinkimą. Tačiau Komisijos išvados buvo pagrįstos viešai prieinama informacija ir nekonfidencialioje byloje pateikta informacija. Komisija pažymėjo, kad, remiantis Europos chemijos pramonės tarybos (CEFIC) parengta ataskaita dėl, be kita ko, platesnio masto Europos chemijos pramonės pelningumo 2020 m., bendrasis likutinis perteklius⁽⁴⁰⁾, išreikštas chemijos pramonės apyvartos procentine dalimi, sudaro apie 11 %. Be to, remiantis CSIMarket surinktais statistiniais duomenimis⁽⁴¹⁾, 2021 m. chemijos gamybos pramonės pelno dydis prieš mokesčius buvo apie 13 %. Be to, savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo bendrovių grupė „Greven“ nurodė, kad 2020 m. Europos chemijos pramonės EBIT (pajamų neatskaičius palūkanų ir mokesčių) dydžiai sudarė apie 7 % (išsamiau žr. 294 konstatuojamąją dalį). Taigi, remdamasi turimais įrodymais, Komisija nusprendė, kad Sąjungos pramonė per visą nagrinėjamąjį laikotarpį nepasiekė pelningumo lygio įprastomis rinkos konkurencijos sąlygomis.

⁽³⁹⁾ OFI Magazine, „Strong demand forecast for oleochemicals“, 2021 m. liepos 9 d., <https://www.ofimagazine.com/news/strong-demand-forecast-for-oleochemicals>

⁽⁴⁰⁾ Bendrasis likutinis perteklius arba pelnas apibrėžiamas kaip pridėtinė vertė atėmus personalo išlaidas. Tai perteklius, susidaręs vykdant pagrindinę veiklą po to, kai buvo kompensuotos darbo jėgos sąnaudos. Chemijos pramonės bendras likutinis perteklius sudaro 11 % apyvartos, <https://www.francechimie.fr/media/52b/the-european-chemical-industry-facts-and-figures-2020.pdf>

⁽⁴¹⁾ CSIMarket, „Chemical Manufacturing Industry Profitability“, https://csimarket.com/Industry/industry_Profitability_Ratios.php?ind=101&hist=4

- (269) Dar svarbiau tai, kad Komisija pažymėjo, kad, kaip paaiškinta 253 ir 254 konstatuojamosiose dalyse, Sąjungos pramonės investicijos nagrinėjamoju laikotarpiu buvo ribotos, daugiausia dėmesio skirta veiksmingumo didinimui ir sklandaus esamų įrenginių veikimo užtikrinimui. Sąjungos pramonė dėl neigiamo arba mažo pelningumo lygio nagrinėjamoju laikotarpiu negalėjo imtis reikiamų investicijų, kad galėtų diegti inovacijas ir pasiekti reikiamą veiksmingumą ir našumą, kad galėtų konkuruoti rinkoje. Sąjungos pramonė aptarnauja įvairius pirkėjus, kurių reikalavimai nuolat kinta. Nagrinėjamoju laikotarpiu nusidėvėjimo išlaidos sudarė tik apie 2 % gamybos sąnaudų. Jei dėl investicijų nusidėvėjimo išlaidos padidėtų iki 4 % gamybos sąnaudų, Sąjungos pramonė patirtų nuostolių net ir tuo atveju, jei ji sugebėtų išlaikyti didesnes kainas tiriamuoju laikotarpiu, o tai yra labai mažai tikėtina, atsižvelgiant į priežastis, dėl kurių šios kainos padidėjo per TL. Todėl per nagrinėjamąjį laikotarpį pramonės pasiektas pelno lygis yra nepakankamas, kad būtų galima atlikti reikiamo lygio investicijas į šį sektorių. Visi šie elementai visiškai prieštaravo Indonezijos Vyriausybės nepagrįstiems tvirtinimams dėl reikalaujamo Sąjungos pramonės pelningumo lygio.
- (270) Galiausiai Komisija pažymėjo, kad jos analizė buvo išsami ir nuodugni, nes apėmė visus ketverius metus ir visus žalos rodiklius, kurių reikalaujama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį. Be to, atlikdama analizę Komisija naudojo visus duomenis, nepriklausomai nuo to, ar pokyčiai buvo teigiami, ar neigiami. Todėl Komisija įrodė, kad jos išvada dėl materialinės žalos buvo teisiškai ir ekonomiškai pagrįsta. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.
- (271) Indonezijos Vyriausybė taip pat teigė, kad išvada dėl žalos neatitinka 2022 m. rugpjūčio 19 d. „KLK“ rašto, kuriame pateikta pastabų dėl „KLK“ ir Indonezijos eksportuojančių gamintojų konkurencijos ir „KLK“ pelningumo.
- (272) Komisija atmetė šį tvirtinimą, nes raštas pateiktas vieno Sąjungos gamintojo ir nėra išsamus žalos vertinimas. Todėl toks pareiškimas negali paneigti Komisijos išvadų dėl materialinės žalos.
- (273) Indonezijos Vyriausybė taip pat teigė, kad nors biodyzelino gamybai naudojama riebalų rūgštis nebuvo įtraukta į produkto apibrėžtąją sritį, Komisija atitinkamai nepakoregavo importo statistinių duomenų.
- (274) Komisija šį tvirtinimą atmetė ir patvirtino, kad importo statistiniai duomenys neapima iš atliekų pagamintos ir biodyzelino gamybai naudotos riebalų rūgšties importuoto kiekio.
- (275) „Wilmar“ tvirtino, kad 4 lentelėje nurodyti gamybos ir pajėgumų naudojimo pokyčiai nebuvo žalingi.
- (276) Komisija pažymėjo, kad nagrinėjamoju laikotarpiu gamyba sumažėjo 7 %, o pajėgumų naudojimas – 3 %, kaip nurodyta 4 lentelėje. „Wilmar“ neįvertino šių tendencijų pagal atitinkamas aplinkybes. Rinkoje, kurioje suvartojimas nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo 5 %, importas iš Indonezijos padidėjo 13 %, o jo rinkos dalis padidėjo nuo 17,1 % 2018 m. iki 20,3 % tiriamuoju laikotarpiu. Todėl Komisija atmetė tvirtinimus dėl gamybos ir pajėgumų naudojimo.
- (277) „Wilmar“ tvirtino, kad Komisija klaidingai teigė, jog 9 lentelėje nurodytas atsargų lygis atliekant žalos analizę buvo mažiau svarbus, ir teigė, kad mažesnės atsargos buvo ženklas, jog padidėjo pardavimas.
- (278) Komisija pažymėjo, kad per visą analizės laikotarpį pardavimo apimtis mažėjo, kaip parodyta 5 lentelėje. Be to, atsižvelgdama į žemą laikotarpio pabaigos atsargų lygį, kuris per visą laikotarpį buvo mažesnis nei 4,5 % gamybos apimties, Komisija, atlikdama bendrą žalos analizę, atsargų klausimu laikėsi tos pačios nuomonės.
- (279) „Wilmar“ tvirtino, kad 10 lentelėje nurodyti investicijų ir investicijų grąžos pokyčiai nebuvo žalingi.
- (280) Kalbant apie investicijas, tvirtinimas buvo išnagrinėtas 269 konstatuojamojoje dalyje. Investicijų grąža – viso tiriamojo produkto pelno vertė, padalyta iš viso ilgalaikio turto, naudoto tiriamajam produktui gaminti, vertės. Nagrinėjamoju laikotarpiu viso ilgalaikio turto vertė buvo gana stabili. Todėl investicijų grąžos tendencija atitinka pelningumo tendenciją. Tai reiškia, kad 2018–2020 m. investicijų grąža sumažėjo. Tiriamuoju laikotarpiu investicijų grąža padidėjo, nes, palyginti su ankstesniais metais, padidėjo Sąjungos pramonės pelningumas. Tačiau, kaip

paaiškinta 266 konstatuojamojoje dalyje, pelningumas tiriamuoju laikotarpiu padidėjo tik laikinai. Todėl Komisija nepakeitė savo išvados, kad investicijų lygis buvo nepakankamas Sąjungos pramonės išlikimui ateityje (žr. 253, 254 ir 269 konstatuojamąsias dalis), todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

- (281) Savo pastabose po galutinio faktų atskleidimo bendrovių grupė „Musim Mas“ tvirtino, kad per TL Sąjungos pramonei nebuvo padaryta jokios žalos. Iš tiesų ši grupė paprašė Komisijos atliekant žalos analizę daugiausia dėmesio skirti tiriamajam laikotarpiui, teigdama, kad tais metais buvo teigiamų pokyčių gamybos, gamybos pajėgumų, rinkos dalies, vidutinių kainų, investicijų grąžos, pinigų srauto, pelningumo ir atsargų srityse. Visų pirma bendrovių grupė „Musim Mas“ nurodė, kad tiriamuoju laikotarpiu pelningumas buvo didžiausias (2,5 %).
- (282) Komisija turi atlikti žalos vertinimą per visą nagrinėjamąjį laikotarpį, o ne tik per tiriamąjį laikotarpį. Bendrovių grupės „Musim Mas“ pasiūlyta metodika, kaip ir pirmiau pateiktas Indonezijos Vyriausybės ir „Wilmar“ vertinimas, neatspindėtų išsamios ir tikslios Sąjungos pramonės patirtos žalos analizės, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 3 straipsnyje. Nedidelį gamybos apimtys padidėjimą (1,2 %), gamybos pajėgumų padidėjimą (1,9 %) ir atsargų sumažėjimą lėmė laikinas pelningumo padidėjimas, kaip paaiškinta 266 konstatuojamojoje dalyje. Pinigų srautas ir investicijų grąža atitiko pelningumo raidą. Sąjungos pramonės rinkos dalis atvirojoje rinkoje per TL, palyginti su 2020 m., sumažėjo nuo 68,4 % iki 68,3 %. Sąjungos pramonės pardavimo kaina padidėjo atsižvelgiant į padidėjusias vieneto gamybos sąnaudas dėl padidėjusių žaliavų kainų, o tai buvo įmanoma dėl laikinų tiekimo sutrikimų ir COVID-19 pandemijos poveikio, visų pirma per TL. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (283) Bendrovių grupė „Musim Mas“ taip pat suabejojo Indonezijos importo priverstinio kainų mažinimo skaičiavimais (kurį bendrovių grupė „Musim Mas“ klaidingai minėjo kaip priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis), tvirtindama, kad faktų atskleidimo dokumentas dėl vidutinių vieneto verčių 3 ir 7 lentelėse rodo daug mažesnę poveikį Sąjungos pramonės kainoms, t. y. nuo 4 % sumažinimo 2018 m. iki nedidelio 7 % priverstinio kainų mažinimo per TL.
- (284) Šis eksportuojantis gamintojas padarė išvadą dėl priverstinio kainų mažinimo, remdamasis tiesioginiu Indonezijos gamintojų vidutinės importo į Sąjungą kainos palyginimu su vidutine Sąjungos pramonės kaina, neatsižvelgdamas į tai, kad visi eksportuotojai ir visi Sąjungos gamintojai turi produktų asortimentą, kuris gali labai skirtis. Kad priverstinio kainų mažinimo skirtumai būtų patikimesni, palyginamų rūšių produktų kainas reikėtų lyginti eksportuojančių gamintojų lygmeniu, jei yra duomenų rinkinys. Eksportuotojas teigia, kad per TL kainos buvo priverstinai mažinamos vidutiniškai 7 %, o palyginus produkto rūšis nustatyta, kad priverstinio kainų mažinimo skirtumas buvo didesnis nei 20 %. Eksportuotojo pastabos dėl priverstinio kainų mažinimo skirtumų buvo atmestos.
- (285) Savo pastabose po galutinio faktų atskleidimo CUTFA pritarė Komisijos išvadoms dėl žalos ir pažymėjo, kad pardavimo kainų, priverstinio kainų mažinimo, priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis, kainų smukimo, vieneto sąnaudų ir veiklos rodiklių, pvz., apyvartos grąžos, analizė parodė, kad Sąjungos pramonė nagrinėjamoju laikotarpiu patyrė žalą. CUTFA taip pat atkreipė dėmesį į Komisijos atliktą tokių apimtys rodiklių kaip gamyba, pajėgumai, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis ir rinkos dalis analizę, iš kurios matyti, kad Sąjungos pramonė patyrė žalą ir apimtys rodiklių atžvilgiu. Be to, CUTFA patvirtino, kad dėl nedidelio pelningumo padidėjimo per TL pramonės padėtis Sąjungos rinkoje netapo tvari ir konkurencinga.
- (286) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje.

5. PRIEŽASTINIS RYŠYS

- (287) Remdamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalimi Komisija nagrinėjo, ar dėl importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala. Remdamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalimi Komisija taip pat nagrinėjo, ar kiti žinomi veiksniai galėjo tuo pat metu daryti žalą Sąjungos pramonei. Komisija užtikrino, kad žala, kuri galėjo būti padaryta dėl tų kitų veiksnių, nebūtų priskirta importui iš nagrinėjamąsios šalies dempingo kaina. Šie veiksniai yra: importas iš kitų šaltinių nei Indonezija, Sąjungos pramonės eksporto rezultatai, uždarojo naudojimo pokyčiai, suvartojimo pokyčiai, su žaliavomis susijusios problemos ir įtariamas Sąjungos pramonės veiklos neefektyvumas.

5.1. Importo dempingo kainomis poveikis

- (288) Kaip parodyta 2 lentelėje, importo dempingo kaina iš Indonezijos apimtis padidėjo nuo maždaug 203 000 tonų 2018 m. iki maždaug 228 000 tonų tiriamuoju laikotarpiu, t. y. 13 %. Kalbant apie rinkos dalį, tuo pačiu laikotarpiu ji padidėjo nuo 17,1 % iki 20,3 %, t. y. 19 %. Šie duomenys sutapo su 10 % sumažėjusiu Sąjungos pramonės pardavimo atvirojoje rinkoje ir rinkos dalies sumažėjimu nuo 72,1 % iki 68,3 %, t. y. 5 %. Pardavimas mažesnėje uždarojoje rinkoje tuo laikotarpiu buvo stabilus. Atlikus tyrimą nustatyta, kad importo dempingo kaina apimtis ir rinkos dalis kasmet taip pat nuolat didėjo. Vertinant absoliučiaisiais skaičiais, dėl problemų, susijusių su COVID-19 pandemija, importo apimtis 2020 m. ir TL nebedidėjo taip pat, kaip 2019 m. Vis dėlto, nepaisant to, kad nagrinėjamoju laikotarpiu suvartojimas sumažėjo 5 %, akivaizdu, kad padėtis rinkoje pagerėjo daugiausia dėl importo iš Indonezijos, nors eksportuotojai ir patyrė tiekimo sunkumų, kaip nurodyta 202 konstatuojamojoje dalyje.
- (289) Kaip paaiškinta 210 konstatuojamojoje dalyje, dėl importo iš Indonezijos Sąjungos pramonės kainos buvo smukdomos jau nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje. Be to, dėl didelių žaliavų sąnaudų svyravimų visame pasaulyje, Sąjungos gamintojai negalėjo koreguoti savo kainų taip, kad galėtų pasiekti pagrįstą pelno dydį arba apskritai dirbti pelningai.
- (290) Importo iš Indonezijos skverbtis nagrinėjamoju laikotarpiu buvo įmanoma, nes tiriamasis produktas yra biržos prekė, kurios kaina pirkėjams priimant sprendimus yra labai svarbi. Šių dviejų veiksnių priežastinį ryšį patvirtina tai, kad sutapo Sąjungos pramonės ekonominės padėties pablogėjimo ir didelio importo dempingo kaina iš Indonezijos, dėl kurio buvo priverstinai mažinamos Sąjungos pramonės kainos ir mažinamas ES rinkos kainų lygis, laikotarpiai.
- (291) Galiausiai, kaip paaiškinta pirmiau, tiriamuoju laikotarpiu spaudimas Sąjungos pramonei buvo laikinai sumažėjęs dėl tiekimo problemų, kurių patyrė eksportuojantys gamintojai. Dėl šių aplinkybių Sąjungos pramonė galėjo padidinti kainas ir gauti šiek tiek pelno, tačiau jo nepakako pasiekti tinkamą pelno lygį įprastomis konkurencijos sąlygomis.
- (292) Be to, Komisija nustatė, kad 2018–2020 m., kai suvartojimas atvirojoje rinkoje sumažėjo 3 %, importas iš Indonezijos padidėjo 14 %, o kainos sumažėjo 12 %. Tuo pačiu laikotarpiu Sąjungos pramonės pardavimo apimtis sumažėjo 8 %, o kainos – 2 %. Dėl to buvo patirta finansinių nuostolių, kurie taip pat turėjo įtakos Sąjungos pramonės finansinei padėčiai tiriamuoju laikotarpiu, kai buvo toliau daromas importo dempingo kaina spaudimas kainoms.
- (293) Savo pastabose po galutinio faktų atskleidimo CUTFA pritarė Komisijos atliktai priežastinio ryšio analizei atsižvelgiant į pirmiau nustatytus žalos rodiklius ir kainų palyginimą bei importo iš Indonezijos apimtį, rinkos dalį ir kainas. CUTFA nurodė, kad dėl importo iš Indonezijos daromo spaudimo kainoms buvo užkirstas kelias tinkamam kainų padidėjimui, kurio reikėjo dėl padidėjusių žaliavų kainų. Be to, CUTFA paminėjo, kad importo iš Indonezijos padidėjimas prisidėjo prie patirtos žalos.
- (294) Po galutinio faktų atskleidimo pateiktose pastabose bendrovių grupė „Greven“ pateikė pastabų dėl Sąjungos pramonės pelningumo ir teigė, kad ji atitiko bendrą Europos chemijos pramonės tendenciją nagrinėjamoju laikotarpiu. Šiam argumentui pagrįsti grupė „Greven“ pateikė diagramą, kurioje nurodytas Europos chemijos pramonės EBIT (pajamų neatskaičius palūkanų ir mokesčių) dydis sumažėjo 33,9 % arba 3,4 procentinio punkto nuo 10,4 % 2018 m. iki 7,0 % 2020 m. Atsižvelgdama į šią informaciją, bendrovių grupė „Greven“ padarė išvadą, kad Sąjungos pramonės pelningumas turi būti laikomas atitinkančiu Europos chemijos pramonės vidurkiui, todėl jis buvo nereikšmingas ir galėjo būti siejamas su kitais veiksniais nei importas dempingo kaina iš Indonezijos.
- (295) Komisija pažymėjo, kad bendrovių grupė „Greven“ naudojo 2018–2020 m. laikotarpio palyginimą. Atsižvelgiant į tai, kad faktinis Sąjungos pramonės pelningumas 2018 m. buvo 1,9 %, 33,9 % sumažėjimas reikštų sumažėjimą iki 1,26 % 2020 m. Sąjungos pramonės pelningumas 2020 m. sumažėjo iki neigiamo lygio (– 2,1 %). Toks nuosmukis negali būti laikomas nereikšmingu ar net artimu (platesnio masto) Europos chemijos pramonės pelningumo tendencijai. Dar svarbiau tai, kad bendrovių grupės „Greven“ tvirtinimai grindžiami pelningumo tendencijomis, susijusiomis su santykiniais pelningumo pokyčiais, visiškai neatsižvelgiant į faktinį ir absoliutų chemijos pramonės pelningumo lygį. Be to, sumažėjimas procentiniais punktais nuo 10,4 % iki 7,0 % neturi tokio paties poveikio bendrovės, kurios pelnas sumažėjo nuo 1,9 % iki – 1,5 %, veiklai. Pirmuoju scenarijumi bendrovė

tiesiog gavo mažesnę pelną, o antruoju atveju bendrovė tapo nuostolinga, o tai kelia grėsmę jos ateičiai. Neginčijama, kad šie neigiami arba maži absoliutūs riebalų rūgšties pramonės pelningumo lygiai yra mažesni už normalų Europos chemijos pramonės pelno vidurkį. Kaip paaiškinta 266 ir 269 konstatuojamosiose dalyse, neigiamo arba labai mažo pelningumo lygio nagrinėjamoju laikotarpiu nepakako, kad Sąjungos pramonė galėtų tęsti savo verslo veiklą įprastomis sąlygomis, nes jos negalėjo padidinti kainų iki būtino lygio, kad absorbuotų padidėjusias žaliavų sąnaudas ir gautų įprastą pelną. Pramonė taip pat negalėjo daryti poveikio investicijoms, kurios būtinos siekiant diegti inovacijas ir patenkinti klientų paklausą konkreitiems produktams (žr. 253, 254 ir 269 konstatuojamąsias dalis). Bendrovių grupė „Greven“ neįrodė, kaip toks neigiamas arba mažas riebalų rūgščių pramonės pelningumo lygis absoliučiais skaičiais galėtų būti pateisinamas įprastomis konkurencijos sąlygomis, taip pat neįrodė, kurie konkretūs veiksniai, išskyrus importą dempingo kaina iš Indonezijos, turėjo įtakos Sąjungos pramonės pelningumui, išskyrus bendro pobūdžio nuorodą į chemijos pramonės pelningumo tendencijas. Remdamasi visais šiais elementais Komisija padarė išvadą, kad teiginys, jog mažas pelningumas buvo susijęs su kitais veiksniais, nesusijusiais su riebalų rūgšties importu dempingo kaina iš Indonezijos, yra ne tik nepagrįstas, bet ir iš esmės neturi pagrindo, kaip matyti iš pirmiau pateiktų argumentų, todėl jį reikia atmesti.

- (296) „Wilmar“ tvirtino, kad importo iš Indonezijos augimas neturėjo poveikio Sąjungos pramonės pardavimo apimčiai. Visų pirma, „Wilmar“ tvirtino, kad 2 lentelėje nenurodytas reikšmingas importo padidėjimas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje. „Wilmar“ tvirtino, kad importas iš Indonezijos buvo stabilus, išskyrus 2019 m., kai jis padidėjo 25 384 tonomis, o tai buvo nereikšminga, palyginti su bendru 1 295 034 tonų suvartojimu. Nuo to laiko importo apimtis išliko palyginti stabili, 2020 m. padidėjo 1 %, o tiriamuoju laikotarpiu sumažėjo 1 %, o tai, pasak „Wilmar“, atitiko standartinius rinkos svyravimus. Be to, „Wilmar“ tvirtino, kad bendras importo augimas nagrinėjamoju laikotarpiu buvo 13 % ir vyko tik 2019 m., t. y. nepaisant įtariamo dempingo, importo augimas vėlesniais metais nedidėjo. Palyginimui, 2018–2020 m. importas iš Malaizijos nuolat augo. „Wilmar“ tvirtino, kad 2019 m. padidėjęs importas neturėjo poveikio Sąjungos pramonės pardavimui tais pačiais metais absoliučiais skaičiais. Be to, „Wilmar“ tvirtino, kad Sąjungos pramonės pardavimas labai sumažėjo 2020 m. ir tiriamuoju laikotarpiu, kai importas iš Indonezijos nepadidėjo. „Wilmar“ pridūrė, kad importo iš Indonezijos rinkos dalis 2019 m. padidėjo 1,9 %, o 2020 m. – dar 1 %. Bendras padidėjimas nuo 2018 m. iki tiriamąjo laikotarpio buvo 3,2 %. Toks padidėjimas įvyko 2020 m. ir tiriamuoju laikotarpiu, kai dėl COVID, ekonomikos sulėtėjimo ir nuosmukio konkrečiose pramonės šakose (pvz., automobilių pramonėje) Sąjungos suvartojimas sumažėjo.
- (297) Komisija pažymėjo, kad nagrinėjamoju laikotarpiu importas iš Indonezijos padidėjo 13 %, o jo rinkos dalis – 19 %. Be to, 2018–2019 m. gana stabilioje rinkoje, kai suvartojimas padidėjo 1 %, importas iš Indonezijos padidėjo 13 %, o Sąjungos pramonės pardavimas beveik nepakito. Dėl to Indonezijos importui tenkanti rinkos dalis padidėjo nuo 17,1 % iki 19,0 %, o Sąjungos pramonės rinkos dalis sumažėjo nuo 72,1 % iki 70,8 %. Nors absoliučiais skaičiais Sąjungos pramonės pardavimas 2018–2019 m. nesumažėjo, Sąjungos pramonė prarado rinkos dalį ir 2019 ir 2020 m. negalėjo išlaikyti pelningo lygio kainų. Vadinas, importo iš Indonezijos padidėjimas, priešingai, nei tvirtino „Wilmar“, šiuo laikotarpiu turėjo įtakos Sąjungos pramonei, nes Sąjungos pramonė prarado rinkos dalį ir tapo nuostolinga.
- (298) 2019–2020 m. rinkoje, kurioje suvartojimas sumažėjo (4 %), importo iš Indonezijos apimtis toliau didėjo, bet mažiau – 1,4 % ir užėmė papildomą 1 procentinio punkto rinkos dalį. Kita vertus, Sąjungos pramonė prarado dar didesnę rinkos dalį, t. y. 2,4 procentinio punkto, tačiau turėjo dar labiau sumažinti savo kainas, kad neprarastų didesnės rinkos dalies ir todėl patyrė didesnių nuostolių, palyginti su 2019 m., t. y. – 2,1 %. Todėl 2019–2020 m. Indonezijos eksporto rinkos dalis toliau didėjo, o Sąjungos pramonė prarado daugiau rinkos dalies ir patyrė didesnių nuostolių nei 2019 m.
- (299) Komisija taip pat pažymėjo, kad nuo nagrinėjamojo laikotarpio pradžios importui iš Indonezijos teko didelė rinkos dalis, t. y. 17,1 %. Todėl nestebina tai, kad laikotarpiu, kai suvartojimas šiek tiek sumažėjo, importas iš Indonezijos nuo 2019 m. nepadidėjo taip smarkiai, kaip 2018–2019 m. Sąjungos pramonė nusprendė išlaikyti savo rinkos dalį ir patyrė nuostolių dėl importo iš Indonezijos daromo spaudimo kainoms. Jei Sąjungos pramonė

būtų nusprendusi išlaikyti didesnes kainas ir aukoti didesnę rinkos dalį, Indonezijos riebalų rūgšties eksportuotojai būtų dar labiau padidinę savo eksportą ir išitvirtinę kaip pagrindinių Sąjungos pirkėjų tiekėjai. Todėl lėtesnį importo iš Indonezijos didėjimą 2019–2020 m., palyginti su 2018–2019 m., reikia vertinti atsižvelgiant į Sąjungos pramonės atsaką siekiant apsaugoti savo rinkos dalį.

- (300) Nuo 2020 m. iki tiriamojo laikotarpio Sąjungos rinka pasikeitė dėl COVID-19 pandemijos. Suvartojimas sumažėjo 2,5 %, importo iš Indonezijos apimtis sumažėjo 2,3 %, o Sąjungos pramonės pardavimas taip pat sumažėjo 2,6 %. Šiuo laikotarpiu dėl COVID-19 pandemijos, kuri sutrikdė tiekimo grandines ir padidino kainas visame pasaulyje, kaip paaiškinta 266 konstatuojamojoje dalyje, importui iš Indonezijos tenkanti rinkos dalis netgi padidėjo 0,3 procentinio punkto, o Sąjungos pramonės dalis sumažėjo 0,1 procentinio punkto. Nesant tiekimo grandinės problemų, tikėtina, kad importas iš Indonezijos būtų dar labiau padidėjęs. Primenama, kad, kaip nurodyta 259 konstatuojamojoje dalyje, žala šiuo atveju daugiausia susijusi su poveikiu kainoms, nors taip pat nustatyta, kad daroma žala apimčiai. Tai patvirtina tyrimo metu nustatytas didelis priverstinis kainų mažinimas ir kainų smukdymas, kaip išsamiai aprašyta 209 ir 210 konstatuojamosiose dalyse, taip pat Indonezijos importo lygio ir rinkos dalies pokytis nagrinėjamoju laikotarpiu. Todėl tvirtinimas, kad importo iš Indonezijos augimas neturėjo poveikio Sąjungos pramonės pardavimo apimčiai buvo atmestas.
- (301) „Wilmar“ taip pat teigė, kad kainų pokyčiai dėl importo iš Indonezijos nedarė poveikio Sąjungos pramonei. „Wilmar“ kaip įrodymą naudojo 3 ir 7 lentelėse pateiktą informaciją apie vidutines kainas ir Sąjungos pramonės kainų padidėjimą. Ji taip pat teigė, kad importas iš Indonezijos nekonkuravo su Sąjungos pramonės importu, todėl negalėjo daryti spaudimo kainoms. Be to, „Wilmar“ tvirtino, kad Komisija, darydama išvadas dėl kainos, rėmėsi tik „ištisinių“ palyginimu (t. y. kainų palyginimu nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos).
- (302) Kalbant apie importo iš Indonezijos kainas, Komisija importo iš Indonezijos apimtį ir kainas nustatė pagal 195 ir 199 konstatuojamosiose dalyse nurodytą metodiką. Nors ši metodika yra labai tiksli importo apimtį atžvilgiu, kiek tai susiję su kainomis, Komisija, gavusi šalių pastabas, mano, kad 3 lentelėje nurodytas kainas būtina palyginti su „Wilmar“ nurodytomis eksporto kainomis, ypač 2018 m. „Wilmar“ eksportavo didžiąją dalį viso importo iš Indonezijos į Sąjungos rinką, todėl jos eksporto kaina yra pagrįstas 2018 m. importo kainos lyginamasis dydis. Vidutinė „Wilmar“ vieneto eksporto kaina 2018 m. buvo mažesnė nei 3 lentelėje nurodyta importo kaina ir mažesnė už 7 lentelėje nurodytą Sąjungos pramonės vieneto pardavimo kainą.
- (303) Be to, reikia priminti, kad Komisijos atlikta kainų tendencijų ir kainų smukimo analizė šiuo atveju parodė, kad taip pat reikia atsižvelgti į žaliavų kainų padidėjimą. Todėl atlikdama analizę Komisija atsižvelgė į Sąjungos pramonės vieneto sąnaudas, pelningumą ir Sąjungos pramonės kainas, taip pat į importo iš Indonezijos kainas. Kainų padidėjimas, kurį Sąjungos pramonei pavyko pasiekti per TL, buvo tik pakankamas, kad būtų galima kompensuoti gamybos sąnaudų padidėjimą dėl padidėjusių pramonės žaliavų kainų. Be to, pramonei pavyko padidinti kainas per TL vien dėl Indonezijos eksportuotojų patirtų tiekimo grandinės problemų, susijusių su COVID-19, kaip paaiškinta 266 konstatuojamojoje dalyje. Kaip nurodė atrinkti Sąjungos gamintojai, nesant laikinos padėties rinkoje, susidariusios dėl COVID-19 pandemijos poveikio, pramonė nebūtų galėjusi padidinti kainų per TL taip, kad atitiktų didesnes gamybos sąnaudas, o patirta žala būtų buvusi dar didesnė. Be to, tai, kad Indonezijos eksportuojantys gamintojai, nepaisydami šių tiekimo grandinės problemų, sugebėjo išlaikyti eksportą ir padidinti savo rinkos dalį per TL, taip pat rodo, kad žalingas jų importo dempingo kaina poveikis gali ir greičiausiai toliau darys žalą Sąjungos pramonei.
- (304) Be to, buvo atlikta priverstinio kainų mažinimo analizė tiriamuoju laikotarpiu pagal kiekvieną rūšį. Tai parodė, kad Sąjungos pramonės ir importo iš Indonezijos konkurencija buvo didelė, o dauguma importuojamų produktų rūšių konkuravo su tų pačių rūšių produktais, kuriuos parduoda Sąjungos pramonė. Taip pat atsižvelgiant į tai, kad riebalų rūgštys yra daugiausia pagal kainą parduodamos prekės, laikyta, kad spaudimas kainoms Sąjungos

rinkoje buvo labai didelis. Tai, kad nagrinėjamoju laikotarpiu kainos didėjo, nes padidėjo žaliavų sąnaudos, nėra sveikos pramonės požymis, jei, kaip šiuo atveju, šios padidėjusios kainos yra tokio lygio, kad paprasčiausiai padengtų sąnaudas ir nepasiektų būtino pelno lygio. Tai įrodo faktas, kad nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos pramonės augimas ir pardavimas nekito dėl netinkamų kainų, todėl pelningumo lygis buvo nepakankamas. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

- (305) „Wilmar“ taip pat teigė, kad pinigų srauto raida nebuvo žalinga, ir teigė, kad pinigų srauto problemos kilo dėl to, kad Sąjungos pramonės pirkėjai vėluoja apmokėti sąskaitas faktūras arba dėl didelių investicinių projektų.
- (306) Šie teiginiai yra nepagrįsti ir spekuliaciniai. Nebuvo pateikta jokių šių teiginių pagrindžiančių įrodymų. Priešingai, mažas ir mažėjantis pinigų srautas pramonėje atitinka apyvertos grąžą ir kitus rodiklius, kuriuos iš esmės lėmė mažos pardavimo kainos ir mažas pelningumas. Todėl Komisija šiuos teiginius atmetė.
- (307) „Wilmar“ taip pat teigė, kad užimtumo ir našumo raida nebuvo susijusi su importo iš Indonezijos apimties tendencijomis.
- (308) Pirma, reikėtų pažymėti, kad ne visi žalos rodikliai turi būti tiesiogiai susiję su importu iš Indonezijos, kad būtų galima bendrai nustatyti materialinę žalą pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnį. Be to, nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo tiek užimtumo lygis, tiek našumas, todėl Komisija tinkamai atsižvelgė į šiuos veiksnius skirsnyje „Išvada dėl žalos“. Tačiau, kaip nurodyta 259 konstatuojamojoje dalyje, importas dempingo kaina padarė neigiamą poveikį kainoms Sąjungos pramonei, kuri patyrė materialinę žalą, nes negalėjo padidinti savo kainų iki tokio lygio, kad būtų galima gauti pagrįstą pelną. Todėl Komisija atmetė tvirtinimus dėl užimtumo ir našumo.
- (309) „Wilmar“ taip pat palygino Sąjungos rinkos kainas su Sąjungos pramonės eksporto kainomis nagrinėjamoju laikotarpiu ir teigė, kad jos buvo labai panašios. Darydama prielaidą, kad Sąjungos pramonės eksporto kainos buvo nustatytos pagal pasaulines rinkos kainas, „Wilmar“ padarė išvadą, kad Sąjungos pramonės kainos nebuvo smukdomos dėl importo iš Indonezijos, o buvo nustatytos pagal pasaulinį kainų lygį.
- (310) Komisija pažymėjo, kad prielaida, jog Sąjungos pramonės eksporto kainos buvo nustatytos pagal pasaulinį kainų lygį, nebuvo nei paaiškinta, nei pagrįsta. Komisija tiesiogiai palygino Sąjungos pramonės pardavimo kainas ir „Wilmar“ pardavimo eksportui kainas pagal PKN ir nustatė, kad dėl „Wilmar“ kainų buvo gerokai priverstinai mažinamos Sąjungos pramonės kainos. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.
- (311) Pastabose po galutinio faktų atskleidimo bendrovių grupė „Musim Mas“ pateikė pastabų ir importo iš Indonezijos apimties bei vidutinių kainų analizę ir palygino jas su Sąjungos pramonės vidutinėmis kainomis ir pelningumu, kad įrodytų, jog importas iš Indonezijos nebuvo Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastis.
- (312) Tačiau, kadangi palyginimai ir išvados grindžiami vidutinėmis kainomis, jie yra ne tokie tikslūs kaip nustatyti faktai, kurie nustatyti remiantis konkrečiais priverstinio kainų mažinimo skaičiavimais, kurie rodo aiškų spaudimą kainoms. Be to, pastaboje, kad pelningumas tiriamuoju laikotarpiu buvo didžiausias, neatsižvelgiama į tai, kad net šiais konkrečiais metais pelningumas buvo per mažas pramonės gyvybingumui užtikrinti, kaip paaiškinta 266 ir 269 konstatuojamosiose dalyse. Priešingai, nei teigia ši šalis, šios aplinkybės tiksliai parodo Indonezijos eksporto dempingo kaina ir ES pramonės patirtos žalos priežastinį ryšį. Iš tiesų, dėl nedidelio Sąjungos pramonės atsigaavimo, kurį lėmė šis laikinas tiekimo iš Indonezijos trūkumas ir į Sąjungos rinką patenkančio Indonezijos eksporto neužtikrintumas, naudotojai pirko riebalų rūgštį iš Sąjungos gamintojų, o ne iš Indonezijos eksportuotojų, kaip paaiškinta 266 konstatuojamojoje dalyje. Todėl šios pastabos buvo atmetos.
- (313) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad importas dempingo kaina iš Indonezijos Sąjungos pramonei padarė materialinę žalą.

5.2. **Kitų veiksmų poveikis**5.2.1. *Importas iš trečiųjų šalių*

- (314) Importo iš kitų trečiųjų šalių apimtys raida nagrinėjamoju laikotarpiu, taikant 195 konstatuojamojoje dalyje nurodytą skaičiavimo metodiką:

11 lentelė

Importas iš trečiųjų šalių

Šalis		2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Malaizija	Apimtis (tonomis)	88 322	90 583	95 453	88 183
	<i>Indeksas</i>	100	103	108	100
	Rinkos dalis (%)	7,5	7,5	8,3	7,8
	<i>Indeksas</i>	100	101	111	105
	Vidutinė kaina	1 110	849	925	1 161
	<i>Indeksas</i>	100	76	83	105
Kitos trečiosios šalys	Apimtis (tonomis)	39 435	32 899	38 092	40 064
	<i>Indeksas</i>	100	83	97	102
	Rinkos dalis (%)	3,3	2,7	3,3	3,6
	<i>Indeksas</i>	100	82	99	107
	Vidutinė kaina	1 331	1 522	1 329	1 443
	<i>Indeksas</i>	100	114	100	108
Iš viso iš visų trečiųjų šalių, išskyrus Indoneziją	Apimtis (tonomis)	127 757	123 482	133 545	128 247
	<i>Indeksas</i>	100	97	105	100
	Rinkos dalis (%)	10,8	10,3	11,6	11,4
	<i>Indeksas</i>	100	95	107	106
	Vidutinė kaina	1 178	1 028	1 040	1 249
	<i>Indeksas</i>	100	87	88	106

Šaltinis: Eurostatas.

- (315) Importo iš Malaizijos apimtis nagrinėjamoju laikotarpiu buvo palyginti stabili. Kalbant apie apimtį, TL ji buvo panaši, kaip ir 2018 m. – apie 88 000 tonų. Šio importo rinkos dalis nagrinėjamoju laikotarpiu siekė 7,5–8,3 %, nors apskritai dėl sumažėjusio suvartojimo rinkos dalis padidėjo 5 %.
- (316) Iš Malaizijos į Sąjungos rinką daugiausia buvo importuojama pagal KN kodus 3823 11 00, 3823 12 00 ir 3823 19 10. Šie kodai taip pat buvo pagrindiniai importo iš Indonezijos kodai. Iš turimos informacijos matyti,

kad iš šių dviejų šalių importuojamų produktų asortimentas nagrinėjamoju laikotarpiu išliko stabilus. Vidutinės importo iš Malaizijos kainos buvo nuolat didesnės nei Indonezijos (kiekvienais metais daugiau nei 10 %) ir Sąjungos pramonės kainos.

- (317) Nagrinėjamoju laikotarpiu importo iš kitų trečiųjų šalių apimtis padidėjo 2 %. Visu šiuo laikotarpiu šis importas išliko stabilus – apie 40 000 tonų ir kartu siekė mažiau nei 4 % rinkos dalies.
- (318) Iš kitų šalių taip pat daugiausia buvo importuojama pagal KN kodus 3823 11 00, 3823 12 00 ir 3823 19 10, o tai rodo, kad produktų asortimentas buvo panašus. Vidutinės importo iš šių kitų trečiųjų šalių kainos buvo nuolat didesnės už Indonezijos ir Sąjungos pramonės kainas.
- (319) Bendrovė „Wilmar“ tvirtino, kad Sąjungos gamintojams buvo daroma žala dėl importo iš Argentinos kainų.
- (320) Tačiau atsižvelgiant į tai, kad tokio importo apimtis buvo nereikšminga ir TL siekė tik apie 4 000 tonų ir 0,4 % rinkos dalies, šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (321) Todėl Komisija padarė išvadą, kad dėl importo iš trečiųjų šalių materialinė žala Sąjungos pramonei nebuvo padaryta ir priežastinis ryšys su importu iš Indonezijos taip pat nesumažėjo.

5.2.2. Sąjungos pramonės eksporto rezultatai

- (322) Sąjungos gamintojų eksporto apimties raida nagrinėjamoju laikotarpiu parodyta 12 lentelėje. Šis skaičius apskaičiuotas naudojant atrinktų Sąjungos gamintojų eksporto vertę ir ekstrapoliuojant šį skaičių taip, kad jis atspindėtų visą Sąjungos pramonę ⁽⁴²⁾.

12 lentelė

Atrinktų Sąjungos gamintojų eksportas

	2018 m.	2019 m.	2020 m.	Tiriamasis laikotarpis
Eksporto apimtis (tonomis)	91 577	82 260	79 319	86 173
<i>Indeksas</i>	100	90	87	94
Vidutinė kaina nesusijusioms šalims (EUR/t)	929	804	857	1 105
<i>Indeksas</i>	100	87	92	119

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

- (323) Nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos pramonės eksporto apimtis sumažėjo 6 %. Šio eksporto pardavimo kainos tuo pačiu laikotarpiu padidėjo 19 %, atsižvelgiant į tai, kad toms kainoms įtakos turėjo ir 7 lentelėje parodyti sąnaudų pokyčiai.
- (324) Atsižvelgiant į tai, kad eksporto apimtis siekė tik apie 10 % Sąjungos pardavimo apimties ir kad pardavimo apimties ir kainų tendencijos buvo panašios į Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje apimties tendencijas, akivaizdu, kad Sąjungos pramonės eksporto rezultatai nėra pagrindinis bendro Sąjungos pramonės ekonominės padėties vertinimo elementas.
- (325) Todėl Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonės eksporto rezultatai nepadarė materialinės žalos Sąjungos pramonei ir dėl jų priežastinis ryšys su importu iš Indonezijos taip pat negalėjo sumažėti.

5.2.3. Suvartojimas

- (326) Kaip parodyta 1 lentelėje, suvartojimas Sąjungos atvirojoje rinkoje nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo 5 %. Jeigu atsižvelgiama ir į uždarąjį naudojimą, bendra Sąjungos rinka taip pat sumažėjo 5 %. Atlikus tyrimą nustatyta, kad suvartojimas sumažėjo daugiausia dėl veiksnių, susijusių su COVID-19 pandemija ir jos poveikiu Sąjungos naudotojų sektoriams, kaip antai namų priežiūros produktų, kaip nurodyta 191 konstatuojamojoje dalyje.
- (327) Bendrovės „Wilmar“ ir „P&G“ teigė, kad suvartojimas sumažėjo iš dalies dėl pokyčių automobilių sektoriuje COVID-19 pandemijos metu. Bendrovės taip pat tvirtino, kad priimti teisės aktai, susiję su didžiausia leidžiama 3-monochlorpropandiolio (3-MCPD) koncentracija, taip pat turėjo įtakos pardavimui maisto sektoriuje.

⁽⁴²⁾ Atrinktiems Sąjungos gamintojams tenka apie 60 % Sąjungos gamybos ir pardavimo.

- (328) Komisija nustatė, kad Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos priežastimi negalėjo būti laikinas suvartojimo sumažėjimas COVID-19 pandemijos metu. Pokyčiai automobilių ir maisto sektoriuose neturėjo didelės įtakos bendrai suvartojimo, kuris sumažėjo ne daugiau kaip 5 %, raidai. Atlikus žalos analizę nustatyta, kad Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala buvo susijusi su kainų klausimais, kaip antai priverstiniu kainų mažinimu ir kainų smukdymu, dėl kurių Sąjunga negalėjo padidinti kainų pagal sąnaudas, iki tinkamo pelno dydžio.
- (329) Atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonės gamybos ir pardavimo apimtys nuostoliai buvo didesni nei suvartojimo sumažėjimas nagrinėjamoju laikotarpiu. Iš tikrųjų, nepaisant mažėjančio suvartojimo, daugiausia naudos dėl rinkos raidos pokyčių gauta importuojant dempingo kaina iš Indonezijos, o šio importo rinkos dalis nagrinėjamoju laikotarpiu padidėjo 19 %, kaip parodyta 2 lentelėje.
- (330) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad suvartojimo pokyčiai nebuvo materialinės žalos Sąjungos pramonei priežastis.

5.2.4. *Su žaliavomis susijusios problemos*

- (331) Pagrindinė tiriamojo produkto žaliava yra taukai – iš gyvūninių riebalų ir (arba) aliejaus, kaip antai NAA, gaunama medžiaga. Šios žaliavos sudaro apie 70 % visų riebalų rūgščių gamybos sąnaudų.
- (332) Sąjungos gamintojai kaip pagrindinę žaliavą naudojo taukus, tačiau taip pat naudojo didelį kiekį aliejaus, įskaitant NAA, kuris buvo tiekiamas iš Sąjungos arba iš Pietryčių Azijos valstybių, įskaitant Indoneziją. Taukus galima gauti vietoje ir jie tinka daugumoje naudotojų segmentų naudojamoms riebalų rūgštims gaminti. Indonezijos eksportuojantys gamintojai daugiausia naudojo NAA, NASA ir nedidelius kiekius kitų vietoje prieinamų aliejų, kaip antai kokosų aliejų. Atlikus tyrimą nustatyta, kad apskritai riebalų rūgšties kokybė ir specifikacijos priklauso nuo žaliavų, nors iš taukų ir iš NAA pagamintus produktus galima labai lengvai pakeisti vienus kitais. Be to, siekiant patenkinti tam tikrus klientų reikalavimus, pagaminti produktai gali būti toliau rafinuojami arba juos hidrinant ir frakcionuojant galima gaminti skirtingomis savybėmis pasižyminčius produktus.
- (333) Bendrovės „Wilmar“ ir „P&G“ tvirtino, kad užuot kaip žaliavą naudojusi NAA, Sąjungos pramonės buvo priklausoma nuo taukų, o tai darė neigiamą poveikį jų sąnaudoms ir pelningumui. Bendrovės tvirtino, kad dėl Sąjungos taukų rinkos pokyčių padidėjo konkurencija dėl taukų ir padidėjo jų kainos. Bendrovių grupė „Greven“ teigė, kad didėjantis lydytų gyvūninių riebalų naudojimas biokuro gamybai turėjo neigiamą poveikį taukų prieinamumui oleochemijos produktų pramonėje, o dėl jų trūkumo labai padidėjo taukų kainos.
- (334) Komisija pažymėjo, kad žalos priežastis buvo mažos Indonezijos importo kainos. Atsižvelgiant į tai, kad atlikus tyrimą nustatyta, jog Indonezijos eksportuotojai vykdė dempingą, tai, kad šios mažos kainos taikomos dėl galimybės įsigyti pigių žaliavų⁽⁴³⁾, neturi reikšmės žalos analizei.
- (335) Be to, Komisija pažymėjo, kad atlikus Sąjungos pramonės žaliavų sąnaudų analizę nustatyta, kad taukų ir NAA sąnaudos nagrinėjamoju laikotarpiu padidėjo iki 40 %. Be to, vidutinės taukų, ir NAA pirkimo kainos buvo labai panašios, nes NAA reikėjo importuoti iš Pietryčių Azijos. Importuojamų produktų transportavimo sąnaudos padidėjo, visų pirma pandemijos metu, nes logistikos sąnaudoms poveikį darė iškilusios tiekimo problemos. Taigi Sąjungos pramonės pasirinkimas naudoti taukus (kartu su kitų rūšių žaliavomis) buvo racionalus, efektyvus ir pagrįstas aiškia verslo logika, todėl negalima laikyti, kad dėl Sąjungos pramonės pati sau padarė žalą. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.
- (336) Bendrovė „Wilmar“ taip pat tvirtino, kad tiriamojo produkto naudojimas buvo apribotas tais atvejais, kai naudojama žaliava buvo taukai, nes tokių produktų nebuvo galima naudoti chalalinių ir košerinių produktų rinkose. Be to, riebalų rūgštys, gaminamos iš taukų, negalėjo būti naudojamos kaip pašaras.
- (337) Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad didžiausias šių riebalų rūgščių pirkėjas buvo namų priežiūros produktų sektorius, kuriame buvo suvartojama daugiau kaip 50 % Sąjungoje suvartojamo kiekio. Be to, Sąjungos gamintojai galėjo užtikrinti, kad būtų laikomasi košerinių ir chalalinių produktų reikalavimų, dalį savo gamybos įrenginių skirdami tik riebalų rūgštims, kurių žaliava yra aliejus, gaminti. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (338) Bendrovė „Wilmar“ taip pat tvirtino, kad dėl to, jog nebuvo galima gauti taukų, Sąjungos pramonės gamyba ir pardavimas buvo ribojami.

⁽⁴³⁾ Komisija taip pat pažymi, kad žemą žaliavų kainą lemia ekonomikos iškraipymai Indonezijos rinkoje. Žr. 392–400 konstatuojamąsias dalis.

- (339) „Wilmar“ nepateikė jokių įrodymų, pagrindžiančių savo teiginį nekonfidencialioje savo pateiktos informacijos versijoje. Iš pateiktų konfidencialių įrodymų matyti, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį taukų suvartojimas gaminant riebalų rūgštį padidėjo. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (340) Atsižvelgdama į tai, kad, visų pirma tiriamuoju laikotarpiu, taukų ir aliejaus žaliavų kainos buvo panašios, į tai, kaip lengvai galima keisti produktus, gaminamus iš taukų ir NAA, vienus kitais ir į nedidelius iš taukų gaminamų riebalų rūgščių naudojimo apribojimus, Komisija nustatė, kad dėl to, jog taukai buvo naudojami kaip žaliava, materialinė žala Sąjungos pramonei nebuvo daroma.
- (341) Savo pastabose po galutinio faktų atskleidimo bendrovių grupė „Greven“, bendrovė „Wilmar“, bendrovių grupė „Musim Mas“ ir bendrovių grupė „Schill + Seilacher“ pateikė pastabų dėl klausimų, susijusių su taukų, kaip žaliavos, sąnaudų pokyčiais dėl padidėjusio jų naudojimo kitose pramonės šakose ir sumažėjusiu žaliavų prieinamumu Sąjungos pramonei. Pagrindinis šių šalių teiginys buvo tas, kad Komisija galutiniame faktų atskleidime nepakankamai dėmesio skyrė taukų pasiūlos sumažėjimui, dėl kurio taukų sąnaudos, palyginti su alyvpalmių aliejaus, kaip riebalų rūgšties gamybos žaliavų, sąnaudomis, padidėjo. Siekdama pagrįsti savo nuomonę, bendrovių grupė „Greven“ pateikė statistinius duomenis ir analizes, iš kurių matyti taukų ir alyvpalmių aliejaus kainų santykio raida 2008–2022 m. laikotarpiu. Be to, bendrovių grupė „Greven“ tvirtino, kad taukų kainos ir toliau didės ateityje ir kad Sąjungos pramonė nesiėmė didelių investicijų, kurių reikia, kad jos gamyboje kaip pagrindinę žaliavą būtų galima naudoti NAA.
- (342) Komisija neginčija, kad ilgainiui Sąjungoje sumažėjo taukų prieinamumas, kad dėl to padidėjo taukų kainos arba kad taukų kainų konkurencingumas, palyginti su augalinio aliejaus žaliavų kainomis, istoriškai pasikeitė. Kaip ir visose pramonės šakose, padidėjusias žaliavų kainas, ypač mažą pelną gaunančioms pramonės šakoms, tam tikru etapu reikia perkelti pirkėjams, kad jos išliktų perspektyvios. Nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos pramonės žaliavų sąnaudos (tiek alyvpalmių aliejaus, tiek taukų) padidėjo maždaug 40 %. Sąjungos pramonė negalėjo pakankamai padidinti riebalų rūgšties kainų, kad atspindėtų šį sąnaudų padidėjimą ir pasiektų tinkamą pelningumo lygį, o žaliavų sąnaudos sudaro apie 70 % visų sąnaudų. Be to, remiantis patikrintais atrinktų Sąjungos gamintojų sąnaudų duomenimis, nagrinėjamoju laikotarpiu taukų sąnaudos buvo panašios į NAA sąnaudas (įskaitant logistikos sąnaudas). Žaliavų kainos nebuvo tinkamai perkeltos pirkėjams dėl panašaus produkto kainų spaudimo, kurį lėmė importo dempingo kaina iš Indonezijos kainos. Bet kuriuo atveju, kaip aptarta pirmiau, Sąjungos riebalų rūgšties gamintojams NAA ir taukų žaliavų sąnaudos (įskaitant transporto sąnaudas) buvo labai panašios.
- (343) Dėl Sąjungos gamintojų gebėjimo savo gamyboje pakeisti vienos rūšies žaliavas kitomis, Komisija pažymėjo, kad visi keturi atrinkti Sąjungos gamintojai, atsižvelgdami į rinkos sąlygas, jau naudoja įvairių rūšių žaliavas, įskaitant taukus ir alyvpalmių aliejų. Bet kuriuo atveju lūkesčiai dėl būsimų rinkos pokyčių, pavyzdžiui, dėl taukų kainų raidos, nėra svarbūs vertinant žalą ir priežastinį ryšį nagrinėjamoju laikotarpiu.
- (344) Todėl Sąjungos pardavimo kainos padidėjo dėl padidėjusių žaliavų kainų; tačiau dėl importo mažomis dempingo kainomis Sąjungos pramonė negalėjo nustatyti pagrįsto lygio kainų. Todėl šio tvirtinimo negalima priimti.

5.2.5. Tariamasis Sąjungos pramonės veiklos neefektyvumas

- (345) Bendrovės „Wilmar“ ir „P&G“ teigė, kad Indonezijos eksportuotojai buvo vertikalčiai integruoti, nes jie turėjo savo alyvpalmių plantacijas ir todėl jie turėjo konkurencinį pranašumą Sąjungos pramonės atžvilgiu, dėl kurio Sąjungos pramonės veikla buvo neefektyvi.
- (346) Komisija mano, kad žalingos Indonezijos eksportuotojų dempingo praktikos Sąjungos rinkoje negalima pateisinti jokių įtariamų konkurenciniu pranašumu. Kaip paaiškinta skirsnyje „Dempingas“, Komisija palygino nagrinėjamųjų eksportuotojų ES įsisteigusiams pirkėjams nustatytą kainą su jų normaliąja verte Indonezijoje ir nustatė, kad buvo vykdomas didelis dempingas. Tai reiškia, kad nustatytas dempingas buvo susijęs tik su Indonezijos eksportuojančių gamintojų, nusprendusių eksportuoti produktus mažesnėmis nei pardavimo jų vidaus rinkoje kainomis arba sąnaudomis, prekybos veiksmais. Atlikus tyrimą nustatyta, kad dėl tokio elgesio Sąjungos pramonei buvo daroma materialinė žala.
- (347) Bendrovė „Wilmar“ taip pat teigė, kad Sąjungos pramonei trūko investicijų, o tai taip pat buvo nustatytos žalos priežastis.

- (348) Kaip minėta pirmiau, Sąjungos pramonė daugiausia investicijų skyrė esamų pajėgumų priežiūrai ir efektyvumo didinimui. Atlikus tyrimą padaryta išvada, kad dėl vykdomo importo dempingo kaina pelningumo lygis buvo nepakankamas, pajėgumas padidinti kapitalą sumažėjo ir dėl to investicijų lygis tapo ribotas. Todėl įtariamas investicijų trūkumas buvo ne materialinės žalos, daromos dėl importo dempingo kaina iš Indonezijos, priežastis, o veikiau pasekmė. Itin intensyvus importas dempingo kaina Sąjungos rinkoje darė neigiamą poveikį Sąjungos pramonės pelningumui ir pajėgumui padidinti kapitalą, o tam tikrų struktūrinių investicijų nebuvo galima įgyvendinti taip, kaip planuota, visų pirma tiriamuoju laikotarpiu.
- (349) Bendrovė „Wilmar“ tvirtino, kad tam tikri Sąjungos gamintojai, įskaitant bendrovę „KLK“, nagrinėjamoju laikotarpiu importavo riebalų rūgštis iš Indonezijos. Bendrovė „Wilmar“ tvirtino, kad turi būti laikoma, jog už bet kokią žalą bent iš dalies atsakinga buvo pati Sąjungos pramonė.
- (350) Atlikus tyrimą nustatyta, kad atrinktų Sąjungos gamintojų, įskaitant bendrovę „KLK“, pirkimai iš Indonezijos buvo nereikšmingi, t. y. per metus ir nagrinėjamoju laikotarpiu jie siekė mažiau nei 3 % jų gamybos apimties. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (351) Bendrovė „Wilmar“ taip pat teigė, kad Sąjungos pramonė nukentėjo dėl prastos geografinės padėties, t. y. dėl vietovių, kuriose nėra galimybių naudotis giliavandenių uostų infrastruktūra žaliavoms pirkti ir pagamintai produkcijai parduoti.
- (352) Komisija šį tvirtinimą atmetė, nes atlikus tyrimą nustatyta, kad bent visi keturi atrinkti Sąjungos gamintojai, kurie, kaip nurodyta 36 konstatuojamojoje dalyje, gamino 61 % Sąjungos produkcijos, nagrinėjamoju laikotarpiu galėjo naudotis giliavandenių jūrų arba upių uostų infrastruktūra. Todėl, nors tam tikri mažesni Sąjungos gamintojai galimai negalėjo naudotis giliavandenių uostų infrastruktūra, Sąjungos pramonė apskritai tokias galimybes turėjo, todėl šis tvirtinimas nebuvo pakankamas materialinei žalai paaiškinti.
- (353) Bendrovė „Wilmar“ taip pat tvirtino, kad grupei „KLK“ įsigijus gamyklą Diuseldorfe Sąjungos pramonės veiklos efektyvumas dar labiau sumažėjo. Šis teiginys grindžiamas tuo, kad minėtoje gamykloje kaip žaliava naudojami taukai.
- (354) Tačiau, kaip nurodyta 331–340 konstatuojamosiose dalyse, taukų kaina yra panaši į kitų žaliavų kainą, o taukai techniškai gali būti naudojami gaminant daugumai naudotojų segmentų skirtus produktus. Todėl šis tvirtinimas buvo laikomas nepagrįstu.
- (355) Bendrovės „P&G“ ir „Wilmar“ tvirtino, kad Sąjungos pramonės veikla buvo neefektyvi, joje dirbo daug darbuotojų, todėl jos darbo užmokesčio sąnaudos buvo didelės.
- (356) Atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos pramonės darbo užmokesčio sąnaudos (atlyginimai ir visos kitos su užimtumu susijusios sąnaudos) nagrinėjamoju laikotarpiu sudarė tik 7,2 % visų sąnaudų, laikyta, kad dėl šių sąnaudų Sąjungos pramonei negalėjo būti padaryta materialinė žala. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (357) Bendrovė „Wilmar“ tvirtino, kad Sąjungos pramonės veikla buvo neefektyvi, nes nebuvo laikomasi pristatymo terminų ir nebuvo užtikrinama, kad būtų pateikiamas atitinkamas kiekis, reikalingas Sąjungos rinkai. Šis tvirtinimas nebuvo pagrįstas jokiais įrodymais.
- (358) Vis dėlto iš 4 lentelės duomenų matyti, kad Sąjungos pramonė turi daugiau kaip 200 000 tonų nepanaudotų pajėgumų, kuriuos ji galėtų panaudoti iš karto, jeigu būtų gauta pakankamai užsakymų. Kadangi nebuvo jokių įrodymų, kad Sąjungos pramonė negalėjo arba nenorėjo tiekti produktų, šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (359) Remdamasi pirmiau išdėstytais faktais ir aplinkybėmis, Komisija padarė išvadą, kad jokios įtariamos su veiklos efektyvumu ir žaliavomis susijusios problemos nebuvo tokios, kad Sąjungos pramonei būtų padaryta materialinė žala arba dėl jų būtų sumažėjęs priežastinis ryšys su importu iš Indonezijos.
- (360) Pastabose po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ teigė, kad Sąjungos pramonės patirtos žalos priežastis buvo dėl COVID-19 pandemijos padidėjusios logistikos sąnaudos ir darbo sąnaudos. Teigta, kad dėl šių priežasčių Sąjungos pramonė tapo nekonkurencinga, palyginti su Indonezijos eksportuojančiais gamintojais.
- (361) Logistikos sąnaudos sudaro palyginti nedidelę visų išlaidų dalį (mažiau nei 5 %). Be to, per ketverius nagrinėjamojo laikotarpio metus vieno darbuotojo darbo sąnaudos padidėjo tik 8 %, atsižvelgiant į derybas su profesine sąjunga ir nacionalinėmis administracijomis. Darbo sąnaudos sudarė tik apie 7,2 % visų sąnaudų. Todėl Komisija atmeta tvirtinimą, kad žala padaryta dėl padidėjusių logistikos ir darbo sąnaudų.
- (362) „Wilmar“ taip pat teigė, kad 2019 ir 2020 m. nepelningą pardavimą lėmė padidėjusios PBA išlaidos ir finansinės išlaidos.

- (363) Tačiau šis tvirtinimas buvo pateiktas dėl to, kad „Wilmar“ neteisingai suprato 7 lentelę, susijusią su gamybos sąnaudomis. Toje lentelėje terminas „gamybos sąnaudos“ reiškia visas Sąjungos gamintojų sąnaudas, įskaitant PBA išlaidas ir finansines išlaidas. Iš tiesų, PBA išlaidos ir finansinės išlaidos nagrinėjamoju laikotarpiu buvo palyginti stabilios. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, kad žala padaryta dėl padidėjusių PBA išlaidų ir finansinių išlaidų.
- (364) Savo pastabose po galutinio faktų atskleidimo bendrovių grupė „Greven“ suabejojo, ar Sąjungos gamintojai turi pakankamai pajėgumų, kad pakeistų importą iš Indonezijos, nors teoriškai 20 % rinkos dalį galėtų padengti 20 % apimties Sąjungos pramonės nepanaudoti pajėgumai. Šiam teiginiui pagrįsti bendrovių grupė „Greven“ pateikė duomenų, iš kurių matyti, kad dabartinis Sąjungos riebalų rūgščių pramonės pajėgumų naudojimas (80 %) jau yra ilgalaikis platesnio masto Europos chemijos pramonės vidurkis. Atsižvelgdama į tai, bendrovių grupė „Greven“ teigė, kad 100 % pajėgumų naudojimas nebuvo nei tvarus, nei įmanomas ilgesniu laikotarpiu. Be to, bendrovių grupė „Greven“ nurodė savo pačios paklausą, kurios nuo 2020 m. Sąjungos gamintojai negalėjo patenkinti dėl nepakankamų pajėgumų arba nepakankamos žaliavų pasiūlos. Visų pirma dėl farmacijos, pašarų ir maisto sektorių bendrovių grupė „Greven“ teigė, kad Sąjungos gamintojai neturėjo pakankamai gamybos pajėgumų, nes šiuose sektoriuose riebalų rūgštys galėjo būti gaminamos tik iš augalinių arba alyvpalmių pagrindu pagamintų medžiagų ir turi būti sertifikuotos RSPO („Roundtable on Sustainable Palm Oil“, liet. apskritojo stalo diskusija dėl tvaraus alyvpalmių aliejaus), atitikti masės balanso, košerinių ir chalalinių produktų reikalavimus.
- (365) Komisija priminė, kad Sąjungos riebalų rūgšties gamybos pajėgumai buvo apskaičiuoti remiantis didžiausia įmanoma gamyba ilguoju laikotarpiu, atsižvelgiant į techninę priežiūrą. Todėl tai, kad platesnio masto chemijos pramonės ilgalaikis vidutinis pajėgumų naudojimas yra 80 %, nekelia abejonių dėl Sąjungos riebalų rūgšties pramonės gebėjimo visiškai išnaudoti savo nepanaudotus pajėgumus, kuriuos šiuo atveju apskaičiavo Komisija. Be to, bendrovių grupė „Greven“ nepateikė įrodymų, kad įtariamas Sąjungos pramonės nesugebėjimas patenkinti savo paklausos atsirado dėl sisteminių, o ne netiesioginių veiksnių ir tęstųsi ilguoju laikotarpiu. Dėl riebalų rūgščių farmacijos, pašarų ir maisto sektoriuose Komisija laikėsi nuomonės, kad atkuriant pelningumą Sąjungos riebalų rūgščių rinkoje būtų sudarytos vienodos sąlygos Sąjungos pramonei ir ji būtų skatinama atlikti visas investicijas, kurių reikia su konkrečiais produktais susijusiems pajėgumų trūkumams pašalinti. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šie argumentai buvo atmeti.

5.2.6. Uždarasis naudojimas

- (366) Nagrinėjamoju laikotarpiu, vertinant absoliučiais skaičiais, uždarasis naudojimas padidėjo maždaug 2 % ir, kaip nurodyta 5 lentelėje, kiekvienais nagrinėjamojo laikotarpio metais siekė apie 10 % bendro rinkos suvartojimo. Todėl Komisija nusprendė, kad Sąjungos pramonės uždarojo naudojimo pokyčiai buvo stabilūs arba šiek tiek teigiami.
- (367) Todėl uždarojo naudojimo pokyčiai nebuvo tokie, kad Sąjungos pramonei būtų padaryta materialinė žala arba dėl jų būtų sumažėjęs priežastinis ryšys su importu iš Indonezijos.

5.3. Išvada dėl priežastinio ryšio

- (368) Tiriamuoju laikotarpiu Sąjungoje buvo 15 riebalų rūgščių gamintojų, kurie savo produktus pardavinėjo labai įvairiems pirkėjams daugelyje naudotojų sektorių. Atlikus tyrimą nustatyta, kad nagrinėjamoju laikotarpiu dėl importo maža dempingo kaina iš Indonezijos kainos Sąjungos rinkoje buvo smukdomos. Tai reiškia, kad visu nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos pramonės kainos neatitiko padidėjusių žaliavų kainų. Todėl nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos pramonės pardavimo pelningumas buvo mažas arba net neigiamas. Toks pelningumas yra mažesnis už pelną, kurį pramonė turėtų gauti įprastomis konkurencijos sąlygomis, ir yra akivaizdžiai nepakankamas ilgalaikiam pramonės išlikimui užtikrinti. Sąjungos pramonė turėjo investuoti, kad išlaikytų esamą infrastruktūrą, tačiau dėl sumažėjusio pajėgumo padidinti kapitalą kilo grėsmė jos investicijų lygiui.
- (369) Sąjungos atvirojoje rinkoje buvo daug iš Indonezijos mažomis dempingo kainomis importuojamų produktų. Nors nagrinėjamoju laikotarpiu ši rinka sumažėjo 5 %, importo iš Indonezijos apimtis padidėjo 13 %, o rinkos dalis – 18 %. Todėl tiriamuoju laikotarpiu šis importas sudarė maždaug du trečdalius viso importo į Sąjungos rinką. Atlikus tyrimą nustatyta, kad ši skverbtsis į rinką taip pat darė neigiamą poveikį Sąjungos pramonei, visų pirma gamybos ir pardavimo apimtims, kurios nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo atitinkamai 7 % ir 10 %. Tai parodyta 4 ir 5 lentelėse.
- (370) Kiti nagrinėti veiksniai buvo importas iš kitų šaltinių, Sąjungos pramonės eksporto rezultatai, uždarojo naudojimo pokyčiai, suvartojimo pokyčiai ir įtariamas Sąjungos pramonės veiklos neefektyvumas.

- (371) Todėl Komisija nustatė visų žinomų veiksmių poveikį Sąjungos pramonės padėčiai ir jį atskyrė nuo importo dempingo kaina žalingo poveikio. Nustatyta, kad nei vienas veiksnys atskirai, nei visi veiksniai kartu, neturėjo pakankamo poveikio Sąjungos pramonės padėčiai, dėl kurio būtų galima suabejoti išvada, kad dėl importo iš Indonezijos buvo daroma materialinė žala.
- (372) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad importas dempingo kainomis iš nagrinėjamosios šalies Sąjungos pramonei padarė materialinę žalą. Žala daugiausia buvo patiriama dėl kainų smukdymo, nepakankamo pelningumo, investicijų grąžos, pinigų srauto, pajėgumo padidinti kapitalą, rinkos dalies praradimo, gamybos, našumo, pardavimo apimtys ir užimtumo sumažėjimo.

6. PRIEMONIŲ LYGIS

- (373) Siekdama nustatyti priemonių lygį Komisija išnagrinėjo, ar už dempingo skirtumą mažesnio muto pakaktų importo dempingo kaina Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti.
- (374) Skundo pateikėjas tvirtino, kad esama žaliavų rinkos iškraipymų, kaip tai suprantama pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje. Todėl, siekdama atlikti vertinimą dėl tinkamo priemonių dydžio, Komisija visų pirma nustatė muto dydį, kuris būtinas siekiant pašalinti Sąjungos pramonei padarytą žalą, nesant iškraipymų pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį. Tada ji ištyrė, ar atrinktų eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumas būtų didesnis už jų žalos skirtumą (žr. 6.2 skirsnį).

6.1. Priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas

- (375) Žala būtų pašalinta, jeigu Sąjungos pramonė galėtų gauti tikslinį pelną parduodama už tikslinę kainą, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c ir 2d dalyse.
- (376) Pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalį siekdama nustatyti tikslinį pelną Komisija atsižvelgė į šiuos veiksnius: pelningumą prieš padidėjant importui iš tiriamosios šalies, pelningumą, kuris yra būtinas visoms sąnaudoms ir investicijoms, taip pat mokslinių tyrimų ir plėtros (MTP) ir inovacijų išlaidoms padengti, ir pelningumą, kurio galima tikėtis įprastomis konkurencijos sąlygomis. Toks pelno dydis neturėtų būti mažesnis nei 6 %.
- (377) Informacija, susijusi su normalaus pelno nustatymu, buvo įtraukta į atrinktiems Sąjungos gamintojams išsiųstus klausimynus. Ši informacija apėmė panašaus produkto pelningumą dešimt metų iki tiriamojo laikotarpio. Tačiau Sąjungos gamintojai negalėjo pateikti išsamių duomenų dėl apskaitos sistemų ir organizacinių pokyčių. Be to, kaip parodyta 10 lentelėje, panašaus produkto pelningumas nagrinėjamoju laikotarpiu buvo mažesnis nei 6 %.
- (378) Kai kurie Sąjungos gamintojai teigė, kad jų investicijų, mokslinių tyrimų, plėtros ir inovacijų lygis nagrinėjamoju laikotarpiu įprastomis konkurencijos sąlygomis būtų buvęs didesnis.
- (379) Tačiau gamintojai negalėjo šių tvirtinimų pagrįsti kiekybiškai. Todėl padaryta išvada, kad pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalį tikslinis pelnas turėtų būti 6 %.
- (380) Pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2d dalį Komisija įvertino, kokias būsimas sąnaudas, susijusias su daugiašaliais aplinkos susitarimais ir jų protokolais, kurių šalis yra Sąjunga, bei pagrindinio reglamento 1a priede išvardytomis TDO konvencijomis, Sąjungos pramonė patirs priemonės taikymo laikotarpiu pagal 11 straipsnio 2 dalį. Komisija nustatė, kad papildomos sąnaudos sudarys 0,1 % ir pridėjo šią sumą prie nežalingos kainos. Pranešimą dėl bylos, kuriame paaiškinama, kaip Komisija nustatė šį papildomų sąnaudų dydį, galima rasti suinteresuotosioms šalims susipažinti skirtoje byloje.
- (381) Tos sąnaudos apima papildomas būsimas sąnaudas, kurios bus patiriamos užtikrinant ES šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos (ES ATLPS) reikalavimų laikymąsi. ES ATLPS yra ES daugiašalių aplinkos susitarimų įgyvendinimo politikos kertinis akmuo. Tokios papildomos sąnaudos buvo apskaičiuotos remiantis vidutiniais apskaičiuotaisiais papildomais ES apyvartiniais taršos leidimais (ATL), kuriuos reikės pirkti priemonių taikymo laikotarpiu (2022–2026 m.). Į skaičiavime naudotus ATL nebuvo įtraukti gautini nemokami leidimai ir jie buvo pakoreguoti, siekiant užtikrinti, kad jie būtų susiję tik su tiriamuoju produktu. Siekiant atsižvelgti į tikėtiną kainų svyravimą priemonių taikymo laikotarpiu, apyvartinių taršos leidimų sąnaudos buvo ekstrapoliuotos. Šios prognozuojamos kainos nurodytos 2022 m. birželio 23 d. „Bloomberg“ pranešime. Šiuo laikotarpiu prognozuojama vidutinė ATL kaina (atsižvelgiant ir į „Bloomberg New Energy Finance“ nurodytas kainas) yra 91,8 EUR už toną išmetamo CO₂.

- (382) Tuo remdamasi Komisija apskaičiavo Sąjungos pramonei nežalingą panašaus produkto kainą, atrinktų Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudoms tiriamuoju laikotarpiu taikydama pirmiau minėtą tikslinį pelno dydį, nurodytą 378 konstatuojamojoje dalyje, ir tada pridėjo koregavimus pagal 7 straipsnio 2d dalį pagal kiekvieną rūšį.
- (383) Tuomet Komisija, remdamasi atrinktų Indonezijos bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų vidutinės svertinės importo kainos, nustatytos skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą, palyginimu su atrinktų Sąjungos gamintojų tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos rinkoje parduoto panašaus produkto nežalinga vidutine svertine kaina, nustatė priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo lygį. Kiekvienas lyginant gautas skirtumas išreikštas vidutinės svertinės importo CIF vertės procentine dalimi.
- (384) Atsižvelgdama į WETBV PBA išlaidų patikslinimus, kaip nurodyta 161 ir 162 konstatuojamosiose dalyse, Komisija taip pat atitinkamai peržiūrėjo apskaičiuotą CIF.
- (385) Kitoms neatrinktomis bendradarbiaujančioms bendrovėms Komisija naudojo dviejų atrinktų eksportuojančių gamintojų svertinius vidutinius skirtumus.

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas	Priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas
„P.T. Musim Mas“	46,4 %	30,5 %
„P.T. Wilmar Nabati Indonesia“	15,2 %	38,7 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	26,6 %	35,9 %

- (386) Pastabose po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ tvirtino, kad jos žalos skirtumas neturėjo būti koreguojamas atsižvelgiant į PBA išlaidas ir pelną, susijusį su pardavimu per „WET B.V.“, nes šis palyginimas buvo atliktas skirtingu prekybos su Sąjungos kainomis lygiu.
- (387) Tačiau Komisija pažymėjo, kad Sąjungos pramonės panašaus produkto nežalinga kaina apėmė tik atrinktų Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudas ir į ją nebuvo įtrauktos jokių susijusių pardavimo subjektų pardavimo PBA išlaidos, nes visas atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimas buvo vykdomas tiesiogiai vartotojams (žr. 209 konstatuojamąją dalį). Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad nėra jokio lygio prekybos balanso deficito. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

6.2. Skirtumo, kuris būtų tinkamas Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, nagrinėjimas

- (388) Skundo pateikėjas skunde pateikė pakankamai įrodymų, kad Indonezijoje esama nagrinėjamojo produkto žaliavų rinkų iškraipymų, kaip tai suprantama pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje. Remiantis skunde pateiktais įrodymais, NAA ir NASA, kurie sudaro daugiau kaip 70 % nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų, buvo taikomas eksporto muitas, eksporto mokesčiai ir didžiausia nustatyta Indonezijos vidaus rinkos kaina.
- (389) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad būtina įvertinti, ar yra iškraipymų, susijusių su tiriamuoju produktu, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje, dėl kurių už dempingo skirtumą mažesnio muto nepakaktų dėl tiriamojo produkto importo dempingo kaina padarytai žalai pašalinti, nustatant priemones tik eksportuotojui „Musim Mas“, nes eksportuotojo „Wilmar“ dempingo skirtumas buvo mažesnis už žalos skirtumą.
- (390) Komisija pirmiausia nustatė pagrindines žaliavas, kurias nagrinėjamajam produktui gaminti naudojo bendrovių grupė „Musim Mas“. Pagrindinėmis žaliavomis laikomos žaliavos, kurios sudarytų bent 17 % nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų. Komisija nustatė, kad gamindama nagrinėjamąjį produktą bendrovių grupė „Musim Mas“ naudojo NAA ir NASA. NAA sudarė daugiau kaip 30 % visų gamybos sąnaudų, o NASA – daugiau kaip 40 %.
- (391) Tada Komisija nagrinėjo, ar kurios nors iš pagrindinių žaliavų, naudojamų gaminant nagrinėjamąjį produktą, kaina buvo iškraipyta taikant vieną iš pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje išvardytų priemonių: dvigubos kainodaros sistemas, eksporto mokesčius, papildomus eksporto mokesčius, eksporto kvotas, eksporto uždraudimą, fiskalinį eksporto mokesčių, licencijų išdavimo reikalavimus, minimalią eksporto kainą, pridėtinės vertės

mokesčio (PVM) grąžinimo sumažinimą ar panaikinimą, eksportuotojams taikomą apribojimą, kai muitinės procedūros atliekamos tik tam tikrose įstaigose, pripažintų eksportuotojų sąrašą, vidaus rinkos prievoles, uždaryją kasybą. Šiuo tikslu Komisija rėmėsi atitinkamais Indonezijos teisės aktais.

- (392) Atlikus tyrimą nustatyta, kad ir NAA, ir NASA buvo taikomi eksporto muitai ir mokesčiai. Eksporto muitas apima progresinius NAA ir NASA muitų tarifus (Dekretas Nr. 166/PMK.010/2020 ⁽⁴⁴⁾). Be to, NAA ir NASA taip pat buvo taikomas progresinis eksporto mokestis (Dekretas Nr. 57/PMK.05/2020 ⁽⁴⁵⁾ su pakeitimais, padarytais Dekretu Nr. 76/PMN.05/2021 ⁽⁴⁶⁾).
- (393) Komisija nustatė, kad bendrovių grupė „Musim Mas“ dėl eksporto muto ir mokesčio gavo naudos.
- (394) Komisija NAA ir NASA vidaus rinkos kainas palygino su tarptautiniu lyginamąja kaina.
- (395) Kalbant apie NAA ir NASA vidaus rinkos kainą, atlikus tyrimą nustatyta, kad valstybės valdoma bendrovė „Kharisma Pemasaran Bersama Nusantara“ (toliau – „KPBN“) kasdien rengia NAA ir NASA pirkimo konkursus ⁽⁴⁷⁾, kuriuose valstybės valdomos bendrovės „PTPN“ parduoda NAA ir NASA. NAA pirkimo konkursai rengiami kiekvieną dieną, o NASA – kiekvieną savaitę, todėl atitinkamai nustatoma tik viena NAA dienos kaina ir tik viena NASA savaitės kaina. Kaina nustatoma remiantis FOB kaina Dumajuje arba Belavane (dviejuose svarbiuose Indonezijos jūrų uostuose). „PTPN“ nustato kainą ir bendrovės su ja sutinka arba laukia kitos dienos. Privačių bendrovių sudaromose sutartyse taip pat naudojama „PTPN“ nustatyta kaina. Konkurso kaina skelbiama viešai ir ją žino visi rinkoje veikiantys ekonominės veiklos vykdytojai. Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad susijusių šalių sudaromos sutartys taip pat grindžiamos „PTPN“ nustatyta kaina. Todėl visi pirkėjai Indonezijoje NAA ir NASA perka, mokėdami „PTPN“ nustatytą dienos kainą. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad nedideli atrinktų eksportuotojų konkurse pasiūlytos kainos ir faktinės pirkimo kainos skirtumai daugiausia atsiranda dėl transporto išlaidų. Todėl, vertindama NAA ir NASA vidaus rinkos kainas, Komisija naudojo vieno iš atrinktų eksportuojančių gamintojų nurodytas kainas, kurias tiriamuoju laikotarpiu konkursuose kiekvieną dieną nustatinėjo „PTPN“.
- (396) Kalbant apie tarptautinę lyginamąją NAA ir NASA kainą, Komisija naudojo kelias lyginamąsias kainas: 1) FOB Indonezijos eksporto kainas, nurodytas duomenų bazėje „Global Trade Atlas“ ⁽⁴⁸⁾ (toliau – „GTA“), 2) Malaizijos vidaus rinkos kainas ⁽⁴⁹⁾, 3) FOB Malaizijos eksporto kainas, nurodytas „GTA“ ir 4) CIF Roterdamo momentines kainas ⁽⁵⁰⁾ ⁽⁵¹⁾.
- (397) Atlikus palyginimą nustatyta, kad Indonezijos vidaus rinkos NAA kaina buvo 20 % mažesnė už FOB Indonezijos eksporto kainas, 23 % mažesnė už Malaizijos vidaus rinkos kainas, 29 % mažesnė už FOB Malaizijos eksporto kainas, 24 % mažesnė už CIF Roterdamo momentines kainas (pakoreguotas pagal FOB).
- (398) Atlikus palyginimą nustatyta, kad Indonezijos vidaus rinkos NASA kaina buvo 18 % mažesnė už Indonezijos eksporto kainą, 19 % mažesnė už Malaizijos vidaus rinkos kainą, 6 % mažesnė už Malaizijos eksporto kainą, 22 % mažesnė už CIF Roterdamo momentines kainas (pakoreguotas pagal FOB).
- (399) Galiausiai Komisija išnagrino, ar NAA arba NASA atskirai sudarė bent 17 % nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų. Šiam skaičiavimui buvo naudojama neiškraipyta žaliavų kaina, nustatyta eksportuojant iš Indonezijos ir gauta duomenų bazėje „GTA“. Komisija nustatė, kad bendrovės „Musim Mas“ atveju NAA sudarė daugiau kaip 40 %, o NASA – daugiau kaip 50 % visų gamybos sąnaudų.

⁽⁴⁴⁾ <https://www.ssas.co.id/wp-content/uploads/2020/10/166-PMK.010-2020.pdf> (tik indoneziečių kalba, paskutinį kartą žiūrėta 2022 m. liepos 10 d.).

⁽⁴⁵⁾ <https://jdih.kemenkeu.go.id/FullText/2020/57~PMK.05~2020Per.pdf> (tik indoneziečių kalba, paskutinį kartą žiūrėta 2022 m. liepos 10 d.).

⁽⁴⁶⁾ <https://jdih.kemenkeu.go.id/download/30a94928-f217-48ee-934e-c2be549f350f/76~PMK.05~2021Per.pdf> (tik indoneziečių kalba, paskutinį kartą žiūrėta 2022 m. liepos 10 d.).

⁽⁴⁷⁾ <https://kpbn.co.id/home.html?lang=1>

⁽⁴⁸⁾ <https://www.gtis.com/gta/>

⁽⁴⁹⁾ Malaizijos alyvpalmių aliejaus taryba: https://bepi.mpob.gov.my/admin2/price_local_daily_view_cpo_msia.php?more=Y&jenis=1Y&tahun=2020 ir https://bepi.mpob.gov.my/index.php/en/?option=com_content&view=article&id=1033&Itemid=136

⁽⁵⁰⁾ CRUDE PALM OIL – CIF ROTTERDAM Spot Historische Prijzen - Investing.com <https://nl.investing.com/commodities/crude-palm-oil-cif-rotterdam-futures-historical-data>

⁽⁵¹⁾ <https://gapki.id/en/news/19196/october-1-2020-commodity-price-position-at-the-closing-of-physical-exchange-market>

- (400) Todėl Komisija padarė išvadą, kad NAA ir NASA kainos buvo iškraipytos ir gerokai mažesnės, palyginti su kainomis tipinėse tarptautinėse rinkose, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje.

7. SAJUNGOS INTERESAI

7.1. Sąjungos interesai pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalį

- (401) Vadovaudamasi pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalimi, Komisija nagrinėjo, ar galima padaryti aiškia išvadą, kad galutinių muitų dydžio nustatymas atitiktų Sąjungos interesus pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį, kiek tai susiję tik su bendrovių grupe „Musim Mas“. Bendrovei „Wilmar“ nustatytas antidempingo muitas bet kuriuo atveju būtų lygus dempingo skirtumui, nes nustatyta, kad priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis lygis buvo didesnis. Sąjungos interesai nustatyti įvertinus visą su šiuo tyrimu susijusią informaciją, įskaitant nepanaudotus pajėgumus eksportuojančioje šalyje, konkurenciją dėl žaliavų ir poveikį Sąjungos bendrovių tiekimo grandinėms.

7.2. Nepanaudoti pajėgumai eksportuojančioje šalyje

- (402) Indonezijos Vyriausybė teigė, kad tiriamuoju laikotarpiu bendri tiriamojo produkto gamybos pajėgumai Indonezijoje siekė apie 3 600 000 tonų, o faktinis produkcijos kiekis – apie 2 600 000 tonų. Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad abiem atvejais skaičiavimai buvo grindžiami Indonezijos oleocheminių produktų gamintojų asociacijos („APOLIN“) ataskaita.
- (403) Komisija pažymi, kad Indonezijos Vyriausybė, siekdama apsaugoti konfidencialumą, pirminius skaičiavimus pakeitė iki $\pm 30\%$ ir kad apskaičiuotas 1 000 000 tonų nepanaudotų pajėgumų kiekis yra gerokai mažesnis už tikrą dydį. Apskaičiuotas 72 % pajėgumų naudojimas taip pat yra gerokai didesnis už tikrą dydį. Komisija taip pat pažymi, kad net remiantis apskaičiuota 1 000 000 tonų reikšme, Indonezijos nepanaudoti pajėgumai yra didesni už visą Sąjungos gamybą, kuri tiriamuoju laikotarpiu siekė apie 872 000 tonų, ir todėl šiais pajėgumais būtų galima ją pakeisti. Šis skaičius taip pat yra keturis kartus didesnis už importo iš Indonezijos apimtį, kuri siekė apie 228 000 tonų.
- (404) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad Indonezijos gamintojai turi daug nepanaudotų pajėgumų ir kad, jeigu jie būtų panaudoti, šie nepanaudoti pajėgumai galėtų padidinti pasaulinę tiriamojo produkto pasiūlą, nustumdyti kainas ir dėl to pakenkti priemonės veiksmingumui, jeigu nebūtų nustatytas dempingo lygis.

7.3. Konkurencija dėl žaliavų

- (405) Pagrindinė tiriamojo produkto gamybos žaliava yra taukai arba aliejus, kaip antai, NAA ir NASA.
- (406) Kaip nustatyta 397 ir 398 konstatuojamosiose dalyse, NAA ir NASA kainos Indonezijoje buvo gerokai mažesnės nei NAA ir NASA kainos tipinėse tarptautinėse rinkose. Dėl to Indonezijos eksportuojantys gamintojai įgyja nesąžiningą pranašumą, palyginti su Sąjungos pramone. Todėl Komisija padarė išvadą, kad, nors Sąjungos pramonė galėjo išsityti NAA ir NASA, dėl iškraipymų jų kainos buvo didesnės nei gamintojų Indonezijoje mokamos kainos. Todėl Sąjungos pramonės padėtis Indonezijos eksportuojančių gamintojų atžvilgiu buvo nepalanki.

7.4. Poveikis tiekimo grandinėms, skirtoms Sąjungos bendrovėms

- (407) Kaip parodyta 4 lentelėje, Sąjungos pramonės nepanaudoti pajėgumai tiriamuoju laikotarpiu siekė beveik 250 000 tonų. Šių nepanaudotų pajėgumų skaičius buvo didesnis už importo iš Indonezijos apimtį tuo pačiu laikotarpiu. Vadinas, Sąjungos pramonė gali pakeisti importą iš Indonezijos savo produkcija ir net patenkinti beveik visą tiriamojo produkto paklausą Sąjungoje.
- (408) Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos naudotojai tiriamąjį produktą galėjo pirkti iš tokių trečiųjų šalių kaip Malaizija. Nagrinėjamoju laikotarpiu bendra importo iš kitų trečiųjų šalių apimtis išliko stabili, o jų rinkos dalis padidėjo 6 %. Jeigu nebūtų importo dempingo kaina iš Indonezijos, importas iš kitų trečiųjų šalių padidėtų, nes pardavimo kainos Sąjungos rinkoje būtų patrauklesnės.
- (409) Bendrovė „Wilmar“ tvirtino, kad tai, jog Sąjungos gamintojai, kaip antai „AAK“, paprašė neįtraukti tam tikrų riebalų rūgščių į tyrimo produkto apibrėžtąją sritį, rodo, kad tam tikriems Sąjungos (galutinės grandies produktų) gamintojams buvo labai reikalinga prieiga prie visų importo šaltinių.

- (410) Komisija pažymi, kad Sąjungos pramonės gebėjimas patenkinti Sąjungos paklausą yra susijęs su įvairiomis riebalų rūgštimis. Visų pirma, kalbant apie bedrovės „AAK“ prašymą neįtraukti produktų, kaip paaiškinta 108–118 konstatuojamosiose dalyse, Sąjungos gamintojai gali gaminti reikiamų riebalų rūgščių rūšis ir kiekius, jeigu Sąjungos rinkoje bus atkurtos vienodos sąlygos, arba jos gali būti perkamos iš kitų šalių nei Indonezija.
- (411) Todėl naudotojai turėtų pakankamą prieigą prie tiriamojo produkto net ir tuo atveju, jeigu importas iš Indonezijos sumažėtų. Todėl Sąjungos naudotojų vertės grandinių sutrikimų nenumatoma.
- (412) Pastabose po galutinio faktų atskleidimo kelios suinteresuotosios šalys pateikė pastabų dėl priemonių poveikio Sąjungos tiekimo grandinėms.
- (413) Šios pastabos aptariamoms šio reglamento 7.9.2 skirsnyje. Remdamasi šiomis pastabomis ir po to atlikta analize, Komisija yra įsitikinusi, kad visos tiekimo problemos bus laikinos ir sprendžiamos atsižvelgiant į kitus turimus tiekimo šaltinius, pavyzdžiui, Malaiziją.

7.5. Išvada dėl Sąjungos interesų pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalį

- (414) Įvertinusi visą su šiuo tyrimu susijusią informaciją, Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos interesus atitinka galutinių muitų, taikomų bendrovių grupei „Musim Mas“, dydžio nustatymas pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį.
- (415) Atsižvelgdama į pirmiau pateiktą analizę, Komisija padarė išvadą, kad pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį galutinių muitų dydžio nustatymas remiantis dempingo lygiu atitinka Sąjungos interesus, atsižvelgiant į tolesnius svarstymus pagal 21 straipsnį, kaip išdėstyta 7.6 skirsnyje.
- (416) Pastabose po galutinio faktų atskleidimo bendrovių grupė „Musim Mas“ tvirtino, kad Indonezijos Vyriausybės politika dėl NAA ir NASA buvo tirama atliekant lygiagretų subsidijų tyrimą, nurodytą 3 konstatuojamojoje dalyje, todėl dabartiniame antidempingo tyrime taikant pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį ir kartu taikant subsidijų muitus būtų taikomos dvigubos taisomosios priemonės dėl tos pačios Indonezijos Vyriausybės politikos.
- (417) Galimai dvigubos taisomosios priemonės klausimą Komisija nagrinės atlikdama subsidijų tyrimą.

7.6. Sąjungos interesai pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnį

- (418) Įvertinusi Sąjungos interesus pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį Komisija nagrinėjo, ar, nepaisant išvados dėl žalingo dempingo, galima padaryti aiškią išvadą, kad šiuo atveju priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnį. Nustatant Sąjungos interesus įvertinti visi susiję interesai, įskaitant Sąjungos pramonės, importuotojų, naudotojų ir kitų susijusių ekonominės veiklos vykdytojų interesus. Jokie nesusiję importuotojai atliekant tyrimą nebendradarbiavo.
- (419) Komisija išsiuntė klausimynus žinomoms suinteresuotosioms šalims. Komisijai klausimyno atsakymus pateikė keturi naudotojai, priklausantys dviem bendrovių grupėms, t. y. grupei „Greven“ ir grupei „Schill + Seilacher“.

7.7. Sąjungos pramonės interesai

- (420) Sąjungoje riebalų rūgščių gamina 15 bendrovių, kuriose dirba apie 900 darbuotojų. Gamintojai yra plačiai pasiskirstę po visą Sąjungą. Atliekant tyrimą bendradarbiavo atrinkti Sąjungos pramonės atstovai, kurie pagamina daugiau kaip 60 % visos produkcijos.
- (421) Atsiėmusi 1.10 skirsnyje nurodytą skundą, Komisija nusprendė tęsti tyrimą ir atlikti visos Sąjungos pramonės žalos ir priežastinio ryšio analizę, neatsižvelgdama į atskirų Sąjungos gamintojų paramą ir (arba) bendradarbiavimą, kaip išsamiau paaiškinta 64, 66, 68 ir 69 konstatuojamosiose dalyse. Atlikus šio reglamento 4 ir 5 skirsniuose pateiktą analizę patvirtinta, kad Sąjungos pramonė patyrė materialinę žalą ir kad ją lėmė Indonezijos eksportuojančių gamintojų nagrinėjamojo produkto importas dempingo kaina. Komisija taip pat pažymėjo, kad ji turi didelę diskreciją priimti sprendimą tęsti arba nutraukti procedūrą po atšaukimo.

- (422) Rašte, kuriuo atsiimamas skundas, skundo pateikėjas nurodė, kad jo atsiėmimo priežastis buvo „suinteresuotųjų subjektų įtaka“⁽⁵²⁾. Tai patvirtina, kad skundo pateikėjas nekvėstionavo importo iš Indonezijos dempingo kaina padarytos materialinės žalos analizės ir išvados, o vienintelė atsiėmimo priežastis buvo suinteresuotųjų subjektų įtaka. Priežastis, susijusi su suinteresuotaisiais subjektais, darančiais įtaką skundo pateikėjui, nepagrįstų išvados, kad tyrimo nutraukimas vien dėl šios priežasties atitiktų Sąjungos interesus, kai Komisija jau padarė išvadą, kad vykdomas didelis žalingas dempingas. Šiuo atžvilgiu Komisija taip pat pažymėjo, kad skundas atsiimtas labai vėlyvame tyrimo etape, kai šalims buvo atskleistos visos išvados, įrodančios, kad dėl importo dempingo kaina iš Indonezijos Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala. Po faktų atskleidimo šalių gautos pastabos nepakeitė šios išvados ir pritarė teiginiui, kad bet kuriuo atveju tyrimo nutraukimas nenustačius priemonių neatitiktų Sąjungos interesų, net jei skundo pateikėjas atsiėmė skundą.
- (423) Atsižvelgiant į 255–259 konstatuojamosiose dalyse aprašytą išvadą dėl materialinės žalos Sąjungos pramonei, nustačius priemones Sąjungos pramonė galėtų padidinti pelningumą iki tvaraus lygio, padidinti investicijas ir taip išlikti konkurencinga savo pagrindinėje rinkoje. Sąjungos pramonė taip pat galėtų atgauti prarastą rinkos dalį, nes padidėtų jos pardavimo apimtis Sąjungos rinkoje.
- (424) Tikėtina, kad nenustačius priemonių Sąjungos pramonei toliau būtų daromas didelis neigiamas poveikis, nes sumažėtų pardavimo ir gamybos apimtis, toliau būtų smukdomos kainos, o tai dar labiau pablogintų Sąjungos pramonės ekonominę padėtį pelningumo ir investicijų požiūriu ir dėl to kiltų pavojus jos ateičiai ir užimtumui.
- (425) Pastabose po galutinio faktų atskleidimo bendrovių grupė „Musim Mas“ tvirtino, kad Sąjungos pramonei, naudojančiai taukus kaip žaliavą, priemonės nebūtų naudingos ir kad galiausiai naudos gautų Malaizijos eksportuojantys gamintojai.
- (426) Tačiau, atsižvelgiant į Komisijos pastabas dėl taukų, kaip nepriežastinio veiksnio, didesnes importo iš Malaizijos kainas per nagrinėjamąjį laikotarpį ir Sąjungos pramonės gebėjimą padidinti pelningumą ir investicijas ir atitinkamai padidinti gamybos ir pardavimo apimtį, jei būtų priimtos priemonės, ši pastaba buvo atmesta.
- (427) Todėl priemonių nustatymas Indonezijos kilmės riebalų rūgščiai akivaizdžiai atitinka Sąjungos pramonės interesus.

7.8. Nesusijusių importuotojų ir (arba) prekyautojų interesai

- (428) Kaip nurodyta 38 konstatuojamojoje dalyje, nesusiję importuotojai ir (arba) prekyautojai nebendradarbiavo.
- (429) Todėl Komisija neturėjo informacijos, kuria vadovaudamasi būtų galėjusi tiksliai nustatyti, kokių poveikių priemonių nustatymas turėtų sususijusių importuotojų ir (arba) prekyautojų veiklai. Tai, kad nebuvo bendradarbiaujama, rodo, jog importuotojai nemano, kad nustačius antidempingo priemones jų verslui būtų padarytas didelis poveikis. Nors iš pradžių būtų galima pastebėti, kad mažėja prekių, kurioms taikomos priemonės, importas ir perpardavimas, bet koks neigiamas poveikis apyvertai galiausiai galėtų būti kompensuotas perparduodant daugiau iš kitų šaltinių, kaip antai Malaizijos, perkamų produktų.
- (430) Todėl Komisija padarė išvadą, kad priemonių poveikis importuotojams ir (arba) prekyautojams nebūtų neproporcingas.

7.9. Naudotojų interesai

- (431) Tiriamąjį produktą Sąjungos rinkoje perka keleto pramonės šakų atstovai, gaminantys tokius produktus kaip maistas, pašarai, vaistai, kosmetikos gaminiai (kasdien naudojamos higienos priemonės ir prabangios grožio prekės), namų priežiūros ir asmens higienos produktai bei pramoniniai valikliai.
- (432) Keturi naudotojai, priklausantys dviem bendrovių grupėms, kurių suvartojimas siekia apie 4–7 % viso Sąjungos suvartojimo, bendradarbiavo atliekant tyrimą ir pateikė naudotojų klausimyno atsakymus.
- (433) Viena grupė riebalų rūgštis naudojo metalų druskų ir šarminiams muilams, taip pat esteriams, kurie naudojami kaip priedai plastikui, tepalų ir tekstilės pramonėje, gaminti. Kita grupė gamina chemines medžiagas, skirtas techniniams audiniams, odos apdirbimui, kosmetikos gaminiams ir grynosioms cheminėms medžiagoms gaminti.

⁽⁵²⁾ Šį raštą galima rasti nekonfidencialioje byloje Nr. t22.004777.

- (434) Atlikus tyrimą nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu šie naudotojai kartu išigijo [6–9] % visų iš Indonezijos importuotų produktų, [4–7] % viso Sąjungos pramonės parduoto kiekio ir [2–4] % visų iš kitų šalių importuotų produktų. Todėl Komisija turėjo nedaug informacijos, kad galėtų įvertinti bendrą taikytų antidempingo priemonių poveikį naudotojų veiklai.
- (435) Remiantis bendradarbiaujančių naudotojų pateiktais duomenimis, TL jie išigijo apie [23–26] % jiems reikalingų riebalų rūgščių iš Indonezijos, [68–72] % iš Sąjungos gamintojų ir [2–5] % iš kitų šaltinių. Nors tuo laikotarpiu viena naudotojų grupė iš Indonezijos importavo nedidelį kiekį, kita grupė importavo daugiau nei ketvirtadalį jai reikalingos riebalų rūgšties.
- (436) Priklausomai nuo naudotojo, produktų, kurių sudėtyje yra riebalų rūgščių, pardavimas svyravo nuo 29 % iki daugiau kaip 95 % bendros apyvartos. Apskritai riebalų rūgšties iš visų kilmės šalių dalis, palyginti su bendromis bendradarbiaujančių naudotojų gamybos sąnaudomis, svyravo nuo 6 % iki 52 %.
- (437) Bendras keturių naudotojų pelningumas svyravo nuo vienaženkliai iki dviženkliai pelno dydžio.
- (438) Kalbant apie priemonių poveikį bendradarbiaujantiems naudotojams, dėl riboto produkto pakeičiamumo Komisija laikėsi nuomonės, kad nustatytos priemonės gali šiek tiek paveikti jų pelną. Atsižvelgiant į jų pelno dydį, poveikis nebūtų neproporcingas, nes bent dalį padidėjusios kainos būtų galima perkelti tolesnės gamybos grandies tiekimo grandinei.
- (439) Atsižvelgiant į nepakankamą Sąjungos pramonės pelningumą ir kainų smukimą rinkoje, galima pagrįstai manyti, kad nustačius priemones kainos padidės. Nepaisant to, poveikis, kurį priemonės gali turėti tam tikriems naudotojams, turėtų būti vertinamas atsižvelgiant į Sąjungos pramonės veiklos nutraukimo riziką, nes šiuo metu jos padėtis nėra tvirti. Nenustačius priemonių tiekimo šaltiniai taps mažiau patikimi ir mažiau stabilūs, o kainos Sąjungos rinkoje neišvengiamai padidės.
- (440) Atliekant tyrimą „P&G“ visapusiškai nebendradarbiavo, tačiau pareiškė prieštaraujanti priemonių nustatymui. Bendrovė manė, kad nustačius priemones kiltų pavojus jos galimybėms naudotis patikimu riebalų rūgšties tiekimo šaltiniu. „P&G“ tvirtino, kad antidempingo priemonės turėtų dvi pagrindines pasekmes. Pirma, tikėtina, kad dėl priemonių padidėtų vartojimo prekių sektoriaus gamybos sąnaudos, o šios sąnaudos galiausiai būtų perkeltos vartotojams. Antra, tikėtina, kad nustačius priemones tiekimo iš Indonezijos grandinės sutriktų tuo metu, kai riebalų rūgšties paklausa yra didelė, o Sąjungos gamintojai dirba visu pajėgumu. Bendrovių grupė „Greven“ taip pat teigė, kad riebalų rūgšties paklausa Sąjungos rinkoje nebūtų galima patenkinti, jeigu ji nebūtų importuojama iš Indonezijos.
- (441) Komisija pažymėjo, kad bendrovė „P&G“ nepateikė atsakymų į naudotojo klausimą ir taip pat nepateikė išsamių informacijos apie riebalų rūgšties pirkimus ir jų įtaką pagamintos produkcijos grynajai kainai. Todėl Komisija negalėjo įvertinti nustatytų priemonių poveikio bendrovės „P&G“ veiklai.
- (442) Be to, Komisija nustatė, kad Sąjungos pramonės gamybos pajėgumų pakako beveik visam suvartojimui ES rinkoje patenkinti. Šiuo metu Sąjungos pramonė turi apie 20 % nepanaudotų pajėgumų ir, jeigu bus atkurtos sąžiningos konkurencijos sąlygos, Sąjungos gamintojai galėtų padidinti gamybą, kad patenkintų paklausą Sąjungoje. Be to, nepanaudotų riebalų rūgšties gamybos pajėgumų yra Malaizijoje. Todėl Komisija padarė išvadą, kad nustačius antidempingo priemones riebalų rūgšties Sąjungos rinkoje neturėtų pritrūkti.

7.9.1. Bendrosios pastabos dėl naudotojų interesų po galutinio faktų atskleidimo

- (443) Po galutinio faktų atskleidimo bendrovių grupė „Greven“, bendrovių grupė „Schill + Seilacher“, „P&G“, „Unilever“, „Henkel“, „Quaker Houghton“, „Evonik“, „NYCO“, „Kapachim“, „Omya“, „Stéarinerie Dubois“, „Wilmar“, bendrovių grupė „Musim Mas“, „Ecogreen“ ir CUTFA pateikė pastabų dėl Sąjungos interesų. Daugelis šių šalių buvo naudotojai, kurie atliekant tyrimą nevisiškai bendradarbiavo ir anksčiau nepateikė pastabų. Todėl atliekant tyrimą po galutinio faktų atskleidimo buvo pateikta daugiau pastabų, nors informacija nebuvo pateikta klausimyno atsakymų forma, kaip reikalaujama inicijuojant tyrimą, ir nebuvo įmanoma patikrinti visų pateiktų pastabų teisingumo.
- (444) CUTFA nurodė, kad priemonės turėtų tik nedidelį poveikį naudotojams, nes padidėjusias sąnaudas būtų galima perkelti jų klientams. NET jei taip nebūtų, pelnas turėtų būti absorbuojamas, todėl priemonių poveikis nebūtų neproporcingas.

(445) Iš platesnės naudotojų pastabų įvairovės matyti, kad naudotojus galima suskirstyti į dvi pagrindines kategorijas.

a) **Didelės tarptautinės grupės**

(446) Pirmoji kategorija, t. y. didelės tarptautinės grupės, kaip antai „P&G“, „Unilever“, „Henkel“, „Quaker Houghton“ ir „Evonik“, kurios gamino daug gatavų prekių, naudojamos tiriamąjį produktą kaip pagrindinę žaliavą, daugiausia namų priežiūros, skalbimo, grožio ir asmens priežiūros produktų srityse. Tačiau, kaip aprašyta pirmiau, dėl nepakankamo šių šalių bendradarbiavimo nebuvo įmanoma nustatyti jų gamybai naudotos riebalų rūgšties kiekio ar riebalų rūgšties svarbos net svarbiausių produktų, kuriuose naudojama riebalų rūgštis, gamybos sąnaudoms. Be to, iš viešųjų šaltinių gauti „P&G“, „Unilever“ ir „Henkel“ duomenys⁽⁵³⁾ parodė, kad pastaraisiais metais labai padidėjo grupės apyvarta ir pelnas, ypač namų priežiūros produktų srityje, kuri yra didžiausia riebalų rūgščių rinka.

(447) „P&G“ paaiškino, kad nepateikė klausimyno atsakymų, nes „P&G“, kaip ir kiti riebalų rūgščių naudotojai, yra susiskaidę daugelyje gamybos vietų.

(448) Tačiau „P&G“ net neužpildė klausimyno skirsnio, skirto riebalų rūgščių pirkimui per jų centrinį pirkimo vienetą. Tai, kad naudotojų pramonė yra susiskaidžiusi, netrukdo bent kai kuriems iš jų pateikti klausimyno atsakymus. Be to, iš viešai prieinamų „P&G“ konsoliduotųjų metinių ataskaitų taip pat matyti, kad 2021 m. jos veiklos Europoje apyvarta buvo labai didelė (16,7 mlrd. USD⁽⁵⁴⁾). Jos pelningumas visame pasaulyje buvo 23 %⁽⁵⁵⁾. 2021 m. „Henkel“ apyvarta Vakarų ir Rytų Europoje buvo 9,1 mlrd. EUR, o pelningumas šiuose regionuose – 18,9 %⁽⁵⁶⁾. Ši informacija patvirtino Komisijos nuomonę, kad didžiausiose vartotojų pramonės šakose (namų priežiūros, skalbimo, grožio ir asmens priežiūros) stambiems riebalų rūgščių pirkėjams siūlomos priemonės nedarytų neproporcingo poveikio.

(449) „Henkel“ teigė, kad tai, jog naudotojai nebendradarbiavo, nereiškia, kad galutiniame faktų atskleidimo dokumente siūlomo lygio priemonės neturėtų didelio poveikio jų veiklai.

(450) Kaip nurodyta toliau, Komisija peržiūrėjo savo pirmines išvadas ir išvadas dėl poveikio naudotojams, atsižvelgdama į papildomas pastabas, gautas po galutinio faktų atskleidimo, įskaitant naujų suinteresuotųjų šalių pastabas.

(451) „Henkel“, „Kapachim“, „Omya“ ir „Wilmar“ taip pat pažymėjo, kad naudotojų interesus reikėtų vertinti atsižvelgiant į naujausius pokyčius iki faktų atskleidimo, pavyzdžiui, didėjančias žaliavų ir energijos kainas, infliaciją ir tiekimo grandinės klausimus.

(452) Komisija pažymėjo, kad šie klausimai susiję su pokyčiais po tiriamojo laikotarpio. Nebuvo pagrįsta, kokį poveikį šie pokyčiai galėtų turėti naudotojų pramonei. Pavyzdžiui, ar papildomos sąnaudos buvo perkeltos pirkėjams ir koks buvo poveikis produktų, kurių sudėtyje yra riebalų rūgščių, pelningumui. Bet kuriuo atveju neaišku, ar tokie pokyčiai buvo ilgalaikiai. Todėl šie tvirtinimai negalėjo būti priimti.

(453) Konfidencialioje informacijoje „Unilever“ daugiausia dėmesio skyrė tam tikram produktui, kuriam priemonės darytų poveikį, tvirtindama, kad kainos labai padidėtų ir kad jai gali tekti importuoti šį produktą, o tai turės įtakos bendrovės gamybai Sąjungoje ir užimtumui. Ji taip pat teigė, kad dėl to padidėtų šio produkto kainos vartotojams. Be to, „Unilever“ nurodė, kad didžioji šio produkto pardavimo dalis buvo eksportuojama už Sąjungos ribų.

(454) Komisija negalėjo patikrinti šių tvirtinimų, nes „Unilever“, kaip ir dauguma naudotojų, neužpildė naudotojo klausimyno atsakymų. Todėl Komisija negalėjo nustatyti šio produkto svarbos „Unilever“ veiklai Sąjungoje pelningumo ir apyvartos požiūriu. Komisija taip pat negalėjo nustatyti, ar riebalų rūgštis yra svarbi „Unilever“ sąnaudoms, susijusioms su šiuo produktu ar kitais produktais. Ji taip pat negalėjo aiškiai įvertinti, kokį poveikį muitai

⁽⁵³⁾ Žr. „P&G“ 2021 m. metinę ataskaitą, „Henkel“ 2021 m. metinę ataskaitą ir „Unilever“ 2021 m. metinę ataskaitą: https://assets.ctfassets.net/ogga6svuzkv/4Jv0tM2D5D4uo9fpGkFINt/51f922cfc331f8cd887e86f5dca2a59f/2021_annual_report.pdf
<https://www.henkel.com/resource/blob/1616958/8a9ca447fca79ec3ad39d8e5192a1fb6/data/2021-annual-report.pdf>
<https://www.unilever.com/files/92ui5egz/production/e582e46a7f7170fd10be32cf65113b738f19f0c2.pdf>

⁽⁵⁴⁾ Žr. „P&G“ 2021 m. metinės ataskaitos 39 p.:

https://assets.ctfassets.net/ogga6svuzkv/4Jv0tM2D5D4uo9fpGkFINt/51f922cfc331f8cd887e86f5dca2a59f/2021_annual_report.pdf

⁽⁵⁵⁾ Žr. „P&G“ 2021 m. metinės ataskaitos 19 p.

⁽⁵⁶⁾ Žr. „Henkel“ 2021 m. metinės ataskaitos 92 p.:

<https://www.henkel.com/resource/blob/1616958/8a9ca447fca79ec3ad39d8e5192a1fb6/data/2021-annual-report.pdf>

apskritai turėtų „Unilever“ pelningumui Sąjungos rinkoje. Be to, iš viešai prieinamų „Unilever“ konsoliduotųjų metinių ataskaitų matyti, kad jos veiklos Europoje apyvarta buvo 11,3 mlrd. EUR ⁽⁵⁷⁾, o pelningumas – 1,8 mlrd. EUR ⁽⁵⁸⁾ arba daugiau nei 16 %. Todėl Komisijai nebuvo pateikta jokios informacijos, kuria remiantis būtų galima įrodyti, kad Indonezijos kilmės riebalų rūgščiai taikomų priemonių poveikis „Unilever“ šio produkto pardavimui arba apskritai jos veiklai Sąjungoje būtų neproporcingas. Tvirtinimas dėl vartotojų kainų padidėjimo ir šio produkto importo akivaizdžiai nebuvo pagrįstas atsižvelgiant į bendrą jos veiklos Sąjungoje pelningumą. Be to, Komisija pažymėjo, kad „Unilever“ galės naudotis muitinės prižiūrimo perdirbimo tvarka, kad sušvelnintų priemonių poveikį.

b) Mažesnės įmonės ir grupės

- (455) Antroji naudotojų kategorija buvo mažesnės bendrovės ir grupės, pavyzdžiui, tos, kurios visapusiškai bendradarbiavo atliekant tyrimą (bendrovių grupė „Greven“ ir bendrovių grupė „Schill + Seilacher“) ir naudojo riebalų rūgštis galutinės grandies produktams, pvz., esteriams, aminams, tepalams, muilui ir t. t., gaminti.
- (456) Be to, po galutinio faktų atskleidimo pastabas pateikė „NYCO“, „Kapachim“, „Omya“, „Ecogreen“ susijusios įmonės ir „Stéarinerie Dubois“. Apskritai šios kategorijos bendrovės pirkto mažesnę tiriamojo produkto kiekį. Tačiau šie naudotojai nepateikė klausimyno atsakymų, kad būtų galima pagrįsti iškeltus klausimus. Priešingai, iš visapusiškai bendradarbiaujančių bendrovių pateiktos informacijos matyti, kad šioms visapusiškai bendradarbiaujančioms bendrovėms priemonės greičiausiai darys didesnę poveikį, nes riebalų rūgštis sudarė didesnę jų bendrų sąnaudų dalį, o atitinkamų vartotojų grandies produktų pardavimo pelningumas buvo ribotas. Be to, priemonių poveikį visiems naudotojams sumažintų tai, kad naudotojai parduoda ne tik produktus, kuriuose yra riebalų rūgščių. Be to, didžioji dalis perkamų riebalų rūgščių buvo gauta arba iš Sąjungos pramonės, arba iš trečiųjų šalių tiekėjų. Tai reiškia, kad tikėtina, jog šių pirkimų kainos padidės mažiau nei iš Indonezijos eksportuojančių gamintojų. Be to, gatavos prekės, pagamintos naudojant riebalų rūgštį, dažnai buvo eksportuojamos už Sąjungos ribų, o tai reiškia, kad siekiant sumažinti priemonių poveikį buvo galima taikyti muitinės prižiūrimo perdirbimo tvarką.
- (457) „Ecogreen“ tvirtino, kad „Ecogreen“ taikomi vidutiniai svertiniai muitai pakenktų dviem susijusioms jos bendrovėms Sąjungoje. „Ecogreen“ taip pat teigė, kad visas jos pardavimas į Sąjungą buvo skirtas uždarajam naudojimui, todėl šis eksportas negalėjo daryti žalos Sąjungos pramonei.
- (458) Komisija pažymėjo, kad kadangi „Ecogreen“ susijusios bendrovės DHW ir „E&S“ neužpildė naudotojo klausimyno, „Ecogreen“ tvirtinimų dėl žalos nebuvo galima patikrinti. Remiantis „Ecogreen“ pateikta informacija, viena iš jos patronuojamųjų įmonių Sąjungoje perka tam tikrų rūšių riebalų rūgštį iš Sąjungos pramonės. Todėl negalima atmesti galimybės, kad „Ecogreen“ produktai konkuruoja su Sąjungos pramonės produktais bent tam tikruose rinkos segmentuose, kaip minėta 108 konstatuojamojoje dalyje. Todėl teiginys dėl su „Ecogreen“ susijusių įmonių ir uždarąjo naudojimo negali būti priimtas.
- (459) Todėl, remdamasi turima informacija, Komisija padarė išvadą, kad siūlomos priemonės nedarytų neproporcingo poveikio naudotojams.

7.9.2. Pastabos dėl rinkos sutrikdymo ir tiekimo problemų

- (460) Bendrovių grupė „Greven“, „Henkel“, „Unilever“, „Kapachim“, „Evonik“, „Ecogreen“, „Quaker Houghton“, „Omya“, „NYCO“, „Stéarinerie Dubois“, bendrovių grupė „Musim Mas“ ir „Wilmar“ pateikė tvirtinimus dėl Sąjungos rinkos sutrikdymo ir tiekimo problemų, kilusių nustačius priemones. Visų pirma šios suinteresuotosios šalys laikėsi nuomonės, kad siūlomas priemonių lygis yra per aukštas ir neproporcingai paveiktų Sąjungos galutinės grandies pramonės interesus. Be to, šios bendrovės teigė, kad importas iš Indonezijos nutrūktų arba būtų apribotas tiek, kad Sąjungos rinkoje atsirastų bendras trūkumas, dėl kurio taip pat padidėtų kainos. Kiti naudotojai pateikė konkretesnius tvirtinimus dėl tam tikrų rūšių riebalų rūgščių, kurių, jų teigimu, Sąjungos pramonė negali pakankamai tiekti. „AAK“, „Unilever“ ir bendrovių grupė „Greven“ pateikė susirašinėjamą el. paštą su Sąjungos gamintojais, kad pagrįstų savo tvirtinimą dėl tiekimo rinkoje problemų, kurios dėl priemonių dar labiau paaštrėtų.

⁽⁵⁷⁾ Žr. „Unilever“ 2021 m. metinės ataskaitos 122 p.:

<https://www.unilever.com/files/92ui5egz/production/e582e46a7f7170fd10be32cf65113b738f19f0c2.pdf>

⁽⁵⁸⁾ Žr. „Unilever“ 2021 m. metinės ataskaitos 122 p.:

- (461) „Unilever“, „Henkel“ ir „Ecogreen“ tvirtino, kad priemonės darytų poveikį trumposios grandinės riebalų rūgščių, pvz., C8–C10, importui į Sąjungą. „NYCO“ teigė, kad Sąjungos rinkoje vis sunkiau rasti C8–C10 rūgščių, nes gamintojai padidino savo uždarąjį naudojimą. Dėl šio trūkumo kainos nuo 2021 m. rugsėjo mėn. labai padidėjo. Be to, „NYCO“ teigė, kad trumposios grandinės riebalų rūgščių, pvz., C8–C10, trūkumas turėtų poveikį pramonės šakoms, kuriose „NYCO“ tiekia specializuotus tepalus, pavyzdžiui, aeronautikos ir gynybos pramonei.
- (462) „Kapachim“, „Evonik“, „NYCO“ taip pat teigė, kad jie atsidurtų nepalankioje padėtyje, palyginti su tų pačių produktų gamintojais, esančiais už Sąjungos ribų. Kitos bendrovės teigė, kad joms gali tekti persikelti už Sąjungos ribų.
- (463) „Stéarinerie Dubois“ tvirtino, kad ribotas daugelio iš Indonezijos importuojamų produktų rūšių pakeičiamumas turėtų didelį poveikį jos pelningumui, nes padidėtų jos gamybos sąnaudos. „Stéarinerie Dubois“ taip pat teigė, kad skunde išvardyti Sąjungos gamintojai nebūtinai gamina pakankamą kiekį tos pačios rūšies riebalų rūgšties, kokios jai reikėjo. Bendrovė taip pat pažymėjo, kad dviejų rūšių riebalų rūgščių, kurias ji naudojo savo gamybai, atveju nė vienas Sąjungos gamintojas negalėjo atitikti bendrovės specifikacijų spalvos, o tai buvo svarbus veiksnys jų pirkėjams farmacijos pramonėje. „Stéarinerie Dubois“ teigė, kad kadangi nėra Sąjungos riebalų rūgščių, atitinkančių REACH teisės aktus ir košerinių ir chalininių produktų reikalavimus, rinkos, šių produktų importas žalos Sąjungos pramonei nepadarė.
- (464) CUTFA nurodė, kad Sąjungos pramonė ir importas iš Indonezijos ir trečiųjų šalių užtikrintų pakankamą tiekimą Sąjungos rinkai, jei būtų taikomos priemonės. Šią nuomonę papildė juostinė diagrama, kurioje nurodyti pagrindiniai tiekimo šaltiniai. CUTFA taip pat nurodė, kad importas iš Indonezijos nenutrūks, bet bus tęsiamas vieno- dromis sąlygomis rinkoje.
- (465) Komisija pripažino, kad riebalų rūgščių tiekimas įvairiems Sąjungos naudotojų pramonės sektoriams yra labai svarbus, nes riebalų rūgščių negalima tinkamai pakeisti kitais produktais. Todėl Komisija, atsižvelgdama į gautas pastabas, peržiūrėjo rinkos sutrikdymo ir tiekimo problemas.
- (466) Pirma, kaip nurodyta 220 konstatuojamojoje dalyje, 407 konstatuojamojoje dalyje nurodyti nepanaudoti pajėgumai buvo apskaičiuoti remiantis Sąjungos pramonės tvariais, o ne teoriniais pajėgumais, atsižvelgiant į įprastą prastovų laiką, pvz., techninę priežiūrą, ir kitų produktų gamybą. Tai reiškia, kad per TL Sąjungoje buvo apie 250 000 nepanaudotų pajėgumų. Patikrinus Sąjungos pramonės klausimyno atsakymus buvo užtikrintas nuoseklus ir tikslus požiūris į pajėgumų duomenis. Prireikus pajėgumai buvo sumažinti ir susijusioms bendrovėms buvo atskleisti patikrinti duomenys.
- (467) Antra, buvo aišku, kad nagrinėjamoju laikotarpiu investicijos į Sąjungos pramonę buvo apribotos. Atrinktos bendrovės toliau investavo, tačiau tik į esamų įrenginių ir įrenginių išlaikymą, o ne į pajėgumų didinimą ir gamybos kliūčių šalinimą. Nustačius priemones būtų sumažintas spaudimas pramonės kainoms ir ji galėtų nustatyti tokio dydžio kainas, kad pelningumas būtų pagrįsto lygio. Dėl geresnių rinkos sąlygų gamyba ir pardavimas galėtų būti padidinti siekiant aprūpinti rinką. Pramonė taip pat galėtų pritraukti kapitalo, kad padidintų pajėgumus.
- (468) Kaip matyti iš susirašinėjimo el. paštu, nagrinėjamoju laikotarpiu gali kilti su tiekimu susijusių problemų, jei pramonė patyrė materialinę žalą, kuri turėjo įtakos jos pardavimo kainoms, ir dėl to pelningumas buvo mažas ir nepajėgta pritraukti kapitalo investicijoms. Tačiau nustačius priemones Sąjungos pramonei bus sukurtos geresnės rinkos sąlygos ir ji galės padidinti gamybą bei pagerinti rinkai tiekiamos riebalų rūgšties kiekį ir asortimentą.
- (469) Trečia, nesitikima, kad šiuo reglamentu nustatytos priemonės uždraus importą iš Indonezijos. Primenama, kad antidempingo priemonėmis siekiama ne sustabdyti importą, bet atkurti vienodas sąlygas rinkoje. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, kad Sąjungos rinkoje apskritai atsirastų trūkumas, dėl kurio neproporcingai padidėtų kainos.
- (470) Komisija pažymėjo, kad tvirtinimas dėl staigaus C8–C10 kainų padidėjimo buvo susijęs su pasauline rinka, o ne tik su Sąjungos rinka. Todėl antidempingo priemonių poveikis C8–C10 Sąjungos naudotojų konkurencingumui pasaulyje nesiskirtų nuo poveikio kitų rūšių riebalų rūgščių naudotojams. Be to, Komisija priminė, kad atliekant vertinimą paprastai neatsižvelgiama į rinkos pokyčius pasibaigus tiriamajam laikotarpiui. Kalbant apie „NYCO“ teiginį, susijusį su aeronautikos ir gynybos pramone, šie tvirtinimai dėl veiklos sutrikdymo nebuvo pagrįsti, todėl jie buvo atmeti.

- (471) Be to, Komisija pažymėjo, kad Indonezijos ir Sąjungos pramonės produktai buvo labai pakeičiami. Vien tai, kad tam tikri Sąjungos gamintojai negalėjo tiekti tam tikrų rūšių produktų tam tikru metu nagrinėjamoju laikotarpiu galiojusiomis rinkos sąlygomis, nereiškia, kad nustačius priemones tiekimo problemos išliktų. Be to, Komisija laikėsi nuomonės, kad priemonių poveikis šio naudotojo sąnaudoms ir pelningumui nebuvo pagrįstas, nes negavusi klausimyno atsakymų Komisija negalėjo įvertinti, kiek riebalų rūgščių sąnaudos bendrovei buvo svarbios kaip visų sąnaudų ar apyvartos procentinė dalis. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.
- (472) Tikėtinas poveikis konkurentams už Sąjungos ribų ir perkėlimo rizika nebuvo pagrįsti. Be to, veiksniai, kurie galėtų sušvelninti muitų poveikį naudotojams, aptariami 455 konstatuojamojoje dalyje.
- (473) „Wilmar“ teigė, kad riebalų rūgšties, kaip žaliavos, sąnaudos Sąjungos rinkoje padidėtų maždaug 32,9 %⁽⁵⁹⁾.
- (474) Tačiau tokiais skaičiavimais perdėtas tikėtinas naudotojų išlaidų padidėjimas. Taip yra todėl, kad importas iš Indonezijos sudarė apie 20 % suvartojimo ir tikėtina, kad tų naudotojų, kuriems tiekia Sąjungos pramonė arba kurie importuoja iš kitų šaltinių, sąnaudos padidės daug mažiau. Be to, priemonių taikymo laikotarpiu importas iš trečiųjų šalių, pavyzdžiui, Malaizijos, neišvengiamai didės dėl geresnių rinkos sąlygų ir mažesnio Indonezijos kainų daromo spaudimo.
- (475) „Wilmar“ taip pat pažymėjo, kad sumažinus augalinio aliejaus importą, ypač iš Ukrainos, būtų apribotas Sąjungos pramonės gebėjimas apsirūpinti žaliavomis.
- (476) Komisija pažymėjo, kad šie tvirtinimai susiję su pokyčiais po tiriamojo laikotarpio. Nebuvo pagrįsta, kokių poveikių šie pokyčiai galėtų turėti Sąjungos rinkai arba ar tokie pokyčiai buvo ilgalaikiai, nes kaip nurodyta pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje, į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, paprastai neatsižvelgiama. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.
- (477) Todėl Komisija negalėjo sutikti su argumentais, kad Sąjungos naudotojai apskritai patirs didelį riebalų rūgšties tiekimo trūkumą. Kalbant apie konkrečių produktų tiekimo problemas, tikėtina, kad bet koks rinkos sutrikdymas bus laikinas, o gamintojai ir jų klientai prisitaikys prie naujos rinkos padėties.

7.9.3. Išvada dėl naudotojų interesų

- (478) Atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas ir remiantis turima informacija, akivaizdu, kad nustačius priemones daugiausiai riebalų rūgšties vartojantiems sektoriams (namų priežiūros, grožio, skalbimo ir asmens priežiūros sektoriams) neturėtų didelio poveikio, nes tokie sektoriai galėtų padengti visas padidėjusias sąnaudas, kurių nebūtų galima perkelti pirkėjams.
- (479) Dėl kitų sektorių yra tam tikrų įrodymų, kad sąnaudos gali padidėti ir tai turės įtakos pelningumui. Tačiau tik dvi grupės nusprendė visapusiškai bendradarbiauti atliekant tyrimą, kad pagrįstų savo tvirtinimus.
- (480) Visiems naudotojams bus sušvelnintas bet kokio sąnaudų padidėjimo poveikis, pvz., muitinės prižiūrimas riebalų rūgščių, kurios bus naudojamos eksportuojamiems produktams gaminti, perdirbimas. Ne visuose naudotojų gaminamuose produktuose naudojama riebalų rūgštis. Be to, apie 80 % Sąjungos rinkoje suvartojamų riebalų rūgščių gaunama ne iš Indonezijos, todėl tiesioginio priemonių poveikio nebus.
- (481) Antidempingo priemonėmis siekiama padidinti Sąjungos importo kainas (sumokėtą muitą) nagrinėjamajai šaliai. Tikėtina, kad importo iš trečiųjų šalių ir Sąjungos pramonės kainos taip pat didės. Tačiau tam, kad Sąjungos pramonė galėtų išlikti, ji turi veikti vienodesnėmis sąlygomis su Indonezijos eksportuojančiais gamintojais Sąjungos rinkoje. Sąjungos rinkai reikia laiko prisitaikyti prie naujų sąlygų ir tuo laikotarpiu gali būti padarytas tam tikras neigiamas poveikis konkreitiems rinkos dalyviams ir naudotojų sektoriams. Kaip minėta pirmiau, Sąjungos gamintojai tikėjosi, kad didesnės investicijos padidins pajėgumus. Dalis šių investicijų leistų Sąjungos pramonės bendrovėms tiekti įvairesnes riebalų rūgštis arba padidinti konkrečių produktų gamybą. Vien dėl to, kad Sąjungos gamintojas negalėjo tiekti rinkai konkrečių produktų dabartinėmis nesąžiningos konkurencijos sąlygomis, tai nereiškia, kad Sąjungos gamintojai negali prisitaikyti prie naujomis priemonėmis sukurtų rinkos sąlygų.

⁽⁵⁹⁾ 32,9 % buvo antidempingo maito norma, galutiniame faktų atskleidimo dokumente taikoma visoms kitoms bendradarbiaujančioms bendrovėms.

- (482) Komisija tvirtina, kad toks sąnaudų padidėjimas būtinas tam, kad Sąjungos pramonė galėtų konkuruoti sąžiningai ir tokiomis kainomis, kurios nekelia pavojaus jos gyvybingumui. Akivaizdu, kad pelningumas, kaip parodyta 10 lentelėje, nėra tvarus ir visi naudotojai suinteresuoti, kad Sąjungoje būtų toliau gaminamos įvairios riebalų rūgštys. Numatomas naudotojų išlaidų padidėjimas nelaikomas neproporcingu.
- (483) Todėl, atsižvelgdama į visų apie save pranešusių suinteresuotųjų šalių nuomonę, Komisija padarė išvadą, kad nustacius priemones naudotojams nebūtų daromas neproporcingas poveikis.

7.10. Tiekėjų interesai

- (484) Sąjungos žaliavų tiekėjai daugiausia yra taukų ir aliejaus gamintojai. Nors šie žaliavų tiekėjai atliekant tyrimą nebendradarbiavo, akivaizdu, kad nustatytos priemonės ilguoju laikotarpiu būtų naudingos ir tiekėjams, nes Sąjungos pramonė suvartoja daug Sąjungoje pagaminamų taukų ir aliejaus.

7.11. Išvada dėl Sąjungos interesų

- (485) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad nėra jokių įtikinamų priežasčių, kad priemonių nustatymas importuojamai Indonezijos kilmės riebalų rūgščiai neatitiktų Sąjungos interesų.

8. GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS

- (486) Remiantis Komisijos padarytomis išvadomis dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio, priemonių lygmens ir Sąjungos interesų, turėtų būti nustatytos galutinės priemonės, kad būtų apsaugota nuo tolesnės importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos.
- (487) Remiantis pirmiau pateiktu vertinimu, galutiniai antidempingo muitai nustatomi pagal bendrovės „Wilmar“ dempingo skirtumą.
- (488) Kalbant apie bendrovių grupę „Musim Mas“, Komisija nagrinėjo, ar už dempingo skirtumą mažesnio muto pakaktų žalai pašalinti. Nustaciausi su nagrinėjamuoju produktu susijusius žaliavų rinkos iškraipymus, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį, t. y. atsiradusius dėl NAA ir NASA taikomų eksporto muitų ir mokesčių, Komisija padarė išvadą, kad, atsižvelgiant į Sąjungos interesus, kaip numatyta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalyje, reikia nustatyti dempingo skirtumo lygio muto dydį, nes už dempingo skirtumą mažesnis muitas būtų nepakankamas Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti.
- (489) Kitoms neatrinktomis bendradarbiavusioms Indonezijos bendrovėms nustatomas galutinis muitas grindžiamas pirmiau dviem atrinktomis bendrovėms nustatytu vidutiniu svertiniu dempingo skirtumu.
- (490) Atsižvelgiant į aukštą bendradarbiavimo lygį (bendradarbiavusių eksportuojančių gamintojų eksportas sudarė visą importą TL), visos šalies mastu nustatyto muto dydis grindžiamas didžiausiu dvių atrinktų bendradarbiavusių eksportuotojų dempingo skirtumu.
- (491) Remiantis tuo, kas išdėstyta, galutinės antidempingo muto normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, turėtų būti tokios:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas	Galutinis žalos skirtumas	Antidempingo muitas
„P.T. Musim Mas“	46,4 %	46,4 %	46,4 %
„P.T. Wilmar Nabati Indonesia“	15,2 %	38,7 %	15,2 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	26,6 %	41,5 %	26,6 %
Visos kitos bendrovės	46,4 %	46,4 %	46,4 %

- (492) Šiame reglamente nurodytos individualios antidempingo maito normos bendrovėms nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl šios normos atitinka atliekant šį tyrimą nustatytą tų bendrovių padėtį. Šios maitų normos taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamosios šalies kilmės nagrinėjamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, turėtų būti taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta maito norma. Tokioms bendrovėms neturėtų būti taikomos jokios konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo maito normos.
- (493) Siekiant užtikrinti, kad antidempingo maitai būtų taikomi tinkamai, visoms kitoms bendrovėms nustatytas antidempingo maitas turėtų būti taikomas ne tik atliekant šį tyrimą nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir gamintojams, kurie tiriamuoju laikotarpiu į Sąjungą neeksportavo.
- (494) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką, kylančią dėl maitų normų skirtumų, reikia specialių priemonių, kad būtų užtikrintas individualių antidempingo maitų taikymas. Bendrovės, kurioms nustatyti individualūs antidempingo maitai, valstybių narių maitinėms privalo pateikti galiojančią komercinę sąskaitą faktūrą. Ši sąskaita faktūra turi atitikti šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus. Be tokios sąskaitos faktūros importuojamiems produktams turėtų būti taikomas visoms kitoms bendrovėms galiojantis antidempingo maitas.
- (495) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių maitinėms, kad jos importuojamiems produktams pritaikytų individualias antidempingo maito normas, ji nėra vienintelis elementas, į kurį maitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių maitinės gauna šią sąskaitą faktūrą, atitinkančią visus šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, jos vis tiek privalo atlikti įprastas patikras ir, kaip visais kitais atvejais, gali reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis mažesnės maito normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų maitų teisės reikalavimus.
- (496) Jeigu nustačius susijusias priemones labai padidėtų vienos iš bendrovių, kurioms taikomos mažesnės individualios maito normos, eksporto apimtis, tokį padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis, jeigu tenkinamos sąlygos, gali būti inicijuojamas priemonių vengimo tyrimas. Atliekant šį tyrimą galima, *inter alia*, išnagrinėti, ar reikia panaikinti individualią (-ias) maito normą (-as) ir atitinkamai nustatyti maitą visos šalies mastu.
- (497) Kelios suinteresuotosios šalys teigė, kad priemonės buvo per didelės arba netinkamo lygio ir kad Komisija turėtų jas sumažinti.
- (498) Tačiau šios priemonės buvo nustatytos pagal šiame reglamente išdėstytą metodiką ir pagrindinį reglamentą. Atitinkamoms suinteresuotosioms šalims buvo atskleisti skaičiavimai, susiję su dempingo ir žalos skirtumų nustatymu. Todėl šie tvirtinimai turi būti atmesti, nes pagrindiniame reglamente nenumatytas pasirinktinis maitų nustatymas.
- (499) Savo pastabose po galutinio faktų atskleidimo „Ecogreen“ paprašė nustatyti maitais neapmokestinamą tarifinę kvotą kaip konstruktyvią priemonę, kurią turėtų išnagrinėti Komisija, ir nurodė įvairius šio tvirtinimo teisinius pagrindus.
- (500) Pirma, pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnį „Ecogreen“ pasiūlė pradėti diskusijas dėl išpareigojimo dėl kainos taikant kvotą. Šiuo atžvilgiu ji priminė, kad kvotos yra dalis *Solar Panels* (liet. saulės baterijų plokščių) byloje⁽⁶⁰⁾ priimtų išpareigojimų, ir teigė, kad, remiantis PPO kolegija *EC – Bed Linen* (liet. EB – patalynė) byloje⁽⁶¹⁾, Komisija privalėjo apsvarstyti konstruktyvias priemones su besivystančiomis šalimis narėmis susijusiose procedūrose.
- (501) Komisija pažymėjo, kad, kaip minėta pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 dalyje, išpareigojimo dėl kainos pasiūlymą, kurį Komisija gali priimti, turi pateikti „Ecogreen“. Toks pasiūlymas turėtų būti pateiktas per teisės aktuose nustatytą terminą, nurodytą pagrindinio reglamento 8 straipsnio 2 dalyje. „Ecogreen“ pasiūlymą Komisija turėjo gauti ne vėliau kaip likus 5 dienoms iki pastabų dėl galutinio faktų atskleidimo termino pabaigos. Prašymas, kuriame siūlomas išpareigojimas dėl kainos, buvo pateiktas tik 2022 m. rugsėjo 12 d., t. y. gerokai

⁽⁶⁰⁾ 2013 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos sprendimas 2013/423/ES, kuriuo priimamas pasiūlytas išpareigojimas, susijęs su antidempingo tyrimu dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš jos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinųjų dalių (t. y. elementų ir plokštelių) (OL L 209, 2013 8 3, p. 26).

⁽⁶¹⁾ 2001 m. kovo 12 d. priimta Kolegijos ataskaita *EB – Bed Linen* WT/DS141/R su pakeitimais, padarytais Apeliacinio komiteto ataskaita WT/DS141/AB/R, DSR 2001:VI, p. 2077, 6.233 punktas.

vėliau nei pirmiau minėtas teisinis terminas, ir nebuvo suformuluotas joks konkretus pasiūlymas. Todėl nebuvo pateiktas pasiūlymas dėl išipareigojimo dėl kainos, į kurią būtų galima atsižvelgti pagal pagrindinį reglamentą, ir todėl nebuvo galima pagrįstai remtis analogija su *Solar Panels* ir *EC – Bed Linen* bylomis. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

- (502) Antra, „Ecogreen“ paprašė nustatyti muitais neapmokestinamą tarifinę kvotą pagal analogiją su kvotų nustatymu siekiant išsaugoti prekybos srautus, kurie laikomi nežalingais taikant apsaugos priemones – kitą prekybos apsaugos priemonę.
- (503) Šiuo atžvilgiu Komisija tik pažymėjo, kad šis tyrimas buvo reglamentuojamas pagrindiniu reglamentu, kuriame nebuvo numatytos muitais neapmokestinamos tarifinės kvotos. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (504) Trečia, „Ecogreen“ prašė taikyti tarifinę kvotą kaip konstruktyvią priemonę pagal Tarybos reglamentą (ES) 2021/2283 ⁽⁶²⁾ su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (ES) 2022/972 ⁽⁶³⁾, kuriuo, kaip įtariama, Komisijai buvo leista pradėti naudoti žemės ūkio ir pramonės prekių tarifines kvotas ir jas skirti.
- (505) Komisija pažymėjo, kad Reglamentas (ES) 2021/2283 su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (ES) 2022/972, taikomas Reglamento (ES) 2021/2283 priede išvardytiems žemės ūkio ir pramonės produktams, o tiriamasis produktas nenurodytas pagal joki jo TARIC kodą. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (506) Galiausiai „Ecogreen“ nurodė, kad Sąjungos muitinės kodekse numatyta galimybė tam tikrą importuojamų prekių kiekį perdirbti prižiūrint muitinei (laikinis įvežimas perdirbti). „Ecogreen“ paprašė Komisijos išnagrinėti būdus, kaip įgyvendinti tokį susitarimą.
- (507) Komisija pabrėžė, kad tokios nuostatos nepriklauso jos kompetencijai ir šio tyrimo, kuris reglamentuojamas pagrindiniu reglamentu, taikymo sričiai. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

9. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

- (508) Atsižvelgiant į Reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 ⁽⁶⁴⁾ 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, delspinigiai skaičiuojami taikant normą, kurią Europos Centrinis Bankas taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusią kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.
- (509) Visoms suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis ketinta rekomenduoti nustatyti galutines antidempingo priemones. Buvo nustatytas laikas pastaboms dėl atskleistų faktų pareikšti.
- (510) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamoms Indonezijos kilmės riebalų rūgštims, kurių grandinę sudaro C6, C8, C10, C12, C14, C16 arba C18 anglies atomų, kurių jodo kiekis mažesnis kaip 105 g/100 g, o laisvųjų riebalų rūgščių ir trigliceridų santykis (skaidymo laipsnis; SL) yra ne mažiau kaip 97 %, įskaitant:

— grynąją riebalų rūgštį (dar vadinamą grynąja frakcija) ir

— mišinius, sudarytus iš dviejų ar daugiau anglies atomų ilgio grandinių,

⁽⁶²⁾ 2021 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 2021/2283, kuriuo nustatomos tam tikrų žemės ūkio ir pramonės produktų Sąjungos autonominės tarifinės kvotos ir numatomas jų administravimas ir panaikinamas Reglamentas (ES) 1388/2013, OL L 458, 2021 12 22, p. 33.

⁽⁶³⁾ 2022 m. birželio 17 d. Tarybos reglamentas (ES) 2022/972, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2021/2283, kuriuo nustatomos tam tikrų žemės ūkio ir pramonės produktų Sąjungos autonominės tarifinės kvotos ir numatomas jų administravimas, OL L 167, 2022 6 24, p. 10.

⁽⁶⁴⁾ 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

išskyrus riebalų rūgštį, sertifikuojamą pagal savanorišką tausių biodegalų, skystųjų bioproduktų ir biomasės kuro gamybos schemą⁽⁶⁵⁾, nustatytą pagal Europos Komisijos pagal Direktyvos (ES) 2018/2001 30 straipsnio 4 dalį, arba nacionalinę sertifikavimo schemą, nustatytą pagal tos direktyvos 30 straipsnio 6 dalį, kurios KN kodai šiuo metu yra ex 2915 70 40, ex 2915 70 50, ex 2915 90 30, ex 2915 90 70, ex 2916 15 00, ex 3823 11 00, ex 3823 12 00, ex 3823 19 10 ir ex 3823 19 90 (TARIC kodai: 2915 70 40 95, 2915 70 50 10, 2915 90 30 95, 2915 90 70 95, 2916 15 00 10, 3823 11 00 20, 3823 11 00 70, 3823 12 00 20, 3823 12 00 70, 3823 19 10 30, 3823 19 10 70, 3823 19 90 70 ir 3823 19 90 95), nustatomas galutinis antidempingo muitas.

2. Galutinio antidempingo maito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto produkto, kuri pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant maitą, yra tokios:

Bendrovė	Galutinis antidempingo maitas	Papildomas TARIC kodas
„P.T. Musim Mas“	46,4 %	C880
„P.T. Wilmar Nabati Indonesia“	15,2 %	C881
Kitos priede išvardytos bendradarbiaujančios bendrovės	26,6 %	Žr. priedą
Visos kitos bendrovės	46,4 %	C999

3. 2 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios maito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: „Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekį) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto (nagrinėjamas) produkto, perduodamo eksportui į Europos Sąjungą, [nagrinėjamoji šalis] pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“ Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas maitas.

4. Tais atvejais, jei prekės prieš išleidimą į laisvą apyvartą buvo sugadintos ir dėl to faktiškai sumokėta arba mokėtina jų kaina, nustatant muitinę vertę pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (EB) 2015/2447⁽⁶⁶⁾ 131 straipsnio 2 dalį, yra proporcingai perskaičiuojama, antidempingo maitas, apskaičiuotas remiantis pirmiau nurodytomis sumomis, mažinamas tokia faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos proporcingo perskaičiavimo procentine dalimi.

5. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios maitų reglamentavimo nuostatos.

2 straipsnis

Jeigu naujas Indonezijos eksportuojantis gamintojas pateikia Komisijai pakankamai įrodymų, priedą galima iš dalies keisti ir tą naują eksportuojantį gamintoją įtraukti į neatrinktų bendradarbiaujančių bendrovių sąrašą nustatant jam atitinkamą vidutinę svertinę antidempingo maito normą, t. y. 26,6 %. Naujasis eksportuojantis gamintojas pateikia įrodymų, kad:

- neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytų Indonezijos kilmės prekių tiriamuoju laikotarpiu (2020 m. spalio 1 d. – 2021 m. rugsėjo 30 d.);
- nėra susijęs su eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatytos priemonės ir
- pasibaigus tiriamajam laikotarpiui jis faktiškai eksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytas Indonezijos kilmės prekes arba yra prisiėmęs neatšaukiamų sutartinių išpareigojimų pasibaigus tiriamajam laikotarpiui eksportuoti į Sąjungą didelį šių prekių kiekį.

⁽⁶⁵⁾ Komisijos pripažintų savanoriškų schemų sąrašas pateikiamas adresu https://energy.ec.europa.eu/topics/renewable-energy/bioenergy/voluntary-schemes_en

⁽⁶⁶⁾ 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2023 m. sausio 18 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

PRIEDAS

Neatrinkti Indonezijos bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai:

Pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
„P.T. Nubika Jaya“ „P.T. Permata Hijau Palm Oleo“	C882
„P.T. Unilever Oleochemical Indonesia“	C883
„P.T. Soci Mas“ „P.T. Energi Sejahtera Mas“	C884
„P.T. Ecogreen Oleochemicals“	C885
„P.T. Apical Kao Chemicals“ „P.T. Sari Dumai Sejati“ „P.T. Kutai Refinery Nusantara“ „P.T. Sari Dumai Oleo“ „P.T. Padang Raya Cakrawala“ „P.T. Asianagro Agung Jaya“	C886
„P.T. Domas Agointi Prima“	C887